

► **Vandana Shiva**

Roda el món // Pàgina 18

Entrevistem Vandana Shiva, veu internacional d'un moviment agrari indi que, des de fa 30 anys, lluita contra la desforestació i l'agricultura industrial i en defensa del pagès.

► **Jornada pel decreixement**

Què es cou // Pàgina 22

L'Entesa pel Decreixement aprofita el Dia sense cotxes per sortir al carrer. Durant tota la jornada estan previstes activitats diverses per a donar a conèixer el moviment pel decreixement.

► **Elia Kazan 'el delator'**

Expressions // Pàgina 24

Repàs a l'obra recentment reeditada d'Elia Kazan, un cineasta crític i contradictori que va intentar justificar la delació en plena 'cacera de bruixes' als Estats Units.

diirecta

setmanari de comunicació

núm. 61 // 12 de setembre de 2007

www.setmanaridirecta.info

1,5 euros

» De dalt a baix // Pàgines 3 a 5

Algèria suspèn contractes amb Repsol i Gas Natural

LA POSTURA PROMARROQUINA DE ZAPATERO RESPECTE AL SÀHARA N'ÉS EL DETONANT

» Així està el pati // Pàgina 11

Onze de Setembre marcat per l'aposta independentista

El matí de crits i xiulades contra la classe política fou molt llarg davant el monument a Rafael Casanova

Edu Bayer

» Així està el pati // Pàgina 10

Segona condemna per vulnerar el dret de manifestació

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha condemnat per segon cop el departament d'Interior per vulnerar el dret de manifestació en la convocatòria del 24 de març pel dret a l'habitatge. El tribunal recorda la importància del dret de manifestació i a més, en aquesta ocasió, condemna a costes la conselleria pel greu fet de reincidir en la vulneració d'aquest dret fonamental. La primera condemna a la conselleria tingué com a objecte la convocatòria de manifestació feta pel mateix col·lectiu el passat 30 de setembre.

» Així està el pati // Pàgina 16

TMB protegeix dos directius acusats de frau

El sindicat CGT, que va descobrir el cas de frau de dos directius de TMB (Transports Metropolitans de Barcelona), ha rebut amb indignació la resolució dels expedients sancionadors oberts per l'empresa. L'exculpació d'un d'ells i la suspensió de feina i sou per un mes de l'altre implicat són, a ulls del sindicat, un càstig "ridícul" i insuficient, que pensen recórrer.

» Així està el pati // Pàgina 12

Oposició a l'inici de les obres de la MAT

» Així està el pati // Pàgina 9

La festa popular surt als carrers de Sabadell

Editorial

La recuperació del gas

A cavall de la crisi energètica que s'apropa galopant per l'economia, els països productors, fins ara a l'expectativa de les engrunes que deixaven les transnacionals, a poc a poc es van redirigint cap a la recuperació dels hidrocarburs. En molts d'ells es dona la paradoxa d'exportar gas i petroli sense garantir-ne un subministrament bàsic per a la població. Argentina, per exemple, d'on Repsol exporta gas diàriament amb vaixells i gasoductes, ha d'importar cada hivern el gas de Bolívia, i a un preu no assequible per a tota la població. Les transnacionals, com sangoneres, s'han enquistat als països petrolers. Per això l'expulsió de Gas Natural i Repsol YPF d'un megaprojecte gasífer a Algèria no és ni el primer ni l'últim ensurt que viuran les petrolieres. Perquè tot i que aquestes corporacions tenen domesticada l'economia i els consumidors, amb polítics a la butxaca disposats a aprofundir l'addicció energètica, a l'altra punta del fil productiu, als pous de petroli i de gas, cada cop són més els països que els planten cara. Vist el pati, no ens sorprendrà si aviat empreses com Cepsa, Repsol, Gas Natural o Endesa es venen a capitals d'altres països com si fossin crispetes de panís. Amb un dissimulat cop borsari, uns quants banquers hauran convertit les reserves de petroli i gas que cada dia consumim amb devoció en un feix de bitllets de 500. De fet, la coneguda empresa que patrocina (i escalfa) el temps i vesteix motoristes ja està en mans d'especuladors dels Estats Units. Llavors, aquí, a la il·luminada i escalfada Europa, quan arribi l'hivern, es preguntaran per què l'electricitat és cara o la calefacció, prohibitiva. I és que quan Algèria tanqui definitivament l'aixeta, les pasteres canviaran de sentit.

Pensem, doncs existim

Josep el pagès

✉ **Berta Alarcó**
/directa@setmanaridirecta.info/

No podria fer altra cosa que treballar de pagès. La seva mare, la Florinda, somriure amb potes, i el seu pare, en Jaume, ja ho eren, de pagesos. Tot i això, seguir amb el delit familiar no li ha estat gens fàcil. Molts amics, volent lliurar-lo de les penúries econòmiques, el temptaven amb una feina de vuit hores cinc dies de cada set. "Un sou assegurat, Josep!". Però ell respon que respon: "Jo no vull ser cap sardina vestida d'uniforme".

No. La vida és treball i el treball és la vida. Vida no és treballar esperant vacances. Ho diu ell, que no sap el que és marxar a fora, perquè les vaques mengen amb el sol. "Miro d'improvisar, deixar-me portar, sentir-me ple i

feliç almenys algun moment al dia. Poder escollir". Privilegi de

Menjar lleties per esmorzar, dinar i sopar perquè és l'únic que hi ha. I optar, malgrat tot, per somriure.

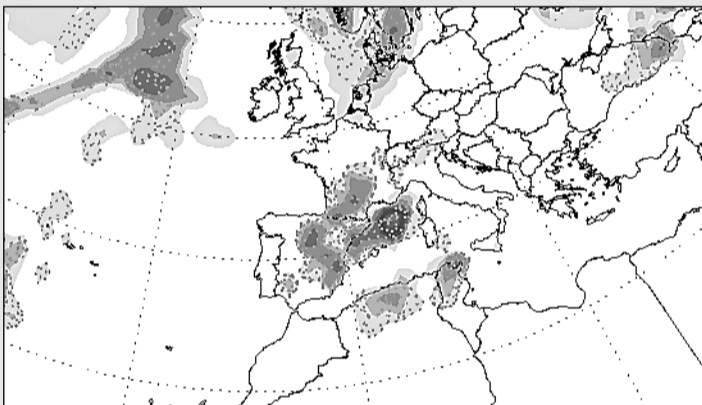
pocs i poques? Escollir viure amb poc com una imposició, escollir ser feliç malgrat viure en

la misèria. Saber menjar lleties per no dependre dels banquetes reials, menjar lleties per esmorzar, dinar i sopar perquè és l'únic que hi ha. I optar, malgrat tot, per somriure. Envalentides persones que cercaran justícia sabent-se plenes.

De la vall de les Lloses a Uganda, la Índia, Brasil, o al Marroc.

L'únic que tem és que els anys vagin pansint aquest cos que no troba prou hores: terra, treball, sindicat... No vol ser un heroi, perquè sol, "caca de vaca". Només escoltar la consciència. D'aquí el seu somriure, perquè ho ha aconseguit, perquè ho va aconseguint.

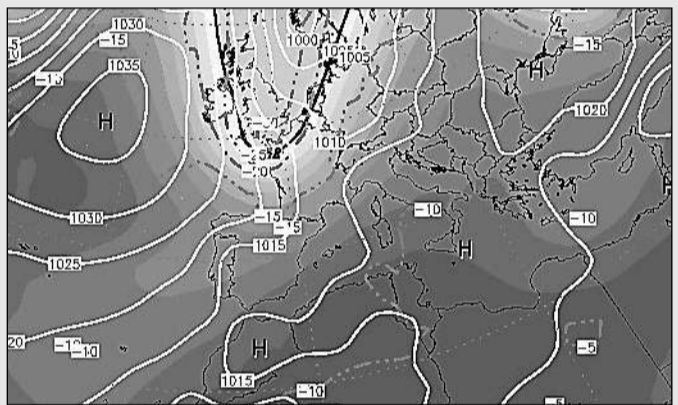
"Un dia ho vendré tot, però serà per anar a fer la volta al món". I marxarà amb ell mateix a la motxilla, que no hi ha lloc vedat per a qui té ulls per mirar i cor per actuar. ☺

Fortes tempestes a tot el litoral dels Països Catalans el divendres 14.

Ruixats i tempestes

La petita bossa d'aire fred a les Capes altes que ens havia d'afectar entre el 10 i l'11 de setembre s'endarrereix uns dies. Sembla que la pluja arribarà la nit de dijous a divendres, amb tempestes que podrien ser fortes a punts de la costa entre Castelló i Barcelona. Dilluns a la tarda les tempestes es traslladarien a Lleida i el Pirineu, amb una notable baixada de temperatures durant la matinada.

Notable entrada d'aire fresc del nord a partir de dilluns 17 de setembre al vespre.

Com s'ha fet?

Aquesta edició no ha estat tan estressant com altres números. Comença el curs tranquil·let i amb ganes. Els textos han arribat amb prou temps com per maquetar-los i fer les correccions de forma adequada. Hi ha gent de DIRECTA que es troba muntant paradetes de difusió del projecte durant la Diada i això ens obliga a multiplicar-nos. No cal dir doncs que hem treballat bastant per poder tancar l'edició amb les novetats del mateix Onze de Setembre, per a les quals ens hem esperat fins a darrera hora.

El tema de la setmana i l'editorial són prou potents i interessants, com també la radiografia de les canallades que la multinacional Repsol promou per tot el món.

Cal dir que la setmana passada ja estrenàvem un nou coordinador de fotografia que, si bé ja col·laborava amb el setmanari, ara s'incorpora de ple a la feina de la redacció i a les alegries i patiments setmanals.

Sembla que hi ha alguna gent amb ressaca. La redacció es troba a cinc minuts de l'espai de festes de Bellvitge i fins i tot algú de nosaltres participa en l'organització.

La previsió del temps de la setmana passada va ser força errònia, perquè precisament el dia de tancament havia de ploure i fa més calor de la prevista. La pluja s'endarrereix tres dies però arribarà.

El racó il·lustrat

Jonas

A Sud Africa, on un de cada sis habitants mor de sida la ministra de Sanitat afirma que l'enfermetat es cura amb una dieta d'oli d'oliva, all i remolatxa, i un candidat a president es considera protegit del virus donant-se una dutxa després d'anar al llit amb dones infectades.

Amb aquests líders no és d'estranyar que, apart de la feina i veure la televisió, anar al cementiri pels funerals de familiars i amics sigui una de les activitats a les que dediquen més temps els sud-africans, i que les excavadores obrin cada dia desenes de noves tombes en els gegantins i esgarrifosos cementiris del país.

Qui som

DISSENY I COMPAGINACIÓ

Roger Costa

REDACCIÓ

De dalt a baix: Lluç Salellas *

Impressions: Laia Alsina i Mariona

Ortiz * Així està el pati: Jesús

Rodríguez i Pau Cortina * Roda el

món: Guillem Sánchez *

Observatori dels mitjans: Enric

Borràs i Abelló * Què es cou:

Gemma Garcia i Jordi Panyella *

Expressions: Roger Palà

i Estel Barbé Serra *

La graella: Xavi Camós *

La Indirecta: Sergi Picazo

FOTOGRAFIA

Edu Bayer, Arnau Bach i Albert

Garcia

CORRECCIÓ

Laia Bragulat, Carles Biosca,

Òscar Canudas i Laura Ruiz

PUBLICITAT

Jesús Hita

DISTRIBUCIÓ

Xavi Camós

SUBSCRIPCIONS

Helena Olcina i Amigo

ADMINISTRACIÓ

Miquel Correa

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits ADSL

Dipòsit Legal: GI-1528-2005

c/Juan Ramón Jiménez núm. 22, 08902

L'Hospitalet de Llobregat

www.setmanaridirecta.info

directa@setmanaridirecta.info

Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

Àrees de treball de Directa:

redaccio@setmanaridirecta.info

fotografia@setmanaridirecta.info

il.lustracio@setmanaridirecta.info

disseny@setmanaridirecta.info

subscripcio@setmanaridirecta.info

distribucio@setmanaridirecta.info

publicitat@setmanaridirecta.info

AQUEST NÚMERO S'ENVIJA A IMPREMTA EL DIA 11

LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS

Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:

☺ **-Reconeixement.** Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciador.

Ⓞ **-No comercial.** No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitat comercials.

Ⓡ **-Sense obres derivades.** No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.

- Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clar els termes de la llicència de l'obra.

- Algunes d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o altre limitació reconeguda per llei no queda afectat per l'anterior.

Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NoDerivs-NonCommercial. Per a veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA

» Hi ha un fet als països petrolers. Es diu nacionalització. I es que cada cop són més els països que recuperen el control de les empreses subhastades durant el darrer embat del neoliberalisme. Les aspiracions nacionals per recuperar el control dels seus recursos es contagien entre els països petrolers i les transnacionals responen amb amenaces_

» A l'Amèrica Llatina va començar Veneçuela a canviar les regles de joc, primer del llac tan productiu Maracaibo i després, l'Orinoquia. Algunes transnacionals van optar per abandonar el país. Bolívia va seguir l'exemple i va recuperar la majoria de les accions de les empreses privatitzades i va obligar les empreses a signar nous contractes amb un augment substancial d'impostos i un enfortiment del control estatal sobre els preus. L'Equador i l'Argentina també caminen, de moment més discretament, en aquesta direcció_

» Altres casos els trobem al Kazakhstan, on el grup italià Eni ha hagut de suspendre l'activitat d'un bloc per l'augment de costos, o a Rússia, on l'estatal Gazprom ha obligat a associar-se a la Shell, que gaudia fins ara de blocs exclusius a les illes de Sajalín_

ALGÈRIA // CONFLICTE PEL GAS

Gas Natural i Repsol expulsats del botí del gas a Algèria

La negociació espanyola del Sàhara sembla haver influït en la mesura

✉ Marc Gavalda

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Algèria és un país que neda damunt d'una enorme reserva de gas, i això ho saben no només al govern algerià, sinó també als països europeus (l'Estat espanyol, Itàlia i l'Estat francès) que depenen de la importació diària d'aquest element.

L'empresa que remena aquest gas, és principalment l'estatal Sonatrach, la major companyia africana en termes d'ingrés. Diàriament, produeix 1,5 milions de barrils i exporta 62.000 milions de metres cúbics a l'any. El seu paper en el mercat del gas europeu és clau, per ser productor i exportador a la vegada. Els països importadors són, per tant, vulnerables a les aspiracions econòmiques d'aquesta empresa.

Els països que conserven les empreses estatals guanyen pes davant els estrangers

De fet, fa poc Sonatrach va decidir revisar a l'alça les tarifes del gas que compra l'Estat espanyol. Aquest augment ha suposat un cop baix per a l'Estat espanyol, ja que el 36% del gas que compra ve de la riba algeriana.

Perquè a mesura que puja el preu dels hidrocarburs, els països que conserven les empreses estatals guanyen pes respecte als inquilins estrangers. "Tinc els diners, les reserves, el mercat i la tecnologia, què podeu aportar vosaltres?", així resumia el ministre d'energia algerià Chakib Jelil, l'actitud del país cap a unes companyies multinacionals de les quals el país ja no necessita ni el seu capital ni la seva experiència.

► **Gassi Touil, projecte aturat**
Era l'oportunitat daurada perquè Gas Natural i Repsol s'enriquessin amb la producció del jaciment més gran d'Algèria, però la van desaproveitar.

Amb un contracte de 30 anys, el projecte preveia no només la producció de gas, sinó la cons-

Vaixell de transport de gas líquid des del nord d'Àfrica fins al sud d'Europa

trucció d'un gasoducte i d'una planta líquificadora, amb una capacitat inicial de quatre milions de tones anuals. El gas, un cop líquid, és menys voluminós per transportar-lo cap a l'Estat espanyol, on seria comercialitzat.

El contracte de Gassi Touil es va començar a gestar l'any 2002, però no es va concretar fins a dos anys després. Des d'aquell moment, el projecte va anar tenint retards, que Sonatrach ha considerat prou importants per trencar la concessió i reemprendre el control de la iniciativa. Dels 1.600 milions de dòlars d'inversió necessària per desenvolupar el projecte, de moment només se n'han invertit 320. A part, durant la

construcció d'un dels primers nous del projecte, el 16 d'agost passat, van resultar ferits cinc treballadors en un "foc incontrolat".

Però encara que, oficialment, la raó de rescindir el contracte respon a criteris de manca d'inversió, hom apunta a un cert efecte de les declaracions recents del president Rodríguez Zapatero amb què s'alineja a la posició marroquina sobre el Sàhara.

Com és sabut, el govern algerià defensa la posició del Front Polisari en el conflicte del Sàhara, mentre que Zapatero es va posicionar amb el Marroc en defensa de la línia del rei Mohamed VI, o sigui, acceptant una autonomia sahrauí dins l'ocupació marroquina.

Malgrat els intents de l'executiu espanyol de recuperar les relacions amb el govern d'Abdelaziz Buteflika, la posició algeriana no ha canviat. Fa uns mesos, Joan Clos, ministre d'Indústria, ja va actuar a favor de Sonatrach i li va oferir la possibilitat d'operar a l'Estat espanyol. Aquesta decisió va ser criticada per les empreses espanyoles que veuen en l'empresa una competidora molt dura. A canvi, Sonatrach cedia la posició majoritària a les companyies espanyoles per l'operació del gasoducte de Medgaz. Vist el panorama de ruptura amb Repsol i Gas Natural en el projecte Gassi Touil, la continuïtat del gasoducte Medgaz també perilla.

Musclos o gas líquid: conflictes a l'altra riba

És normal que si creix la demanda de petroli i de gas al mateix temps que en davallen les reserves, el producte esdevingui un bé cada cop més desitjat. A l'Estat espanyol, la proliferació a tort i a dret de plantes de cycle combinat per generar electricitat a partir del gas l'ha convertit en una veritable esponja de gas.

A la ria de el Ferrol, fa uns quants mesos es va inaugurar una planta de líquificació del gas provinent d'Algèria. Reganosa, companyia propietat d'Unión Fenosa, Endesa, Sonatrach, la

Planta de líquificació de gas al Ferrol

Xunta de Galícia i alguns grups bancaris gallecs, ha obviat reiteradament les denúncies dels veïns que alerten de la proximitat d'una planta tan perillosa a

poblacions com Mugarodos (800 metres) i Ferrol (1.900). A més, els mariscadors de la ria han mostrat una ferma oposició pels riscos a contaminar el seu mitjà de

El contracte corporatiu

El trencament del contracte redueix dràsticament la posició de Repsol a Algèria i les aspiracions de Gas Natural de deixar de ser una empresa purament distribuïdora.

Aquestes empreses rebutgen la decisió de Sonatrach "d'apropiar-se de manera il·legítima" del projecte i han anunciat que portaran el cas al Tribunal d'Arbitratge Internacional de Ginebra perquè anul·li la decisió de trencar el contracte i, de pas, dictaminar si hi ha hagut danys i perjudicis. Per exemple, per a Gas Natural, el projecte suposava el seu primer accés directe a reserves energètiques i declararà que hi ha perdut molt.

El trencament del contracte redueix dràsticament la posició de Repsol a Algèria

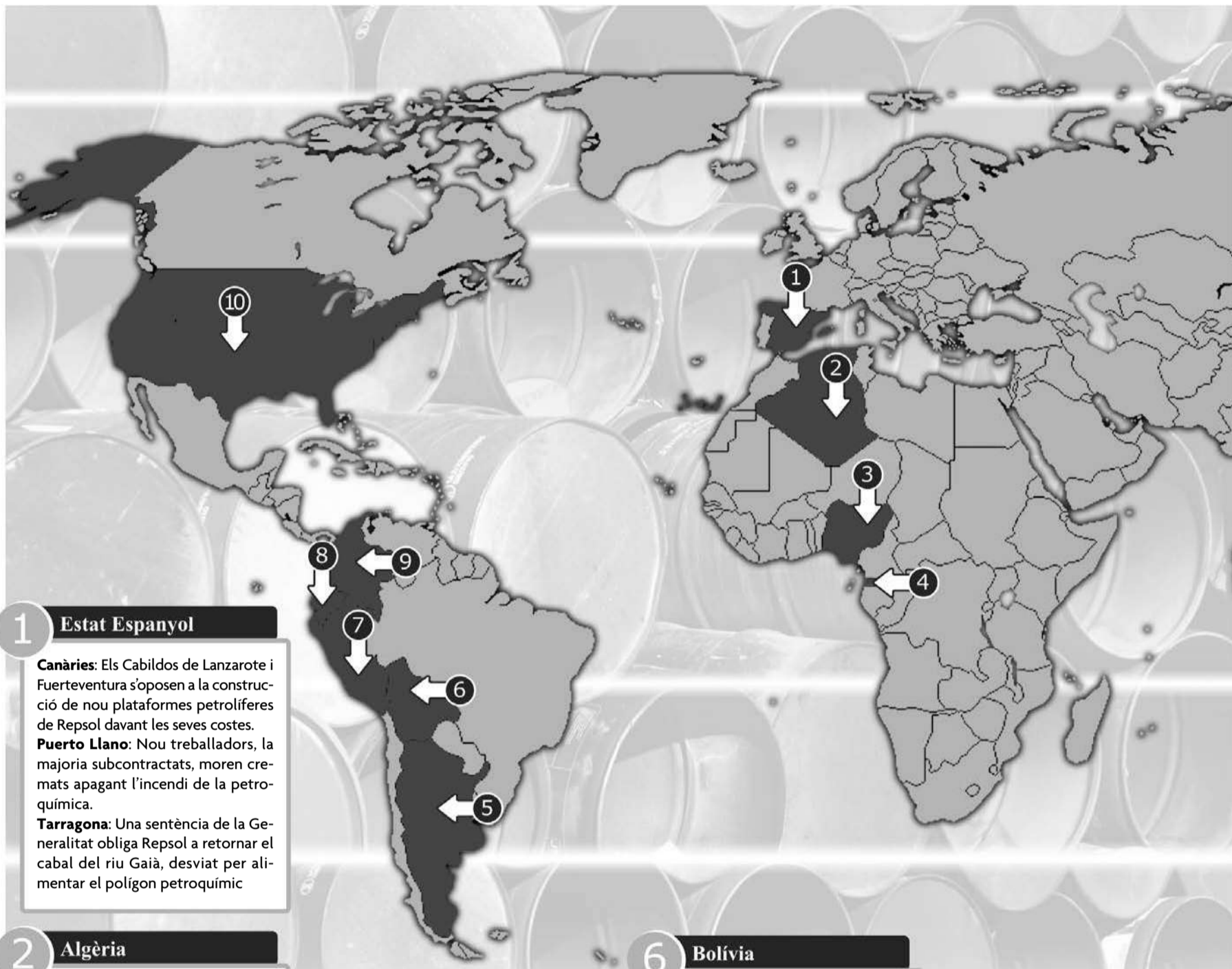
Sigui com sigui, en espera que es faci el tribunal i que aquest doni per vàlida la suspensió del contracte, passaran entre un i dos anys. Sense reserves ni control del transport, Repsol i Gas Natural perden la seva gallina dels ous d'or més propera. Si no volen perdre el tren del gas hauran de continuar apostant per altres governs africans més dócils, com pot ser Nigèria, que malgrat la manca de democràcia, Gas Natural hi importa una part del gas que distribueix als nostres habitatges. ☺

vida. Durant les últimes setmanes l'intent de bloquejar l'entrada dels primers vaixells de metà líquid van ser contundentment reprimits i la població de Mugarodos va ser militaritzada per terra, mar i aire.

Un conflicte similar s'està gestant a les terres de la Sénia, en vista de la possibilitat de convertir el subsòl d'Alcanar i Vinaròs en una enorme bossa de gas per garantir un subministrament alternatiu de gas en cas que algun dia els veïns algerians decideixin "tancar l'aixeta".

Radiografia d'un saqueig planetari

Tot i l'augment del consum i del preu del petroli a escala global, la transnacional Repsol-YPF, de capital majoritàriament espanyol i nordamericà, no ha aconseguit augmentar al ritme convingut les reserves de petroli. En molts països es qüestiona la continuïtat de les seves operacions.

1 Estat Espanyol

Canàries: Els Cabildos de Lanzarote i Fuerteventura s'oposen a la construcció de nou plataformes petrolíferes de Repsol davant les seves costes.
Puerto Llano: Nou treballadors, la majoria subcontractats, moren cremats apagant l'incendi de la petroquímica.
Tarragona: Una sentència de la Generalitat obliga Repsol a retornar el cabal del riu Gaià, desviat per alimentar el polígon petroquímic

2 Algèria

L'empresa estatal Sonatrach rescindeix el contracte amb Repsol i Gas Natural al jaciment Gassi Touil pel retard en les inversions. La inversió total promesa era de 1.600 milions d'euros, dels quals encara només havia invertit una desena part. A l'agost, un incendi incontrolat en un pou feix greument cinc treballadors.

3 Nigèria

Gas Natural exporta gas del Delta del Níger, una regió militaritzada on regularment l'exèrcit comet matances contra la població originària. Els ogonis són l'ètnia més afectada.

4 Guinea Equatorial

El 2003 Repsol va aconseguir un bon contracte a canvi de la condonació del deute extern amb Espanya. Després dels viatges del ministre Moratinos al país i la visita de Teodoro Obiang a Madrid, Repsol ha consolidat sucosos contractes on tots els beneficis del petroli passen directament als comptes corrents que el dictador té a bancs dels EUA.

5 Argentina

Buenos Aires: La privatització de l'estatal YPF a favor de Repsol ha estat molt controvertida. La consultora Merryll Linch va valorar a la baixa les reserves provades de petroli, que un any després es van multiplicar sense cap nova exploració. A part, un grup d'ex-treballadors ha denunciat Repsol per la venda il·legítima de les seves accions.
Neuquen: El jaciment de Loma de la Lata, amb les reserves més grans de gas i petroli del país, ha contaminat l'aigua de les poblacions veïnes amb metalls pesats. Dues comunitats maputxes promouen una demanda civil de 400 milions de dòlars perquè Repsol repari la salut i l'ambient. Recentment a la població de Puerto Añelo s'han detectat també nivells alarmants de metalls pesats a l'aigua potable.
Caleta Olivia: Manifestacions de treballadors de Repsol per millores salarials van ser reprimides el 2005, amb l'empresonament de nou persones durant més d'un any i la militarització de la població de Pico Truncado.

6 Bolívia

Santa Cruz: Les autoritats judicials ordenen l'arrest, el 2006, dels dos responsables de Repsol al país per contraban.
Trinidad: Nombrosos conflictes de Repsol en territoris indígenes. Destaquen l'impacte cultural a comunitats selvàtiques dels Tsimanes i Yuracarès o la negativa del poble Ava-guaraní de Tentayapi de permetre operacions al seu territori.
Cochabamba: L'incendi del gas que Repsol alliberava a l'atmosfera il·legalment va causar, l'any 2005, la mort a dos pescadors.
El Alto: La negativa popular que Repsol comercialitzi el gas bolivià als EUA va provocar, el 2003, una repressió amb 67 morts en l'anomenada Guerra del Gas.

7 Perú

Repetides ruptures dels oleoductes a Camisea provoquen la contaminació de rius amazònics. Inspeccions tècniques alerten que la corrosió dels tubs n'ha reduït el gruix un 50%. Organitzacions indígenes denuncien la contaminació sistemàtica i bloquegen el transport fluvial.

8 Equador

Multa a Repsol per impagament d'impostos durant quasi una dècada. Al Parc Nacional Yasuni el govern de Correa impulsa una iniciativa per impedir l'extracció de més barrils a canvi que governs i institucions en financin la conservació.

9 Colòmbia

Des d'un informe d'Amnistia Internacional al 2004, on demostrava els vincles de Repsol amb paramilitars al departament d'Arauca, aquesta regió viu una espiral de violència dirigida a comunitats indígenes i a moviments socials que s'oposen a l'exploració petrolera.

10 Estats Units

Grups d'advocats promouen judicis contra Repsol per enganyar als accionistes de la Borsa de Wall Street inflant les reserves provades de petroli. El 2006 es van devaluar en un 25%.

» **Repsol-YPF.** Tot i que la revista *Fortune* l'ha situada en el lloc noranta, és la líder del sector energètic a l'Amèrica Llatina (és present a 15 països), la qual és al mateix temps la tercera regió en l'exportació de petroli (3,9 milions de barrils exportats per dia, segons el Banc Mundial)_

» **El benefici net el 2006 va ser de 4.302 milions de dòlars, un augment del 7,9% respecte del 2005.** Opera a sis països d'Europa, a Rússia, a dos de l'Orient Mitjà, a dos d'Extrem Orient i a vuit d'Àfrica. Les reserves provades el 2006 eren de 2.612 milions (barrils)_

» **El 64,2% és capital espanyol (si sumem el capital fix i el flotant), però únicament des de finals del 2006, quan la constructora Sacyr-Vallehermoso va agafar el control del 20% de l'empresa_**

» **Li van al darrere "la Caixa", JP Morgan Chase Bank, State Street Bank, Capital Group International i altres_**

GLOBAL // COM ES MOUEN ELS TENTACLES D'UNA GRAN TRANSNACIONAL COM REPSOL-YPF

“La teva energia ens mou”

☞ **Mónica Vargas Collazos**
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Si per un instant ens imaginéssim el planeta com un tauler d'escacs ens cridaria l'atenció la presència de centenars de reines. Què quina particularitat tenen? Són de diverses mides, però això sí, totes són blanques, es barallen o estableixen aliances entre elles, fan servir estratègies per guanyar territoris i poder i, sobretot, arrasen totes les altres peces. Qualsevol jugador sap que tot això viola les regles més bàsiques, però això no importa gens. Són les gran corporacions i les empreses transnacionals. De les deu primeres (segons el rànquing de les 500 empreses més

vista social, cal que recordem que Repsol-YPF opera a regions on la violació dels drets humans és una pràctica quotidiana (Nigèria, Guinea Equatorial i la paramilitaritzada Arauca colombiana).

Més recentment, l'empresa ha anunciat l'entrada en el negoci milionari i polèmic dels agrocombustibles. Des de la desforestació i l'augment de l'agricultura industrial (responsable del 14% de les emissions de gasos d'efecte hivernacle) fins a la potenciació dels cultius transgènics, la contaminació de les terres i l'aigua per l'ús de fertilitzants, passant per la construcció de més megainfraestructures per al transport i els perills per a la sobirania alimentària, els agrocombustibles només són la promesa de conflictes d'àmbit planetari encara més grans.

Estan directament implicades en l'escalfament global

importantes fet per la revista *Fortune* 2007), n'hi ha sis que són petroleres i tres d'automobilístiques, per la qual cosa estan directament implicades en l'escalfament global. Juntes varen obtenir el 2006 uns beneficis de 165,760 milions de dòlars, més de deu vegades més que el PIB dels Estats Units. Les empreses espanyoles no són les més importants.

La primera, el Grupo Santander Central Hispano, està situada en el 75è lloc, molt per sota de diverses empreses nord-americanes, llatinoamericanes, europees i asiàtiques. Tot i així destaquen des de la dècada dels noranta per ha-

ver desembarcat a l'Amèrica Llatina i per haver protagonitzat una mena de "nova colonització" i haver pres el control de sectors estratègics, com la banca, els serveis i els recursos naturals. Pronunciar els noms de BBVA, Unión Fenosa, Endesa, Ence, Abengoa o Agbar a l'Amèrica Llatina vol dir guanys importants, però també una llista llarga d'irregularitats, conflictes socials, econòmics, ambientals i culturals. Tot això disposant del suport polític i econòmic incondicional del govern espanyol.

No en va s'han activat durant els últims anys quatre campanyes internacionals i tres d'estates per denunciar aquestes empreses (quiendebeaquien.org, unionfenosa.org, bbvasinarmas.org, repsolmata.info). A més, han estat acusades davant del Tribunal Po-

pular dels Pobles de Viena (2006) i aviat es farà davant del tribunal de Lima (2008).

▲ Els delictes de l'or negre

Per avaluar la multitud de punts negres que tenyeixen el currículum de la petrolera s'ha de fer amb temps. Per començar, la mateixa compra de la companyia argentina YPF el 1999, que va permetre la transnacionalització de Repsol, es va fer en unes condicions irregulars qüestionades avui pels extreballadors. En termes similars s'ha situat l'operació, amb contractes inconstitucionals durant deu anys, a Bolívia, on a més la companyia va ser acusada de contraban el 2006.

Del punt de vista ambiental, el deute ecològic generat a les regions d'extracció, transport i refinament és considerable. Desenes de

pobles originaris a Bolívia, a l'Argentina, a l'Equador, a Colòmbia i al Perú han denunciat que s'ha estat contaminant els seus territoris d'una manera impune i alerten de l'amenaça seriosa que les seves activitats suposen per a la seva supervivència quotidiana. La seva presència fa que se solquin selves, àrees protegides i territoris rics en biodiversitat. A Tarragona mateix hi ha hagut un altre vessament de cru al litoral el 2007.

Entre els conflictes més seriosos, s'ha de recordar que les comunitats maputxes de Kachipayí i Paynemil a Loma de la Lata (Argentina) han demanat 445 milions de dòlars pels danys a la terra, l'aire i els aqüífers. Allà, per exemple, s'han detectat disset tipus de metalls pesants a la sang dels habitants. Des del punt de

Repsol-YPF opera en territoris on la violació dels drets humans és quotidiana

En el marc del programa Cenit (Consortios Estratégicos Nacionales de Investigación Técnica), promogut pel govern espanyol, Repsol-YPF va anunciar fa poc que construiria plantes de biodièsel que produirien més d'un milió de tones anuals, amb una inversió de 413 milions de dòlars. En vista d'això, un lema més adequat podria ser: "Compte! La teva energia ens mou". ☹

La reflexió

La (ir)responsabilitat social corporativa de Repsol-YPF

☞ **David Llistar. Observatori del Deute en la Globalització**

Encara que soni una mica estrany, Repsol-YPF ens serveix per revisar el que avui es "duu més" en el món empresarial. Li diuen responsabilitat social corporativa (RSC). I es refereix a un fet evident però controvertit: tota empresa present comporta una afectació sobre el medi ambient i sobre diferents grups de persones amb les quals entra en contacte (treballadors de la mateixa empresa, consumidors dels seus productes, habitants propers a fàbriques químiques o a àrees d'extracció de primeres matèries, etc.). Aquesta

doctrina afirma, no obstant això, que aquesta afectació s'hauria de gestionar des de l'empresa amb la major responsabilitat possible sense afectar-ne els guanys. Argumenta que l'aplicació de criteris responsables genera valor i evita riscos no desitjats. Possiblement, la RSC legitima les empreses com a motor de desenvolupament i contribueix a evitar qualsevol intent de reglamentació pública. Les empreses s'autoregularien soles com si no els calgués normes. Repsol-YPF, per exemple, ha estat una de les primeres i més acurades a aplicar-se formalment els informes RSC. Però una de les característiques socials i ambientals de Repsol-YPF és que explota petroli i

gas, no ja a deserts algerians àrids, sinó principalment a territoris indígenes de l'Amèrica Llatina. És el cas dels territoris maputxes de la Patagònia neuquina, els huaroni a la selva amazònica equatoriana, els u'wa a l'Arauca colombiana, els guaranis bolivians o pròximament els orau peruans, entre altres. Petroleres a territori indígena significa la contaminació de l'aigua i malalties, assimilació cultural, desforestació, entrada massiva de colons, de malalties, assassinats paramilitars, etc.

Per això, diferents campanyes i informes documenten múltiples violacions dels drets humans, tal com il·lustren el bon llibre de Marc Gavalda *La recolonització*.

Repsol a l'Amèrica Llatina: invasió i resistències (Editorial Icaria), i l'informe publicat recentment a www.observatoriodeute.org. Però Repsol-YPF hauria pogut modificar la seva política agressiva des que va aparèixer en l'horitzó la nova moda de la RSC. Vegem a la llum de quatre dades ben triades com va aplicar l'any 2004 la seva tan publicitada responsabilitat. Segons el seu informe de RSC 2004, REPSOLYPF va dedicar un total de 16,3 milions d'euros en inversió social i cultural en "361 projectes d'abast social i cultural mitjançant convenis de col·laboració amb 166 organitzacions a tot el món", entre les quals, ONG com Codespa, Ajuda en Acció i la

Creu Roja. Aquell mateix any la petrolera va acomiadar el seu director executiu, Alfonso Cortina, i li va pagar al voltant de 19 milions d'euros per trencar el blindatge del seu contracte. La comparació resulta odiosa, encara que són xifres ridícules si se les contrasta amb la dels beneficis després dels impostos obtinguts per l'empresa l'any anterior: 2.020 milions d'euros. I encara menys si es confronten amb els costos de violacions invalorables dels drets humans i de la natura que la petrolera hagi causat durant aquest petit exercici i que no es reflecteixen, lògicament, en el seu informe. Hauriem de fer-los informes paral·lels?

Impressions

Raül Zibechi. Periodista /opinio@setmanaridirecta.info/

Lliçons de la crisi borsària recent

La crisi de les borses podria ser un impuls perquè els països de l'Amèrica Llatina segueixin l'exemple de l'Àsia oriental, regió que s'encamina a la creació d'una moneda única similar a l'euro. La gravíssima crisi financera de 1997 va sacsejar els països asiàtics que fins a aquell moment es mostraven poc inclinats a cooperar en matèria financera. Però en plena crisi, al setembre de 1997, ni més ni menys que el Japó –fort aliat dels Estats Units– va proposar la creació d'un fons monetari asiàtic. La proposta va ser una reacció dels països afectats per la crisi al maneig fet pel Fons Monetari Internacional (FMI) i els Estats Units, similar al que va dur a la fallida argentina l'any 2001.

En aquell moment, la iniciativa va ser avortada en vista de la forta resistència dels Estats Units, la Unió Europea (UE) i el mateix FMI. Però la idea va ser represa de manera més discreta l'any 2000 pels deu països que integren l'Associació de Nacions del sud-est Asiàtic (ASEAN) més la Xina, el Japó i Corea del Nord, coneguda com ASEAN+3, en crear la Iniciativa de Chiang Mai

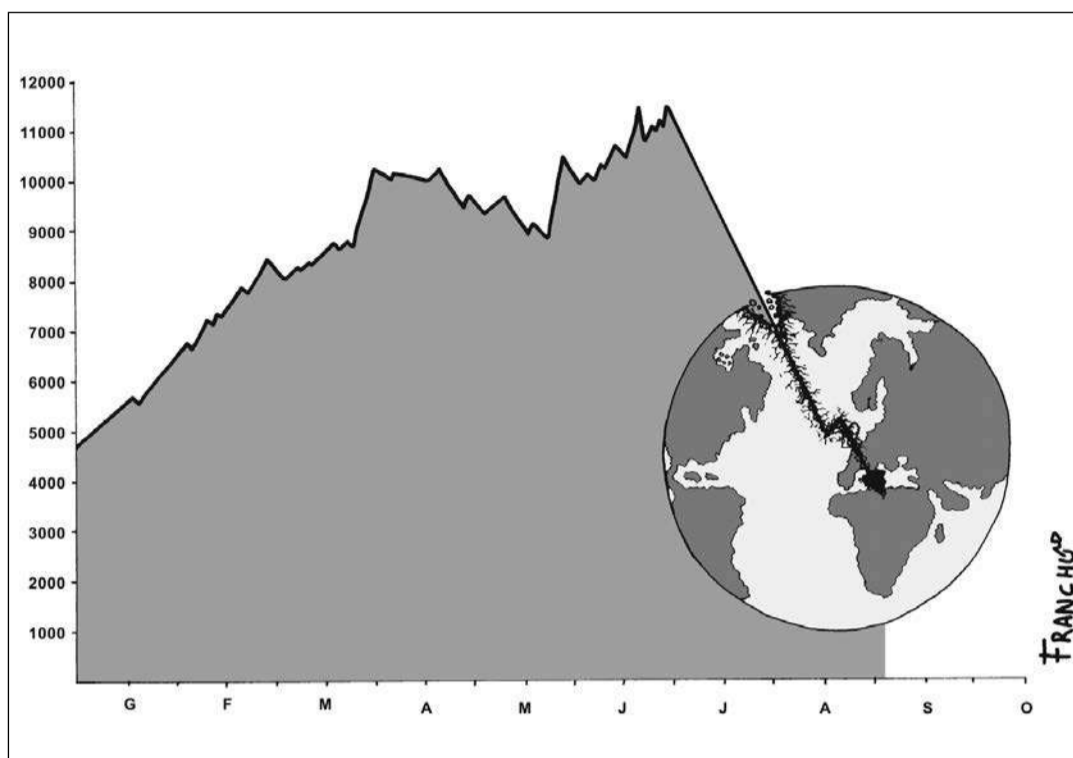
que va començar amb una sèrie d'acords bilaterals per finançar les balances de pagaments dels seus membres en situacions d'emergència i defensar-se així de nous atacs especulatius.

Hi ha consens en el fet que l'actual arquitectura del sistema financer internacional ha de ser revisada, ja que té problemes estructurals –com la volatilitat dels moviments de capital i les grans fluctuacions dels tipus de canvi del dòlar nordamericà, l'euro i el ien– que estan lluny de ser resolts. Un bon exemple és el que ha succeït amb la crisi financera recent, l'epicentre de la qual va ser els Estats Units. La Morgan Stanley Capital International va divulgar el 28 d'agost a Rio de Janeiro (Brasil) un estudi en el qual assegura que els països més afectats van ser, en contra del que es podia suposar, els emergents Turquia i Brasil.

Segons William Eid, del Centre d'Estudis en Finances de la Fundació Getulio Vargas, això és degut al fet que els inversionistes estrangers “normalment amplifiquen les oscil·lacions ocorregudes en els seus mercats d'origen fent que les alces i les baixes siguin sempre majors al Brasil, i com que representen més d'un terç del mercat defineixen les tendències globals”. L'especulació financera afecta sempre més els països perifèrics que els del centre, on es repleguen els capitals després de multiplicar-se fent de depredadors de les economies de la perifèria.

D'aquí la importància que els països que es veuen perjudicats per l'anacrònica estructura financera busquin formes de cooperació per atallar els danys.

Yung Chul Park, professor del departament d'economia de la Universitat Nacional de Seül, va escriure en un estudi recent que la cooperació financera i monetària

Franchu

de l'Àsia oriental es basa en tres pilars essencials: “Assistència de liquiditat, seguiment i vigilància, i coordinació canviària”. Els dos primers han estat implementats en les successives reunions de ministres de la Iniciativa de Chiang Mai, que a més ha creat un mercat de bons asiàtics. No obstant això, fins a aquest any encara no han fet el pas sense tornada de crear una moneda regional.

Però en la tercera Conferència de Cooperació Financera d'ASEAN+3, celebrada a l'abril a Xangai (Xina), es va avançar cap a la creació d'un “sistema monetari compartit”, o sigui, una moneda regional.

La creació d'una moneda única asiàtica seria un pas decisiu que acceleraria la decadència del dòlar com a moneda hegemònica. Són pocs els que dubten que aquest moment arribarà en els pròxims anys. L'únic dubte és si es registrarà una transició

ordenada o caòtica. Per què una regió que concentra la major part de les reserves mundials hauria de seguir finançant un govern deficitari com el nordamericà?

Els moviments que estan fent els països asiàtics, amb parsimònia i cautela, fent gala d'una saviesa mil·lenària, tenen especial interès a l'Amèrica del Sud, una regió que busca camins d'integració i de superació de la dependència. L'economista peruà Óscar Ugarteche, en un article, assenyala que el debat que travessa la regió ha de decidir si “l'Amèrica del Sud es vol integrar dintre d'un esquema financer autònom del dòlar nordamericà ara que aquesta moneda ha perdut entre el 25 i el 30 per cent del seu valor paritari amb el gros de les monedes sud-americanes i que l'Amèrica del Sud té tantes reserves internacionals com la zona euro”.

Però a l'Amèrica del Sud, com han denunciat Ugarteche i Eric

Toussaint, president del Comitè per a l'Anul·lació del Deute del Tercer Món, el Brasil està frenant el llançament del Banc del Sud. “El Brasil no forma part de la iniciativa del Banc del Sud perquè no ho necessita per als seus projectes de potència econòmica”, assenyala Toussaint. Per la seva banda, Ugarteche recorda al govern de Luiz Inácio Lula da Silva que “oposar-se a l'arquitectura financera sud-americana és fer un servei a l'estatus quo, al tresor nordamericà i a les institucions financeres de Washington, afeblides i desprestigiades”. Deixar passar aquesta conjuntura d'extrema debilitat del govern dels Estats Units pot contribuir a reforçar l'hegemonia de l'imperi.

Seria una terrible ironia de la història que això es donés gràcies a la contribució, activa o passiva, de governs que es diuen d'esquerra.

Per què una regió que concentra la major part de les reserves mundials hauria de seguir finançant un govern deficitari com el nord-americà?

Joan Miquel Touron. Plataforma per la dignitat Catalunya Nord /opinio@setmanaridirecta.info/

La traïció dels 'leaders'

El senyor Agustí Colomines explica a l'Avui (25-8-2007) perquè la Unesco-Catalunya s'afegeix a la campanya per declarar Vauban i les seues operacions militars patrimoni de la humanitat.

Inútil de precisar que per a vosaltres seria com si les associacions de la Catalunya del Nord demanessin d'inscriure “l'obra” de Felip V i la del Valle de los Caídos al patrimoni de la humanitat. El senyor Colomines ens diu que serà una

“oportunitat per explicar-nos” l'actitud depredadora de Vauban a la Catalunya del Nord. És fals i ho sap perfectament. Hem estat i estem inundats de propaganda francesa.

Aquests dies, i en cap moment, s'hi ha pogut trobar ni una ratlla, ni la més mínima al·lusió, a les destruccions i als crims de Vauban.

El senyor Colomines té por de posicionar-se en contra per perdre la consideració dels seus homòlegs parisencs. Però no

Les víctimes per “l'obra” de Vauban deuen tenir un pensament pels valors defensats per la Unesco i per les nostres covardies

entenc el silenci del patronat de la Unesco-cat que ens havia promès el seu sosteniment. Ni el silenci eixordador d'Òmnium Cultural.

El 2009 serà el 450 aniversari del Tractat dels Pirineus i volem recordar el trencament que ha representat per a la nostra nació. Però estem desesperats per l'actitud dels germans del sud.

És que faran articles elogiosos sobre les proeses arquitecturals dels vencedors?

Seria segurament més prudent de celebrar-ho amb les associacions del País Valencià i de les Illes i passar del Principat. En Xirinachs ho entendria perfectament.

En Vauban és l'inventor de la baioneta i tots els joves que van agonitzar esbudellats per “l'obra” de Vauban, si ens veuen, deuen tenir un pensament pels valors defensats per la Unesco i per les nostres covardies.

Antoni Rico i Garcia. Membre del secretariat nacional de la CUP

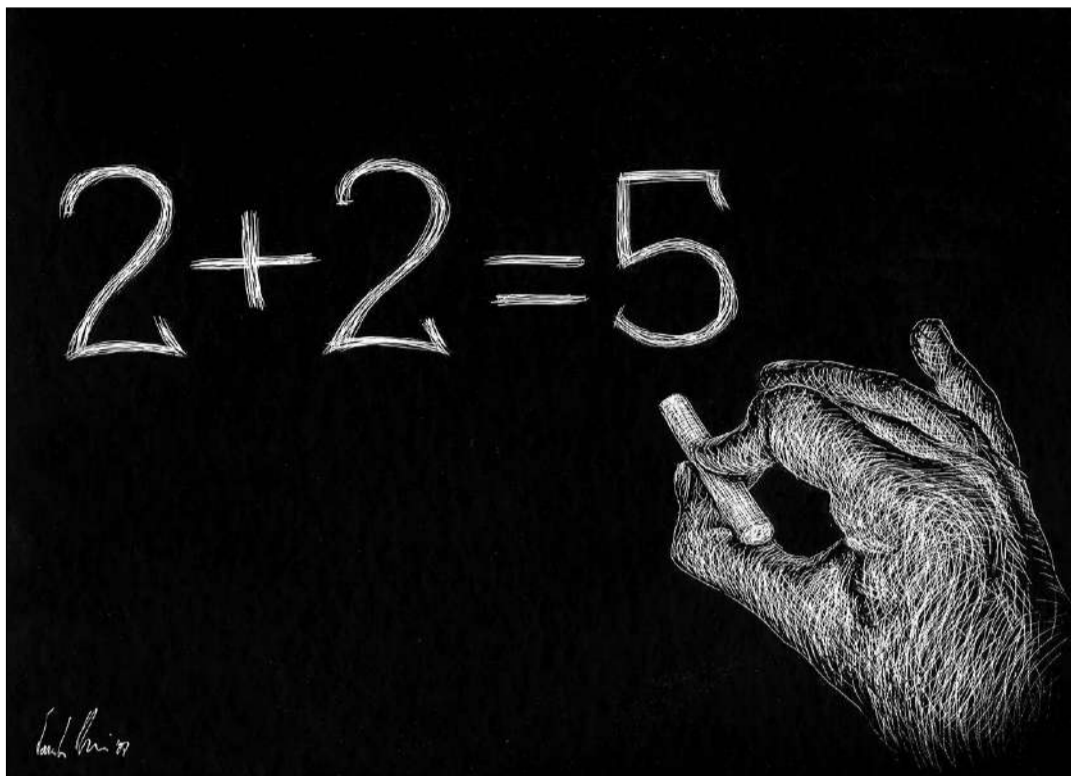
/opinio@setmanaridirecta.info/

L'Esquerra Independentista avui: entre la interpretació i la realitat

Des de fa uns anys observem, molts cops amb una mica de perplexitat, un cert interès acadèmic sobre l'evolució i l'existència de l'Esquerra Independentista catalana. Des dels llibres publicats pel periodista David Bassa, molt centrats en la repressió que ha afectat el moviment, fins al darrer publicat pel sociòleg Roger Buch, s'han dit moltes coses i molts cops amb una anàlisi de la realitat pobra. De fet, des del meu humil punt de vista, llevat dels llibres del senyor Bassa i dels escrits per diferents organitzacions del moviment –recordem *Tornen els grisos* publicat per Alternativa Estel o l'exhaustiu recull de l'experiència independentista estudiantil editat per la CEPC–, la resta són pura palla pseudoacadèmica. No voldria semblar prepotent ni dogmàtic, però sincerament és el que pense. Centrem-nos en el darrer llibre editat sobre aquest tema: *L'Esquerra Independentista avui* de Roger Buch. Jordi Porta ens diu al pròleg que Buch “fa una anàlisi rigorosa i exhaustiva del que ha donat de si el moviment independentista en gairebé totes les seves possibles manifestacions”. No és aquesta la sensació que ens ha quedat després de llegir-lo, la veritat. Publicat a escassos dies de les darreres eleccions municipals, el dia 27 de maig a les dotze de la nit ja li quedava caduc un dels capítols: el dedicat a la Candidatura d'Unitat Popular. És el que té parlar sobre fets que no estan tancats i acabats. Analitzar el present comporta aquestes sorpreses d'última hora: els resultats de les europees no van alimentar cap “al·lèrgia habitual” del moviment respecte a les urnes. Però hi ha coses més interessants en aquest llibre que m'agradaria ressaltar. S'ha de dir, però, que el mateix autor ja es cura en salut en la introducció quan diu que “aquest llibre no té ànim científic, és eminentment divul-

gatiu” i, fins i tot, reconeix que molts cops està més basat en la interpretació que en l'anàlisi. Però, és clar, com pot diferenciar el lector aquelles parts inspirades en la realitat i aquelles que són pura interpretació? Primer problema, doncs. De fet, el títol del llibre, tenint en compte el seu contingut, s'apropa més a la interpretació que a la realitat. M'explique. Teòricament ens trobem davant d'un llibre que parla i descriu l'Esquerra Independentista catalana actual. Malgrat tot, quan comencem a llegir veiem que allò que l'autor considera objecte d'estudi dins d'aquest terme tan concret és força ample i centrat, sobretot, en la necessitat personal d'omplir pàgines. Per començar ajunta dos sectors de l'independentisme que, almenys que jo sàpiga, actualment no formen part d'un mateix moviment. I és que l'Esquerra Independentista és una cosa i ERC i les seves joventuts, una altra. Jugar a la confusió no ajuda gens a solucionar tots els dubtes que el mateix autor diu que vol aclarir al lector. Però el garbuix mental més gran comença quan a banda de les organitzacions polítiques citades, també apareixen en escena les JNC o

Encetar un debat sobre el futur de l'Esquerra Independentista i la seua praxis política és important si volem avançar en els nostres objectius

Jordi Borràs

Unió de Joves, pel simple fet de fer servir l'estelada com a símbol. No estàvem parlant de l'Esquerra Independentista? Doncs això. Si el senyor Buch volia fer un llibre sobre l'independentisme en general o sobre l'anomenat “independentisme sociològic”, ho tenia molt fàcil: ja el té fet, només li ha de canviar el títol.

Per altra banda, també voldria parlar sobre “l'anàlisi rigorosa i exhaustiva” que fa l'autor. Per començar trobem errades en els noms de les organitzacions que vol analitzar: la CAJEI és la Coordinadora d'Assemblees de Joves de l'Esquerra Independentista no d'Assemblees Juvenils com afirma Buch. Trobem errades també quan se li adjudiquen certes activitats a segons quins col·lectius i organitzacions concretes. Per exemple, no és cert que siga Maulets, una organització juvenil, la que mobilitze i convoque de manera exclusiva la manifestació de

dues mil persones de l'11 de setembre a Girona. No, senyor Buch. La convocatòria gironina es fa des de fa uns quants anys conjuntament entre la CUP –que a Girona l'EI considera el referent polític– i Maulets –la nostra organització juvenil–. Aquest fet de convocar i organitzar junts és el que ha ajudat a crear un moviment estructurat amb certa capacitat mobilitzadora. Aquesta errada, juntament amb altres, segurament són el resultat d'una certa flexibilitat a l'hora de recollir les dades. Flexibilitat produïda per dos motius: per la manca de científicitat –no s'ha entrevistat ni consultat cap militant de l'EI de les zones esmentades al llibre, per exemple– i, per altra banda, per la pura interpretació de tot aquell material que ha caigut a les mans de l'autor. I, és clar, totes aquestes febleses es veuen multiplicades quan l'autor intenta analitzar la realitat de l'EI de zones del país, com les Illes o el País Valencià.

No vull acabar el meu article sense animar els militants de l'Esquerra Independentista a posar sobre la taula la seva opinió respecte al llibre. Fer això ajudarà a entendre millor el que s'ha escrit o, com a mínim, a explicar la realitat d'un moviment que és molt més complex que el que es puga dir en 314 pàgines. És d'agrair que, en un món on tot allò que no és políticament correcte o no forma part del sistema és directament censurat i amagat, es parle d'opcions polítiques com la que representa l'EI catalana. Encetar un debat sobre el futur de l'Esquerra Independentista i la seua praxis política és important si volem avançar en els nostres objectius. Fins i tot, podríem dir que és necessari. Reflexionar i fer autocrítica és un dels eixos fonamentals en tot procés de canvi polític i de construcció nacional. Però una sola cosa: fem-ho amb rigor.

Jordi Martí Font. Secretari General de la CGT del Camp de Tarragona

/opinio@setmanaridirecta.info/

Un ultra anomenat Gerardo Díaz Ferrán

El successor del cap dels empresaris espanyols José María Cuevas és un tal Gerardo Díaz Ferrán. Tal com el primer, aquest nou cap és ultraliberal i ultranacionalista, sense complexos, clar i disparant directe a on hi ha el bony. Just prendre el relleu de l'ultraliberal i ultranacionalista espanyol Cuevas (com veieu, ser ultra és imprescindible per dirigir la gran patronal espanyola), Díaz Ferrán ens ha deixat dues perles per emmarcar-les i tenir clar que tot el que UGT i CCOO signaran amb ell cada cop que els ho demani anirà en aquesta

direcció. Per la banda ultraliberal, el cap dels empresaris va dir que “La millor empresa pública és la que no existeix”, així que aneu-vos preparant a perdre els vostres llocs de feina aconseguits per oposició, amics funcionaris, i sobretot prepareu-vos per perdre drets socials i veure com les desigualtats s'accentuen, perquè ara com ara si l'Estat no dona serveis socials l'alternativa que veiem arreu és que no els ofereix ningú si no te'ls pots pagar. I cap a aquí ens vol portar aquest ultra amb corbata que els mitjans lloaran

Tal com el primer, aquest nou cap és ultraliberal i ultranacionalista, sense complexos, clar i disparant directe a on hi ha el bony

quan plegui com si ens hagués fet recuperar la vista.

Però el nostre “amic” no es va quedar aquí, ja que al costat de l'anunci de la necessitat de vendre tot allò públic que encara quedi als seus amics, que són els qui ho poden comprar, també va deixar anar que un dels seus objectius bàsics com a cap de la CEOE és la defensa de la unitat del mercat espanyol. Què us sembla? L'ultraliberal també és ultranacionalista i defensa la nació fins i tot en aquest món de l'economia liberal que només demana desregu-

lació i desregulació.

Desregulació arreu menys en l'àmbit de la “seva” nació, que és l'espanyola. La “unidad de destino en lo universal” ara és la “unitat de mercat per ser competitiu”.

Nacionalisme pur i dur que ningú anomenarà així perquè qui ho diu té un estat darrere. Canvia l'idioma amb què ho podem llegir, canvien les paraules però es manté l'essència de l'“Espanya una i no cinquana-una”.

Infectació

Infectació: l'ampolla mig buida

Terresa Claramunt

Seríem una colla de mentideres i de manipuladores si només ens quedéssim en els guany i les victòries. És més que evident que el panorama que tenim davant dels ulls ha millorat en moltes coses. Es pot veure en molts de moments, llocs, actes, trobades, accions..., però no és menys evident que el que tenim davant, en general, ens mostra que continuem allunyades, i potser cada dia ho estem més, de l'alliberament que busquem, un alliberament divers, complex, sense receptes preestablertes... Així, cal destacar com a especialment negatius:

- La dificultat evident de trencar el mur del rebuig i la ignorància a què ens sotmeten els qui cobren per opinar allò que el poder pensa de nosaltres. La gran dificultat que suposa trencar el soroll mediàtic sobre qui vol o gosa lluitar. Ho fem bé fora dels seus canals, però no aconseguim mai obrir esclatxes o crear una realitat suficient més enllà del seu món.

- La impossibilitat que les nostres lluites i victòries siguin totals, per culpa tant nostra —no ens les creiem ni ens creiem capaços de vèncer— com seva —tenen una maquinària tan ben greixada que quan arriba una victòria nostra, ells ja preparen la seva nova ofensiva—. No ens deixen respirar. I que siguin totals no vol dir que aspirem al totalitarisme, no fitem!

- L'increment de la utilització de la violència policial refinada o no tant, ben coordinada amb la que grups de l'extrema dreta apliquen contra qual-sevol que per ells sigui "roig", "separatista", "terrorista" o "jove antisistema". La violència simbòlica que el poder desplega cada cop amb més impunitat arreu de les nostres vides.

- La proliferació de la violència masclista i de la seva visualització. El creixent discurs que vol confondre "masclisme" i "feminisme" en la retòrica i en els continguts. La colla de les dones que aspiren a ser neutres obviant que allò guanyat ha estat producte d'una lluita evidentment feminista. I la colla d'homes que diuen, esperant recuperar part del poder perdut, que tenen raó. L'odi cap a qui practica una sexualitat no adequada a les propostes imposades per les esglésies diverses.

- La reculada evident de l'ús social de la llengua catalana, sobretot a les grans ciutats i a determinades parts del domini lingüístic. A Alacant o Perpinyà el català ja és anecdòtic. La defensa implícita dels marcs espanyol, francès, italià i andorrà o dels marcs autonòmics enfront del marc dels Països Catalans com a opció pròpia.

- La derrota d'amples capes de la classe obrera amb una reculada total i continuada de drets. La globalització ha portat un nou paradigma explicatiu del món que tenim. La tecnologia i el domini neoliberal creen noves possibilitats d'explotació i la precarització d'extensos grups de persones, fins i tot de persones que tenen feina.

- La nul·la incidència en les polítiques reals de les mobilitzacions anticapitalistes i la dificultat per lligar l'àmplia mobilització popular amb les realitats del dia a dia de les persones.

- L'encariment sense pausa del preu de l'habitatge i la dependència que crea per a moltíssimes persones la hipoteca per adquirir habitatge.

- La destrucció completa —o que s'hi encamina...— del territori convertit tot ell en espai per a l'especulació. La construcció desaforada a la costa i la seva extensió cap a l'interior. Les vies ràpides, les línies rectes.

- Tal com deia Jaume Asens, la policialització de l'exèrcit i la militarització de la policia, juntament amb la utilització de la presó com a aparcament dels pobres i dissidents. Codis penals regressius, enduriment de les sancions, persecució de la dissidència, ordenances de civisme...

- I la poca il·lusió que desperten en la majoria social les propostes d'enfrontament que nosaltres els donem com a camí per recuperar la vida que el sistema i el poder ens van prenent, a poc a poc, cada dia més.

La Barcelona del Senyor Esteve

Jordi Sants
Barcelona

A cop de normativa cívica i fent front comú amb la casta més retrògrada de la ciutat (els senyors Esteve de l'auca), el nostre Ajuntament pretén destruir la Barcelona plural, canalla, moderna i revolucionària.

De sempre, la nostra ciutat ha enlluernat el món quan s'ha vestit de Rosa de Foc, o quan es va enfrontar als militars o va lluitar contra la dictadura.

Quan s'ha desplegat en milers de moviments

veïnals o s'ha aixecat contra la guerra. La Barcelona solidària i combativa ha enlluernat i ha esdevingut avantguarda d'idees, de conceptes i de propostes.

Tancant i reprimint totes les ofertes noves i creatives, com les que van sorgir de la fàbrica Hamsa, de la Makabra, de Miles de Viviendas o de Can Vies, veritables focus d'agitació cultural, podem acabar sucumbint al provincialisme i a l'avorriment dels funcionaris/botiguers que ens governen amb un ull al calaix i l'altre a l'aparador.

Però no podran. Si ens fan fora dels carrers seguirem lluitant des de les clavegueres.

cartes Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais) i han de portar: signatura, localitat i contacte

Envieu les vostres cartes per correu electrònic a cartes@setmanaridirecta.info o per correu postal a **Juan Ramón Jiménez, 22, 08902 Hospitalet de Llobregat**

Reflexions estiuenques

Jordi Oriola i Folch
Eslugues de Llobregat

L'estiu és un moment privilegiat per llegir, reflexionar i poder redireccionar el nostre caminar individual o col·lectiu. Li he llegit al sociòleg alemany Ulrich Beck la següent frase: "En el nostre temps intentem buscar respostes biogràfiques a problemes sistèmics", que jo m'he traduït com "contra els problemes als quals hauríem de buscar una solució estructural, perquè ens afecten a tots, cadascú busca la seva solució personal". Per exemple, en el món laboral, constatem que hi ha un atur estructural que no desapareix malgrat la creixent precarització laboral, que se'ns va vendre que facilitaria que els empresaris aconseguissin l'ocupació total i, en comptes d'entendre que aquest atur no desapareixerà mai perquè forma part del sistema i que cal un altre tipus de solucions alhora d'organitzar el treball en la societat, el que estem fent és dir que la "solució" és estar més formats per poder accedir a una feina, quan això, l'únic que fa és que, havent-hi pocs llocs de treball, el que està més preparat el contracten en detriment del que ho està menys. Igualment, en el cas abusi de l'habitatge, mirem de tenir sort personalment: trobar un preu de lloguer o de compra no desorbitat, aconseguir un bon préstec, etc... sense adonar-nos que el problema no és nostre sinó social, i que en la mesura que cadascú busca la seva sort, això juga com a factor de desunió que dificulta la possibilitat de trobar solucions col·lectives. En el cas de l'habitatge, les manifestacions de l'assemblea V de

Vivenda han produït una petita revolució en posar en evidència que el problema és estructural, i amb això s'ha aconseguit que els mitjans de comunicació en parlessin abastament. Aquesta conjuntura ha tingut dos efectes: primer, que els polítics se sentissin obligats a mostrar-se preocupats i predisposats a buscar solucions, i segon i més important, que s'hagi registrat en les enquestes que l'opinió pública veu el preu de l'habitatge com problema principal, malgrat que fa uns anys que s'està patint sense encertar a assenyalar-lo en les esmentades enquestes en detriment del terrorisme, la inseguretat ciutadana... Aquesta manera d'afrontar problemes col·lectius amb el "que es salvi qui pugui" ens dona una mostra del punt de desintegració comunitària al que hem arribat.

Detinguts a Mèxic

Agrupament Escolta i Guia Lo
Manaix, Lleida

L'Agrupament Escolta i Guia Lo Manaix de la ciutat de Lleida, membre de Minyons Escoltes i Guies de Catalunya (MEG), volem expressar no només el nostre suport als familiars i amics de les quatre persones catalanes que van ser detingudes a Mèxic, juntament amb el mexicà José Damián Reséndiz, sinó també la nostra preocupació per la flagrant violació dels drets humans fonamentals que representa aquesta detenció il·legal.

L'escoltisme i el guiatge, moviments internacionals reconeguts per la seua absoluta defensa dels drets humans a tot arreu i en tot moment, no podíem pas restar impassibles en vista d'aquests

fets del tot inacceptables. En aquest any 2007, a més, estem de celebració dels nostres primers 100 anys d'existència, casos com els que afecten els nostres compatriotes i molta gent anònima a tot el món que no arriben a les nostres orelles, ens diuen que la nostra tasca de deixar aquest món millor del que l'hem trobat encara té plena actualitat i plena vigència. Per això, seguirem endavant en la nostra tasca educativa amb els infants i joves de la nostra ciutat per formar persones compromeses amb l'entorn i que siguin capaces de transformar-lo. Fets com els que denunciem, com ja han fet centenars de persones a títol individual i desenes d'entitats, moviments socials i institucions, ens esperonen a seguir treballant perquè no quedin en l'oblit un cop passada la notícia d'actualitat. Generar esperit crític de manera constant en els infants i els joves és la garantia que casos així tinguin vigència i siguin recordats i denunciats dia rere dia.

Aquest estiu, malauradament, quatre catalans s'han vist privats dels seus drets fonamentals com a persones, han estat detinguts i retinguts de manera il·legal, els han privat d'una assistència i d'unes garanties jurídiques justes i necessàries, els han negat la presumpció d'innocència, sense deixar de banda les tortures físiques i psíquiques de les autoritats mexicanes, que les persones detingudes han denunciat. Cada dia al món en són centenars, fins i tot milers, les persones que es troben amb violacions constants dels drets humans, a fora i a casa nostra.

Instem tots els ciutadans a manifestar-se i a rebutjar diàriament qual-sevol tipus d'abús que representi una violació clara i contundent, per petita que sigui, dels drets humans. Fins que totes les persones no vegin respectats els seus drets com a tals, l'ésser humà no gaudirà de plena llibertat. Un món, una promesa.

Així està el pati

► Pàgina 10
El TSJC condemna per segona vegada al Departament d'Interior per vulnerar el dret de manifestació per la convocatòria de V de Vivienda del 24 de març

► Pàgina 12
El conflicte sobre la variant de La Bisbal es reobre després de les eleccions i la constitució dels nous governs municipals que no coincideixen amb la Generalitat

► Pàgina 13
El dilluns entra en vigor a Barcelona la nova ordenança d'ús de la bicicleta. L'objectiu explícit és protegir al ciclista, però no tothom està content amb ella

VALLÈS OCCIDENTAL // LA FESTA REPRÈN EL CAIRE MÉS POPULAR I REIVINDICATIU

Les barraques de Sabadell superen amb èxit les traves del consistori

Directa Sabadell
/sabadell@setmanaridirecta.info/

Si aquest any tot semblava apuntar a un fracàs de les festes majors alternatives de Sabadell la realitat va ser ben diferent. Tot i les restriccions de l'Ajuntament com, per exemple, haver de tancar a dos quarts de dues de la nit, les barraques van comptar amb una assistència massiva, superant les expectatives dels organitzadors, en un ambient festiu i reivindicatiu, i sense incidents.

Durant el pregó, una enorme pancarta es va enlairar dient: "PSC, la ciutat no és vostra"

Dijous a la nit l'Animalada donava el tret de sortida a la festa amb danses tradicionals, versots de festa major i cercavila amb la popular cabra. I seguint el fil del que anunciaven els milers de diaris gratuïts repartits entre la població, la plaça Creu Alta va ser l'espai on s'hi van desenvolupar el gruix de les activitats. Cinema, teatre, bitlles catalanes, tallers varis, danses... i moltes més van omplir la plaça cada tarda de petits i grans que per fi no van haver de desplaçar-se a les afores de Sabadell per gaudir de les festes populars.

No obstant, no van faltar les mostres de rebuig al consistori per la seva actuació. El dijous desenes de joves ja van expressar el seu rebuig en el sopar de l'Ajuntament a la Bassa de Sant Oleguer, on alguns regidors de l'oposició es van negar a assistir. La protesta central, però, va ser el divendres, durant el pregó a la Plaça de l'Ajuntament. Quan va sortir l'equip de govern al balcó, amb la plaça plena a vessar, uns globus aerostàtics de colors van enlairar una pancarta vertical on s'hi podia llegir "PSC la ciutat no és vostra" juntament amb els lemes de les barraques. Finalment, un centenar de banderoles i de xiulets van acompanyar la sorollosa protesta entre els parlaments de l'actor Joan Pera. La darrera convocatòria de protesta es va fer durant la cercavila del

diumenge on s'hi van repartir octavetes i també es van mostrar les reivindicacions en cartells, alguns duts pels propis gegants. En aquest cas, sí que es va haver de lamentar algun petit incident per part de simpatitzants de l'alcalde que volien impedir-ne l'entrada a la plaça.

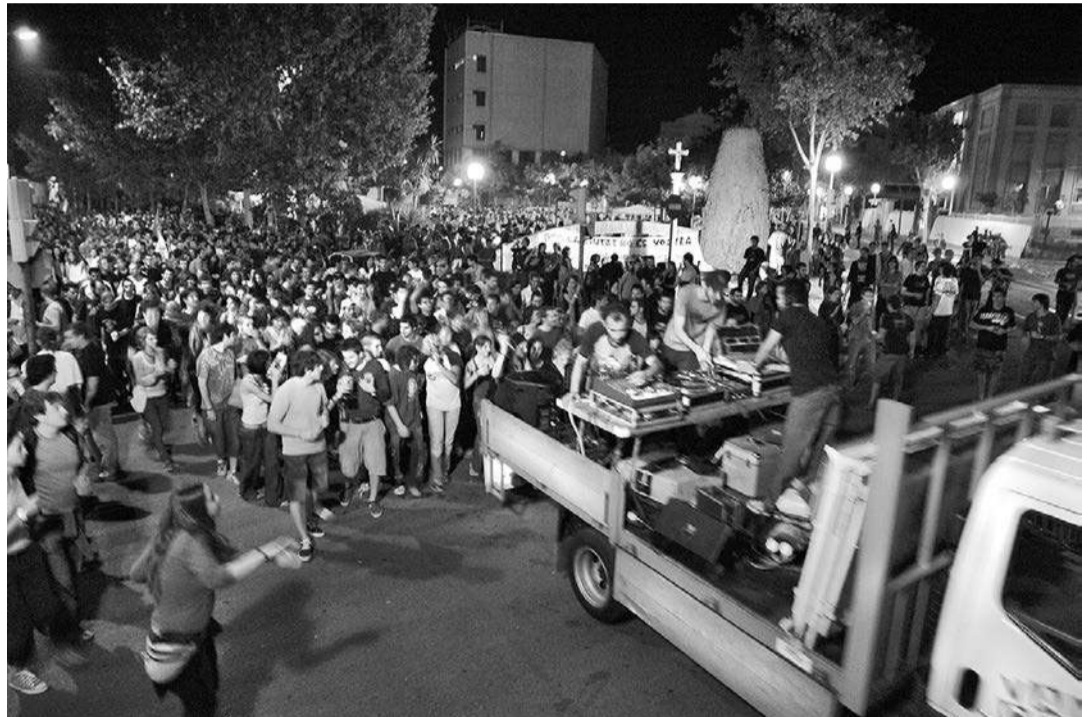
► Cercavila nocturna

La nit reservava un capítol d'incertesa per a la majoria dels joves, però el resultat no va defraudar a ningú. Divendres, després del concert de La Kinki coco's i Riff Gnawa, un camió amb música va ser l'escenari improvisat que va guiar els assistents fins al Passeig Manresa, ben a prop de l'Ajuntament, on s'hi celebrà el concert d'At-Versaris. D'aquesta manera, la festa superava els horaris establerts i, alhora, esdevenia un element més de protesta presents en tot moment a les barraques. La nit de dissabte, després dels concerts de Nua, Dring Dublé i Plouen Catximbes, una batucada va ser l'encarregada de dirigir un correfocs que es va acabar a la plaça del Mercat Central. I la darrera sorpresa va ser el concert a la Plaça Marçet per part del grup Catiuska, un cop havia finalitzat el concert de Mazzoni a l'espai de les Barraques.

També van destacar, aquest any sobretot, els diferents concursos que es van celebrar per la tarda. Els tradicionals concursos de titius, menjar flams i garrotins van comptar amb una molt bona participació, especialment el darrer, en què hi hagué representació de diferents comarques de Catalunya. Però, el que va fer el gran salt, en la seva tercera edició, va ser el ja popular Saballut de Ferro, on diferents equips van competir havent de superar diferents proves de força i d'habilitat.

Un camió amb música fou l'escenari improvisat que guià els assistents fins al Passeig Manresa

Coincidint amb la diada de l'onze de setembre, la celebració va acabar fent altra vegada presents els compromisos de festa i

Inici de la cercavila des del recinte de les festes fins la plaça de l'ajuntament

David Datzira

Acció de protesta davant de l'ajuntament amb caretes de l'alcalde Manel Bustos

David Datzira

lluïta. Entre els concerts de Feliu Ventura i d'Strombers, un acte polític promogut des de la campanya 300 anys d'ocupació, 300 anys de resistència va fer la crida a la diada d'enguany i a seguir fent valer el compromís com a poble.

Tot i que els grups organitzadors consideressin com a molt bona la festa major d'enguany, encara falta consolidar un espai que segueixi posant fil a l'agulla a l'esperit de cultura popular, ja que tot i els gran esforços d'aquest any, la realitat mostra com hi ha un sentiment compartit per molta gent que l'Ajuntament haurà de començar a assimilar. ☺

Càrrega policial durant les festes de Bellvitge

Un cop acabades les festes de Bellvitge, dissabte a la matinada es van produir diverses baralles enmig dels "txiringuitos", entre gent que estava a la festa. En dos minuts van aparèixer una trentena de mossos i de policies municipals, que van carregar contra tothom que es trobava als voltants, intentant separar a la gent que es barallava. El resultat d'aquesta càrrega va ser de dos detinguts i de nombroses persones ferides.

Veient l'actitud provocadora de la Guàrdia Urbana i dels Mossos d'Esquadra, membres de l'Associació Cultural el Txiringuito, organitzadors de les Festes Alternatives, van intentar mediar per tal que se n'anessin i deixessin que la gent marxés mica en mica. Els Mossos van marxar ràpidament, però la policia local es va quedar i va seguir provocant. Al final, el president de l'associació va ser agredit i conduït a comissaria per tal d'identificar-lo.

STA EUGÈNIA // REIVINDICACIÓ

Timbalada a Santa Eugènia de Ter per fer "xi-barri" i reivindicar la Marfà

Redacció Girona
/girona@setmanaridirecta.info/

La Primera Timbalada de Santa Eugènia de Ter va tenir lloc el 7 de setembre passat amb la participació dels Diables d'en Pere Botero, els Diables de l'Onyar, la Banda del Surdo, Bloc Quilombo, Tancats & Banda, E-ktomba, Can Paulet Percussió, Associació Candombe, Els Tabalers de les Corts i Els Xirois. Les formacions de percussió de Girona, Tarragona i Barcelona van sorprendre el barri omplint els balcons i els carrers de gent encuriolada de totes les edats sota el lema «Fem xi-barri per la Marfà. Fem xi-barri per Santa Eugènia». Emmarcada dins

Un jove va llegir un manifest reclamant la recuperació dels processos participatius suspesos al Pla de Barris de Santa Eugènia-Can Gibert

la festa major del barri i organitzada pel Grup Xirois, la Comissió de joves de l'Associació de Veïns Santa Eugènia i l'AMPA de l'IES Santa Eugènia, la timbalada es va aturar per primera vegada a la plaça del Barco, on van tocar les formacions una al darrere de l'altra, i la segona aturada es va fer al davant de l'antiga fàbrica Marfà.

▶ Espais esportius i culturals
En aquest punt, un jove va llegir un manifest reclamant la recuperació dels processos participatius suspesos al Pla de Barris de Santa Eugènia-Can Gibert, especialment pel que fa a l'antiga fàbrica Marfà; demanant una previsió d'espais esportius gratuïts i dignes i la creació d'un centre d'informàtica centralitzat per usuaris joves un cop desocupada l'actual Biblioteca Salvador Allende; la creació d'un fons sobre temes juvenils a la mateixa biblioteca i la previsió d'espais culturals i lúdics gratuïts i dignes per assajos artístics, celebració de festes i actes culturals gestionats per les entitats juvenils del barri i de Girona. Després del gran xivarri que joves i vells van crear per aplaudir aquestes paraules, tots els assistents a l'acte es van dirigir al Col·legi Groc, on es va finalitzar la timbalada amb un concert dels grups musicals Nadies, Black Zoco, 005 i Fabio i es va fer una mostra de danses del Brasil. ☺

BARCELONA // PER LES TRABES A LA MARXA DE V DE VIVIENDA

El TSJC condemna de nou Interior per vulnerar el dret a manifestació

La marxa que va patir l'actuació d'Interior va aplegar milers de persones des de la plaça de Catalunya

Eloy de Mateo

Jesús Rodríguez
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha dictat una segona resolució condemnatòria contra la Direcció General de Seguretat Ciutadana de Barcelona, depenent del Departament d'Interior, per vulnerar el dret de manifestació el 24 de març de 2007 en la manifestació pel Dret a l'habitatge convocada per V de Vivienda. El tribunal recorda la importància del dret de manifestació reconegut a l'article 21 de la Constitució: "és a la pràctica un dels pocs mecanismes dels que disposen els col·lectius socials per a poder expressar públicament les seves idees i reivindicacions".

En aquesta ocasió, el tribunal condemna a costes a Interior pel greu fet de reincidir en la vulneració d'un dret fonamental recollit

"Per l'ànim de generar trabes i impediments al lliure dret de tutela judicial"

en la Constitució. Així, la sentència imposa les costes del procediment a l'administració "per la seva profunda temeritat en mantenir l'oposició al present recurs, tot i ser conegut pel propi Departament la ferma doctrina establerta per aquesta sala" recordant l'anterior cas de manifestació del 30 de setembre de 2006. També en aquesta ocasió, la fiscalia demanava la condemna de l'administració per considerar que hi va haver: "ànim de generar trabes i impediments al lliure dret de la tutela judicial, per part de la pròpia administració".

ment la ferma doctrina establerta per aquesta sala" recordant l'anterior cas de manifestació del 30 de setembre de 2006. També en aquesta ocasió, la fiscalia demanava la condemna de l'administració per considerar que hi va haver: "ànim de generar trabes i impediments al lliure dret de la tutela judicial, per part de la pròpia administració".

▶ Nova convocatòria
Des de la plataforma V de Vivienda s'ha rebut amb satisfacció la condemna a través d'un comunicat on també es diu que "l'administració pública, a més de vulnerar sistemàticament el dret a l'habitatge, vulnera sistemàticament altres drets fonamentals com són el de mani-

festació i el de la tutela judicial". V de Vivienda aprofita aquest moment per anunciar que seguirà manifestant-se "per exigir que els drets fonamentals es facin efectius i siguin respectats". La propera convocatòria serà la mobilització del 6 d'octubre pel dret a l'habitatge, a les set de la tarda a la plaça de Sant Jaume.

Pel que fa a les responsabilitats polítiques davant de la resolució judicial contra el Departament d'Interior, apunten a la dimissió o destitució del Director General de Seguretat Ciutadana. Aquesta condemna arriba quan falten tres setmanes per a la marxa unitària del 29 de setembre reclamant el dret a manifestar-se. ☺

TARRAGONA // ACTUACIÓ INSÒLITA DE LES FORCES DE SEGURETAT

La policia local multa un grup de 'rap' per fumar haixix a l'escenari

Redacció Directa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El reputat grup de hip-hop de Saragossa Violadores del Verso es va veure sorprès després de la seva actuació a les festes de Tarragona el 16 d'agost, quan la policia local va entrar als seus camerinos per posar-los dues denúncies davant el fet que "certa gent els havia informat que els artistes havien fumats porros a l'escenari". Aquestes van ser les paraules dels agents implicats per justificar la seva actuació. Finalment es van interposar dues denúncies per a dos membres del grup i una ter-

cera pel representant. En un comunicat emès per la banda pocs dies després, els components del grup es mostraven tan sorpresos com indignats amb l'actuació policial. En aquest text de denúncia pública el grup exposa la seva versió dels fets, i posa de manifest que el concert es va desenvolupar amb total normalitat i que en tot moment la banda va rebre el suport de la Conselleria de Cultura de l'Ajuntament, així com la benedicció del públic assistent. Els responsables de cultura van assegurar, explica el comunicat, que no era la primera ocasió en que alguns membres de la seguretat ciutadana de la ciutat

s'excedien en les seves funcions. Violadores del Verso manifesta, a més, que "la falta de respecte cap a la privacitat del grup" mostrada pels agents pot sentar un precedent preocupant en relació a la "invasió dels espais habituals de treball" dels grups de música en el seu conjunt. El grup no confirma ni desmenteixen si van consumir o no haixix durant la seva actuació, i ho fan de manera intencionada. Exposen, en primer lloc, el seu posicionament favorable a la legalització de l'ús individual de les drogues, i en segon lloc, el fet que "en cap moment van fer apologia del consum de drogues ni de cap

altra cosa en particular". El text acaba amb una darrera reflexió prou contundent contra aquells que diuen, els molestos a la música que practiquen: "En un intent d'explicar-nos perquè van passar els lamentables fets als camerinos de Tarragona, l'única explicació que trobem és que en certs estaments encara queda gent de ment retrògrada que no acaba de creure en la llibertat d'expressió i que en conseqüència els molestos sobremanera el que diem a les nostres lletres". I conclou: "Ens sentim atropellats per aquesta gent, i pensem que no és normal ni just que passin aquest tipus de situacions". ☺

CATALUNYA // FORTA XIULADA CONTRA LA DELEGACIÓ D'ERC AL FOSSAR DE LES MORERES

L'autodeterminació i el record de Xirinacs marquen l'11 de Setembre

Agnes Tortosa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

La Diada de l'Onze de Setembre d'enguany ha estat marcada pels homenatges a la figura de Lluís Maria Xirinacs que se l'hi han fet arreu del territori català. Tanmateix, les crides a l'autodeterminació i el rebuig a la tutela de l'Estat espanyol dins del marc estatutari han estat presents durant tota la jornada.

L'ofrena d'ERC al Fossar de les Moreres de Barcelona va ser fortament xiulada

Les ofrenes al Fossar de les Moreres de Barcelona que va fer ERC van ser fortament contestades amb una potent xiulada per part dels col·lectius de l'Esquerra Independentista que consideren a Carod i a la direcció del partit "uns traïdors que fan seguidisme del PSC a Catalunya i de Zapatero a Madrid". Al passeig de Lluís Companys, durant tot el dia, es va poder veure una àmplia mostra de la cultura i de la societat civil catalana, amb prop de 200 stands. Al migdia, la tradicional manifestació en suport als presos polítics organitzada per Rescat va reunir un miler de persones, i durant la marxa es van desplegar dues grans pancartes a la Via Laietana i a la plaça de la Catedral. Durant la vigília de la Diada també es va produir una acció directa de llançament de globus de pintura vermella contra la façana de la seu d'Hisenda de Sant Andreu de Palomar, reivindicada amb una pintada de la CAJEI. Aquesta acció també posa sobre la taula l'exigència d'un finançament i de competències pròpies, un dels debats més pre-

Directa Terres Ponent

Eloy de Mateo

Edu Bayer

Arnau Bach

1. Protesta contra la futura conversió de l'antic convent El Roser en un Parador Nacional. Escridassen a Josep Presseguer, segon tinent d'Alcalde de Lleida. 2. Treballadors d'empreses deslocalitzades denuncien els sous dels polítics davant el monument de Rafael de Casanovas. 3. Esbrincada contra ERC al Fossar. 4. Manifestació Unitària de l'Esquerra Independentista a Barcelona.

sents els últims mesos arrel de la crisi de les infraestructures. Però el plat fort de la jornada es va desenvolupar amb les manifestacions de la tarda.

► **5000 persones a la marxa de l'EI** La manifestació organitzada per CAJEI, Endavant i Maulets va reunir prop de 5000 persones, una xifra que ja és superior a la que sumen la formació d'ERC i les seves joventuts. A la pancarta unitària s'hi llegia el lema "Des de tots els fronts, els Països Catalans cap a la independència i el socialisme". El Bloc Negre va sumar un centenar llarg de persones amb la màxima de "Ni França, ni Espanya, ni estat Català".

► **Lleida en defensa del Roser** Organitzacions i col·lectius acudeixen anualment a aquest espai amb una forta càrrega simbòlica. L'any 1707 va ser l'escenari d'un sanguinari episodi on les tropes borbòniques van massacrar als lleidatans i a les lleidatanes que s'oposaven a l'entrada dels felipistes.

A la convocatòria de CUP-Lleida, AJLL i Casal Ocell Negre, es van viure molts moments de tensió, accentuats quan la comitiva del PSC, que actualment governa amb majoria absoluta, va fer acte de presència. Al migdia un centenar i mig de persones es van manifestar pel carrer Major convocades també per l'EI. Aquest any hi ha

hagut una segona convocatòria del partit Lleida Treballadora, que va fer una concentració a la Plaça Paeria, on hi va participar Josep Pàmies, membre de l'Assemblea Pagessa. A Girona 500 persones van participar de la caminada de torxes d'Omnium Cultural, 200 a la cantada d'Els Segadors i 250 al dinar antirepressiu d'Alerta Solidària. A la tarda la manifestació unitària va reunir unes 1500 persones. La protesta de Reus es va fer sota el lema "Per un Camp viu, lliure i combatiu" i va sortir a les 19h de la plaça del Mercadal. Al Maresme la CUP i Maulets van organitzar xerrades a Vilassar, una caminada al castell de Borriac i un concert. ☺

Esbrincada a la classe política i ovacions a la societat civil

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

L'ofrena floral al monument de Rafael Casanova es va convertir, com cada any, en una sonora esbrincada del català emprenyat i indignat amb la classe política. La xiulada més sonora se la va endur la delegació del Partit Popular de Catalunya, que tot i alinear-se amb els vencedors de l'episodi històric del setge militar de Barcelona el 1714, ara fan un homenatge a qui va ser el símbol de la resistència a aquella invasió. Però no només ells. Els representants de la coalició més a l'esquerra del ventall polític català, IC-EUiA, també van rebre crits i insults, acusant-los de ser els executors de la repressió actual, des del poder que ostenta Joan Saura al Departament d'Interior. Montilla, Hereu, Carod, Fernàndez Díaz i Mas també van escoltar crits i retrats per part de col·lectius independentistes, un grup de defensors dels drets dels animals, treballadors d'empreses tancades o deslocalitzades i familiars i amics del jove Pedro Álvarez, assassinat fa quinze anys a L'Hospitalet. Però no tot van ser xiulets. També hi van haver ovacions pels Castellans de Barcelona, els represaliats del franquisme i per a l'actor Joel Joan o el professor Hèctor López Bofill.

10.000 signatures en suport a la selecció catalana

La Plataforma Proseleccions Esportives Catalanes ha recollit en dues setmanes més de 10.000 signatures donant suport a la celebració del partit Catalunya-Estats Units. Les firmes han estat enviades a Angel Maria Villar, el president de la Real Federació Espanyola de Futbol. L'encontre havia de tenir lloc el proper 14 d'octubre i Villar va desautoritzar la seva celebració. Segons la Plataforma, la decisió del màxim responsable del futbol espanyol ve determinada per les pressions polítiques i mediàtiques de la dreta més anticatalana.

La responsable d'esports de la Generalitat, Anna Pruna, va manifestar que, tot i la prohibició, el partit s'hauria de jugar. Aquestes declaracions es van produir poques hores després que Joan Laporta afirmés que els polítics catalans defugien les seves responsabilitats parapetant-se darrera de clubs de futbol i, principalment del Barça. El document que adjunta les signatures dona ple suport a la oficialitat de la selecció catalana i mostra la indignació per la prohibició. També s'exigeix que s'esmeni la irregularitat comesa. Pots signar a www.seleccions.org

Més estelades entre les senyeres dels balcons

Passejant per carrers i places dels barris de Sants, Gràcia i l'Eixample de Barcelona, enguany es detectava un increment de la presència de banderes a balcons i finestres. Les massives engalanades reivindicatives de façanes de finals dels anys setanta i començaments dels vuitanta havien deixat pas a una dècada dels noranta i un començament de segle XXI amb poca presència de senyeres i d'estelades. En les últimes dues commemoracions de La Diada s'ha detectat un notable increment d'aquestes. Un dels fets que més crida l'atenció és el viratge

percentual cap a un major nombre d'estelades respecte el nombre de senyeres. Això sí, es fa difícil apuntar estadístiques clares, i encara menys poder afirmar si hi ha un major nombre d'estelades amb triangle groc o amb triangle blau. L'intens debat al voltant de l'esgotat cicle estatutari i la frustració davant les polítiques del govern tripartit (PSC, ERC i IC) podrien explicar el fet que algunes persones hagin decidit treure la pols de les ensenyes que duien guardades al calaix des de feia anys, o fins i tot, hagin decidit comprar-ne una de nova.

BAIX EMPORDÀ // POLÈMICA SOBRE LES INFRAESTRUCTURES VIÀRIES A GIRONA

El traçat sud de la variant de La Bisbal provocarà major impacte

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

El posicionament dels nous alcaldes dels municipis afectats escollits en les darreres eleccions municipals sobre la variant de La Bisbal ha desencadenat una gran polèmica entre el Departament de Política Territorial i Obres Públiques i els representants polítics i la població dels municipis afectats.

Ciudadans dels municipis afectats s'han constituït en una Plataforma per l'opció Nord

La variant de La Bisbal ja es va presentar com una solució als problemes de mobilitat al Baix Empordà d'ençà del 1975 i, fins ara, no s'ha tirat endavant. Ho han impedit principalment les discrepàncies entre municipis i representants polítics de la zona. Fins ara estava clar que l'ajuntament de La Bisbal i la Generalitat defensaven que la variant passés pel sud, al·legant que l'opció nord faria que hi pessin menys turistes, mentre que la resta d'ajuntaments afectats (Forallac, Cruïlles-Monells-Sant Sadurní de l'Heura i Corçà) preferien el traçat pel nord. Tot i que el traçat sud era el que s'havia contemplat històricament, un estudi d'octubre de 2006 presentat pel Departament de Medi Ambient afirmava que, arrel dels canvis que han sofert les poblacions en aquests 30 anys, aquesta opció era comparativa-

Ermita romànica de Santa Cristina de Corçà. La variant Sud hi passaria a uns 100 metres

Núria Pascual

ment més impactant. Segons l'informe, la opció sud és més llarga, afecta més la població —ja que el seu traçat passa molt a prop de diversos nuclis— i té un impacte més gran sobre l'Espai d'Interès Natural de Les Gavarres.

▶ Canvis als consistoris

A partir de les darreres eleccions, però, el panorama ha canviat. El nou alcalde de La Bisbal, Lluís Sais, d'Esquerra Republicana, va declarar a principis d'agost que, tal com estan definides les dues opcions,

s'oposaria a totes dues, i que cal millorar-les i buscar el consens. Arrel d'aquestes declaracions, el Conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Joaquim Nadal, va fer-ne unes altres afirmant que la Generalitat es decanta per la opció sud. En aquesta i en posteriors declaracions, el conseller insisteix que la decisió s'ha de prendre abans de final d'any, i que "l'estudi informatiu sortirà assenyalant amb caràcter preferent l'opció sud" tot i que "és en el procés de participació on es prendrà la decisió definitiva".

▶ Reacció ciutadana

Diverses entitats, l'Associació d'Amics del Baix Empordà i l'Associació de Naturalistes de Girona (ANG), o el Consorci de les Gavarres, a més de nombrosos particulars, s'han manifestat aquests dies a la premsa local en contra de les declaracions del conseller. Es critica que Nadal es posi a favor del traçat sud abans que hagi sortit l'estudi d'impacte ambiental. A més, es fa constatar que en els 30 anys de polèmica entorn de la variant no hi ha hagut millores en el transport públic al

Baix Empordà, ni altres mesures per evitar la necessitat de construir una autovia amb molt impacte en qualsevol dels traçats.

Als pobles afectats s'ha constituït una nova plataforma "Plataforma Ciutadana a Favor del Traçat Nord de la Variant de la Bisbal" que ha presentat un manifest demanant que la carretera passi pel nord de La Bisbal. Destaquen que el traçat sud tindria greus repercussions en la qualitat de vida dels municipis de Fonteta, Corçà i Cruïlles, en passar a tocar dels seus nuclis. ☺

OSONA // REBUIG A LA LÍNIA D'INTERCONNEXIÓ ELÈCTRICA AMB FRANÇA

Tallen el trànsit a l'Eix Transversal per l'inici de les obres de la MAT

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

Tot i la forta oposició que ha despertat la construcció de la línia de molt alta tensió (400.000 volts) a les comarques nord orientals, Red Eléctrica Espanyola ja ha començat les obres que connectaran Sentmenat i Besanó.

Arran de la qualificació de "projecte d'interès públic" de la línia de molt alta tensió (MAT), Red Eléctrica Espanyola (REE) no necessitava les llicències municipals preceptives per poder començar els treballs. Però sí que tenia l'obligació de comunicar prèviament als municipis afectats

la data d'inici de les obres. Tant l'Ajuntament de Folgueroles com el de Tavernoles —municipis on s'han fet els primers treballs de construcció de la línia elèctrica— han denunciat que en cap cas la companyia Red Eléctrica els ha comunicat l'inici de les obres. Irònicament, des de l'empresa elèctrica, s'ha atribuït l'omissió d'aquesta notificació a un oblit motivat per l'excés de feina que té l'empresa a Catalunya des de les apagades dels mes de juliol a Barcelona.

Amb aquestes obres REE fa al primer tram de les obres de la línia que ha d'interconnectar els estats espanyol i francès. Els al-

tres dos trams són els que van de Besanó a Santa Llogaia d'Alguema i el que travessarà els Pirineus fins a l'Estat francès.

▶ 200 manifestants

Les reaccions a les actuacions de REE no s'han fet esperar, i el 8 de setembre unes dues-centes persones van tallar l'eix transversal, a l'altura de Calldetenes en senyal de protesta. Des de la plataforma No a la MAT d'Osona s'han denunciat les formes "poc democràtiques" de l'inici dels treballs i la necessitat "d'un debat públic" abans de continuar la construcció de l'obra. Des de la mateixa plataforma, a més, s'ha recordat "el

rebuig general que hi ha a la línia" i s'ha denunciat que "amb la complicitat del govern Red Eléctrica Espanyola ha actuat amb tota impunitat" i ha lamentat "l'actitud de prepotència amb la qual ha actuat REE".

Cal recordar que durant els darrers anys les mostres d'oposició a la línia de molt alta tensió han estat constants al llarg de tot el territori català (tant al nord com al sud dels Pirineus). Prop de 180 municipis de les dues vessants de la frontera han mostrat públicament el seu rebuig i milers de manifestants s'han reunit en diverses ocasions tant a Catalunya nord com a Girona, Figueres i Barcelona.

També ha estat significatiu el suport de diversos actors del món cultural, com Teatre de Guerrilla, Pascal Comelade i Lluís Llach.

La notícia de l'inici de les obres del tram entre Besanó i Sentmenat de la MAT coincideix en el temps amb l'anunci de Jordi Guillot, secretari general d'Iniciativa per Catalunya, de tancar un acord sobre la MAT i el quart cinturó amb el PSC i ERC. Els anomenats "ecosocialistes" podrien claudicar altre cop i, com ja van fer amb els projectes del tren d'alta velocitat o del túnel de Bracons a la Garrotxa, podrien canviar el discurs en el moment que s'executen les obres. ☺

BARCELONA // CANVIS EN LA REGULACIÓ DE L'ÚS DE LA BICICLETA

La nova Ordenança de Circulació incrementa les sancions pels ciclistes

☞ Pau Cortina Trilla
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Després de quinze dies d'aplicació provisional, la nova Ordenança de Circulació de Vianants i Vehicles entrarà en vigor a tots els efectes partir del proper dilluns 17 de setembre. L'esperit de la seva modificació és, segons l'Ajuntament, "protegir els vianants" i equiparar la bicicleta als altres vehicles que circulen per la ciutat. Això significa, en primer lloc, reparar alguns greuges propis de l'usuari habitual de la bicicleta com són la inseguretat a l'asfalt o la vulneració habitual dels carrils bici per part de vehicles i vianants.

No s'han habilitat ni la meitat dels 300 quilòmetres de carril bici que l'Ajuntament va prometre

La nova ordenança, però, no només tindrà efectes positius pels ciclistes. Les sancions econòmiques per aquells que incomplixin la normativa queden fixades en 30 euros per les infraccions lleus i fins a 100 euros per a les considerades greus, com són saltar-se un semàfor en vermell. L'ordenança és especial-

Lligar la bicicleta a les papereres serà una de les conductes sancionades

Albert Garcia

ment taxativa en allò referent als llocs d'estacionament d'aquests vehicles. Queden restringits, deixant de banda els aparcaments exclusius de bicis, als fanals comuns, a les senyals de trànsit i les baranes. Així, estarà prohibit lligar les bicis als semàfors, als bancs, a les papereres, als arbres, als fanals catalogats i a zones de càrrega i descàrrega. Els ciclistes que vulnerin aquest punt estaran subjectes a sancions econòmiques i, quan es consideri oportú, a la retirada del vehicle per part de la guàrdia municipal.

El que no diu la nova ordenança és com resoldre el dèficit de

placés d'aparcament a la ciutat, que ara mateix són insuficients per les més de 40.000 bicicletes que hi circulen diàriament. Tampoc queda fixat quan es completaran els 300 quilòmetres de carril-bici promesos per l'Ajuntament l'any 2001; ara mateix tot just s'arriba als 150 quilòmetres.

Diverses associacions d'usuaris de la bicicleta han valorat la modificació de la normativa amb optimisme, pel que aporta a la seguretat (incrementarà el control de les distàncies de seguretat al voltant dels ciclistes) i en tant que intenta equiparar en drets i deures a bicis, cotxes i motos (les

bicis podran circular per l'asfalt allà on no existeixen carrils bici). Però les mateixes associacions es mostren crítiques amb certs déficits que la nova normativa no encerta a resoldre. Pel BACC (Bicicleta Club de Catalunya) "l'ordenança no soluciona els conflictes entre ciclistes i vianants allà on el problema està en el propi disseny de la via, com per exemple al carril-bici de la Diagonal o en vies massa estretes". A més, assenyalen, "es troba a faltar una aposta decidida cap a la pacificació del trànsit", que passa per estendre les "zones 30" i "20" de velocitat reduïda. ☞

BERGUEDÀ // EN HOMENATGE ALS RESISTENTS ANTIFRANQUISTES

Modificació reivindicativa d'alguns noms de carrers i places de Berga

☞ Directa Berguedà
/bergueda@setmanaridirecta.info/

El Centre d'Estudis Josep Ester Borràs va presentar dimarts 4 de setembre una instància a l'Ajuntament de Berga proposant fins a 23 noms per a carrers de la ciutat. Aquesta iniciativa ja es va dur a terme l'any 2005, moment en que es plantejaven nous

Es va presentar una instància a l'Ajuntament proposant fins a vint-i-tres noms a canviar

carrers a Berga. Llavors, l'ajuntament no va respondre a l'entitat cultural ni va aprofitar cap proposta. A la llista d'obres i d'obres de la comarca presentada fa dos anys, enguany s'hi afegien

A la plaça de les Fonts hi aparegué la placa de Joan Vilella

Directa Berguedà

propostes concretes de canvis de noms per a dues places i un carrer. Concretament la plaça de les Fonts, la plaça Mossèn Josep Argmengou i el carrer de Mossèn Espel pels noms dels dos miners Josep Bertobillo i Josep Puertas i del masover Joan Vilella assassinats per la Guàrdia Civil l'any 1949 en aplicació de la llei de

fugues. Durant la setmana passada diferents mitjans locals i la mateixa DIRECTA se'n feien ressò de la proposta.

☞ **Acció directa**
El dilluns 10 les dues places i el carrer esmentats van aparèixer amb els noms dels resistents antifranquistes assassinats al

1949 i, a més, també apareixia canviat el carrer de Mossèn Huch, on hi ha la casa natal de Marcel·lí Massana, pel del també maqui Josep Luís Facerías. Finalment, a l'antic edifici de la Guàrdia

A la plaça de les Fonts hi van aparèixer tres pintades recordant a tres torturats

Civil, a la plaça de les Fonts de Berga, (rebatejada amb el nom de Josep Bertobillo) van aparèixer tres pintades recordant que allà van ser torturats Josep Puertas, Josep Bertobillo i Joan Vilella abans que se'ls aplicés la llei de fugues. En tancar l'edició desconeixem les reaccions relatives a aquests fets que d'entrada ningú s'ha atribuït. ☞

BERGUEDÀ // ORDENANÇA

El nou alcalde de Berga tampoc retirarà les multes a les "incíviques"

☞ Directa Berguedà
/bergueda@setmanaridirecta.info/

A la plaça de les Fonts de Berga es va celebrar el 30 de setembre de 2006 una jornada lúdica i reivindicativa en contra de l'Ordenança de Civisme i Bon Govern i a favor de l'ús social i cultural del carrer. La conseqüència van ser 23 multes que finalment van ser fixades en 750 euros cadascuna. La resposta social va ser immediata i constant: cartells, adhesius, denúncia pública als mitjans locals, protestes als actes culturals oficials de l'ajuntament, als plens, penjada amb cordes de l'ajuntament, dues manifestacions... Però malgrat tot, ni la instructora primer (la cap de la policia local, senyora Josefina Vizuete) ni l'alcalde d'aquell moment, Ramon Camps (PSC) després i en dues ocasions, no van acceptar cap de les al·legacions presentades per l'advocat de les persones multades.

El batlle convergent, el senyor Juli Gendrau (CiU) ha manifestat en entorns informals que retiraria les multes i fins i tot públicament ho ha insinuat

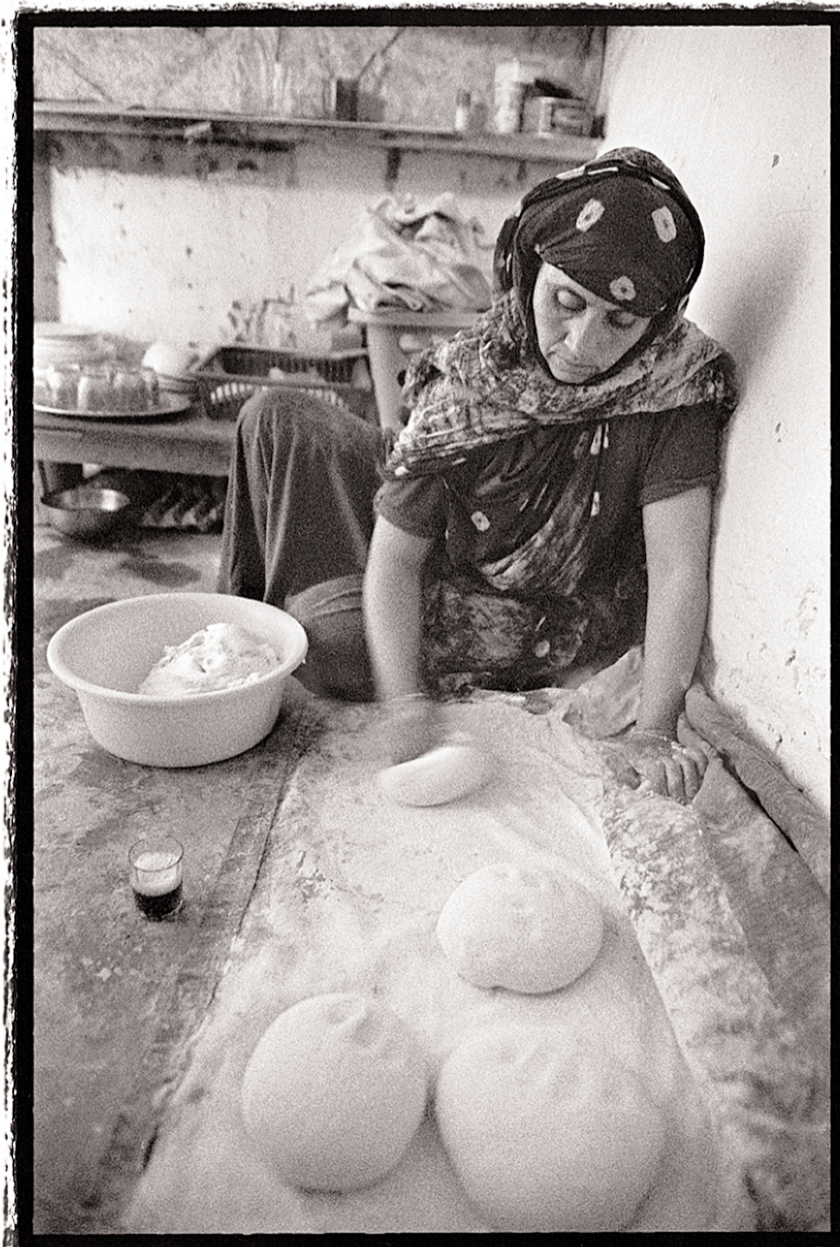
☞ **Intencions contradictòries**
El batlle convergent, el senyor Juli Gendrau (CiU) ha manifestat en entorns informals que retiraria les multes i fins i tot públicament ho ha insinuat. De fet, en el ple del passat dijous a l'Ajuntament de Berga, tots els grups municipals van estar d'acord en iniciar un procés per fer una altra ordenança que substituïria l'actual, ja que aquesta donava més problemes que no en solucionava. Tanmateix, i segons ens informen les multades i el seu representant legal, malgrat les bones paraules i intencions mostrades, alhora de la veritat les multes es mantenen havent-se demostrat inútils les reunions entre l'actual alcalde i les persones multades. D'aquesta manera, abans del 20 de setembre, data límit per presentar el contenciós administratiu, les multades presentaran les demandes corresponents contra l'Ajuntament davant de la justícia. Igualment, han anunciat que reprendran les protestes que s'havien aturat durant tres mesos. ☞

Saharauís, testimonis de l'oblit

VIDA I RESISTÈNCIA D'UN POBLE A L'EXILI

FOTOGRAFIA I TEXT: Pau Coll
COL·LECTIU DE FOTOPERIODISTES RUIDO

La dona saharauí ha tingut un paper imprescindible en la resistència i organització dels campaments. Amb tots els homes al front de guerra, elles feien i organitzaven totes les complexes infraestructures i assumien el govern temporal a l'exili.

Prop de la ciutat...
reben els noms c...

Setze anys desp...
població. Centr...

La distàn

*"Entre la veritat
la distància que
pot no ser veritat
teus propis ulls
vagis proclamant"*

La hamada del...
En aquesta tem...
sos que perme...
les temperatures su...
baixen per sota del...
troben els diferents...
Saharauí Democràti...
fa 31 anys la duresa...
Durant la...
covarda l'agonia de...
tiga colònia espany...
militar, els Saharau...
bombardeig de l'av...
poder abandonar e...
que s'allarga fins av...
Sense pr...
ció nacionalista de...
llarga guerra al des...
les negociacions p...
ció que mai ha arri...
estancada davant...
enviar una missió...
cament cap avenç...

Argelina de Tindouf, es troben els quatre grans campaments de la RASD. Aquests són els principals ciutats del Sàhara Occidental, l'Aaiun, Smara, Dajla i Auserd.

Armament intervingut a l'exèrcit del Marroc. En les plaques de fabricació es pot llegir l'origen dels països que han venut l'armament, entre d'altres Estats Units, Bèlgica i Espanya.

Després de l'alto el foc, les ferides de la guerra encara són molt visibles en la llista de víctimes de guerra, Rabuni.

Immigrants subsaharians expulsats del territori marroquí en zona militar i acollits pel Front Polisario. Bir Lehlu, territoris alliberats del Sàhara Occidental.

Veritat de quatre dits

La veritat i la mentida no pot haver-hi més de quatre dits, i la mentida se separa l'orella de l'ull. Perquè el que t'explicaven t'enganyaven. Però el que tu has vist amb els teus ulls saps que és cert, i per a tu és innegable ja. Per on has estat testimoni. I no et deixarà, perquè l'has vist.
Antic proverbi Saharauí

El sud d'Algèria és de les zones més àrides del planeta. La terra desolada cap ésser viu és capaç d'extraure'n recursos. És la seva supervivència, ja que durant els dies d'estiu superen fàcilment els 50 graus i durant les nits d'hivern baixen a zero graus. En un racó d'aquesta immensitat hostil, es troben els campaments de refugiats de la República Àrab del Sàhara Occidental (RASD), on uns 175.000 saharauis resisteixen des de l'exili a la inhòspita hamada Argelina. Després de la mort de Franco, una Espanya negra que mirava de mantenir el seu dictador, lliurava a Marroc i a Mauritània l'annexió de la meitat del Sàhara Occidental. Sota una ocupació civil i militar, els saharauis es van dividir en els que van poder fugir sota el patrocini marroquí, a l'incert exili, i els que no van poder abandonar el seu territori, on es van trobar una brutal repressió i la manca de recursos. Els saharauis, sota l'organització del Frente Polisario, planten cara a l'ocupació amb una resistència que no va acabar fins el 1991, quan es comencen a celebrar les eleccions per a la celebració d'un referèndum d'autodeterminació. La resolució del conflicte està completament bloquejada per la passivitat internacional, que s'ha conformat en la resolució de la ONU (MINURSO), que no ha aconseguit pràcticament res en quinze anys.

SANT JUST DESVERN // NOUS TANCAMENTS I DESLOCALITZACIONS D'EMPRESES

Avisor i Budelpack posen en perill 150 llocs de treball al Baix Llobregat

✉ Oriol Matadepera
baixllobregat@setmanaridirecta.info

El nou curs comença amb incertesa a dues fàbriques de Sant Just Desvern (Baix Llobregat). Al juliol, informàvem de la situació de l'empresa Budelpack S.L. dedicada a la fabricació de cosmètics. Ara es fa públic un altre conflicte al mateix polígon industrial. La directiva de l'empresa Avisor S.A., fabricant de transformadors elèctrics, ha presentat un concurs de creditors (antiga suspensió de pagaments) per poder tancar la planta.

► **La plantilla reté als directius**
El Departament de Treball de la Generalitat va rebutjar la setmana passada l'Expedient de Regulació d'Ocupació (ERO) per acomiadar a 91 persones presentat per la directiva al juliol en considerar injustificada la manca de rendibilitat de la factoria. Al mateix ERO, la direcció de l'empresa assegurava que Budelpack comptava amb una maquinària "obsoleta" i amb uns costos de personal "molt superiors" als de la competència i preveien unes pèrdues de més d'un milió d'euros per a aquest any. El comitè d'empresa diu que la direcció pretén anar cap a un procés concursal en què el jutge autoritzi el tancament. Responsables del comitè diuen que estudien presentar una denúncia per

Parla l'alcalde

► **L'alcalde de Sant Just, Josep Perpinyà (PSC-PSOE), va parlar la setmana passada a Ràdio Desvern sobre aquests dos conflictes laborals. Ara que la Generalitat ha rebutjat el pla social de Budelpack, l'alcalde assegura que la companyia no ha sabut tractar bé els seus treballadors a l'hora d'implantar un pla social decent. Sobre el cas d'Avisor ha dit que no coneix la versió de la directiva i per tant no es pot posicionar a favor de la plantilla o l'empresa.**

La plantilla de Budelpack ha paralytitzat la producció i fa guàrdies impedit el seu buidatge

David Fité

La plantilla de Budelpack va rebre a Montilla durant l'ofrena floral de la Diada a Sant Boi

impagament de salaris ja que afirmen que l'empresa "està generant deute voluntàriament i tornant factures de proveïdors".

A finals d'agost, la plantilla va rebre una carta on se li anunciava que no cobraria la seva nòmina. Això va provocar que la setmana passada, aprofitant la visita del directiu de Budelpack, Herman Zurlohe, la plantilla fes un tanca-

ment a la mateixa fàbrica per forçar una negociació. Van aconseguir tancar durant més de quatre hores als empresaris a la planta i es va arribar a un principi d'acord on es parlava de vendre tots els materials i els stocks de la fàbrica. La negociació es va trencar perquè el document redactat per l'empresa no reflectia els acords presos. La directiva va haver de fugir escoltada pels Mossos d'Esquadra i escridassada per les persones concentrades a la factoria de Budelpack, un immoble que ara la plantilla coneix que va ser venut el 2006 a una empresa de lloguer de magatzems.

La producció està paralytitzada i la plantilla fa guàrdies les 24 hores per evitar que l'empresa buidi el material i la maquinària, calculat en 2,5 milions d'euros. Així també anuncia més mobilitzacions i, fins i tot, una manifestació a la seu central de Budelpack a Holanda.

► **Sis mesos sense pagar el sou**
La plantilla d'Avisor està sortint al carrer per denunciar públicament que porta sis mesos sense cobrar el sou i que els administradors de l'empresa, Ariel Avia i Jose Luis Soriano, han provocat la fallida voluntària de l'empresa i han decretat el tancament mitjançant un concurs de creditors voluntari amb liquidació presentat durant el mes de juliol.

La plantilla d'Avisor a Sant Just està integrada per 60 persones que denuncien que la direcció de l'empresa ha impedit la fabricació al no comprar la matèria prima necessària. També denuncien que ha deixat de pagar a la Seguretat Social, a Hisenda, als proveïdors, els serveis i els lloguers.

CCOO reclama un pla de continuïtat industrial per a l'empresa, ja que el producte que fabrica Avisor és "de qualitat i de patent pròpia". Fonts sindicals diuen que

Avisor ha deixat de pagar a la Seguretat Social, a Hisenda, a proveïdors, serveis i lloguers

l'empresa té mercat suficient per continuar l'activitat industrial, però que la situació d'endeutament ho impossibilita. La plantilla assegura que la direcció porta temps preparant el terreny amb la creació d'una filial a l'Índia (amb costos de producció menors) i la comercialització d'aquests productes a través d'una altra empresa. També expliquen que Avisor ven a clients propis productes subcontractats a tercers. ☎

BARCELONA // CÀSTIG DE MÍNIMS PELS DOS DIRECTIUS DE TMB ACUSATS DE FRAU A L'EMPRESA

CGT veu ridícules les sancions

✉ Pau Cortina Trilla
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Els pronòstics de CGT s'han complert. En el darrer número de la DIRECTA el sindicat manifestava la sospita que l'expedient obert a dos directius de l'empresa per frau es resoldria amb sancions mínimes cap als dos expedientats. TMB ha imposat una suspensió de feina i sou a I.Alcàntara, i cap sanció a l'altre implicat, J.M Mulet.

El 2 de juliol, Alcàntara va simular un accident a la cotxera

del Triangle entre un autobús de la companyia i el BMW de la seva dona, per tal que l'empresa asseguradora contractada per TMB, FIATC, pagués uns desperfectes que no s'havien produït ni a la cotxera, ni per la col·lisió amb un autobús de la companyia. Amb la col·laboració d'un treballador, que va signar el comunicat d'accident, al cap d'unes setmanes Alcàntara va cobrar de la companyia asseguradora la quantitat necessària per reparar el seu vehicle. Però les gestions del sindicat

TMB ha perdut la poca credibilitat que tenia entre la plantilla

CGT, que va indagar en el cas tot descobrint la falsedat de l'accident, van ser escoltades per TMB i correspostes amb l'obertura d'un

expedient als dos directius implicats en el frau.

Un cop conegudes les sancions definitives, CGT ha emès un comunicat on qualifica el càstig de "ridícul" i totalment insuficient, i on demana una rectificació a l'empresa, a qui acusa d'haver gestionat el cas pèssimament.

Un dels arguments del sindicat, més enllà de la gravetat atribuïble a un frau comès amb diners públics, té a veure amb els càrrecs dels inculpatos, així com amb l'històric d'un d'ells. I.Alcàntara és el

responsable de la gestió dels accidents de la flota d'autobusos de TMB i, per tant, "té una relació diària amb l'empresa asseguradora FIATC". Pel que fa a JM Mulet, el sindicat recorda que va ser ell un dels comandaments que van signar l'expedient obert a Pablo Díez, treballador finalment acomiadat sense proves, per haver robat 1,10 euros -l'import d'un bitllet- i que dies després es va treure la vida. Des d'aleshores, Díez ha esdevingut un símbol de la lluita sindical dins de la CGT. ☎

BLANES // PRESUMEIXEN DE L'ATAC A UNA WEB ON HI HA SÍMBOLS FEIXISTES

Un grup d'ultradreta saboteja un monument als represaliats de Franco

Directa Girona

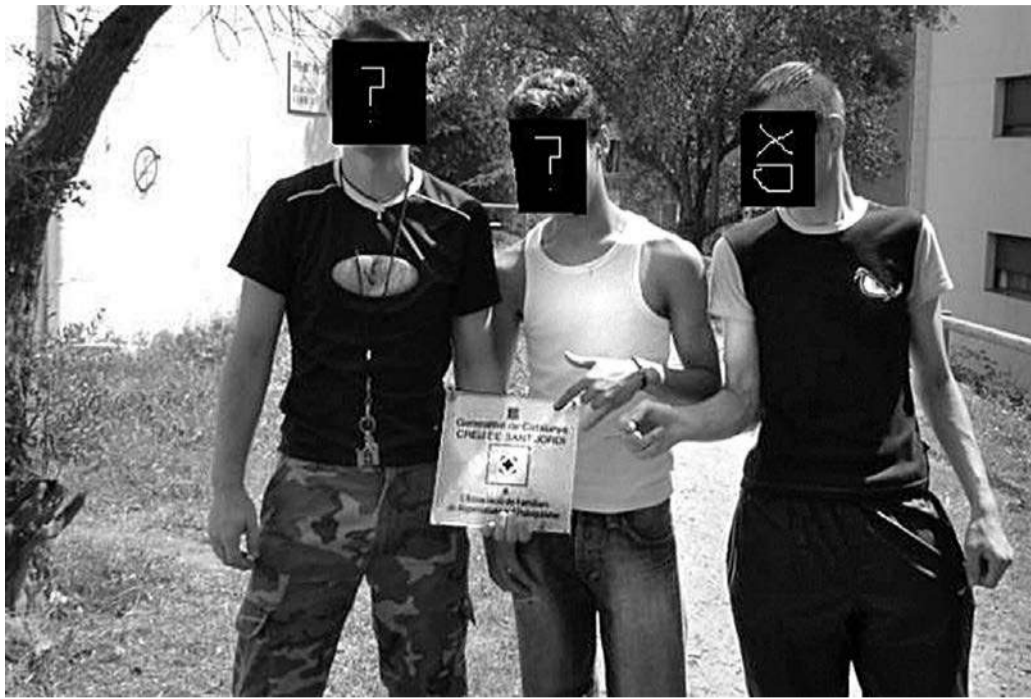
/girona@setmanaridirecta.info/

Membres d'un grup d'extrema dreta van atacar a finals d'agost el monòlit amb el qual la localitat de Blanes homenatja i recorda els represaliats de la dictadura del general Franco i el monument a Lluís Companys. Concretament, van llançar pintura contra el monument del president Companys, situat al passeig Marítim de Blanes, i van robar la Creu de Sant Jordi que hi havia al monòlit en homenatge dels represaliats per la dictadura franquista.

Van fer pintades de caire feixista al cementiri de la localitat i van enviar una carta amenaçadora al mossèn de la parròquia de Blanes

A banda d'atacar aquests monuments, van fer pintades de caire feixista al cementiri de la localitat i van enviar una carta amenaçadora al mossèn de la parròquia de Blanes, amb la qual li recriminaven que s'hagués esborrat un suposat dibuix dels frescos de l'església d'un personatge que tenia una certa similitud amb el general Franco.

Tot i les demandes formulades per diversos grups de la loca-

Tres dels joves ultradretans mostrant la placa que van sustraure

AJE

litat que reclamen el desmantellament d'aquest grup d'extrema dreta, els Mossos van dir, segons publica un mitjà de comunicació, que el contingut de la carta no és constituït de delictes i que ningú havia posat cap denúncia per les bretolades. Resulta, però, que els autors d'aquestes agressions formen part del grup d'extrema dreta Acció Juvenil España de Catalunya, vinculada a grups feixistes i al seu blog d'Internet, on apareixen amb la cara tapada i presumeixen de les agressions comeses a Blanes.

Concretament diuen: "Acció Juvenil Española de Cataluña ha retirat una placa on es commemora i es ret homenatge a assassins rojos i comunistes de la Guerra Civil, amb aire de victimisme i menyspreu cap al benefactor del

bàndol guanyador. La placa en qüestió era de la Generalitat de Catalunya, la Creu de Sant Jordi, sobre les víctimes de les represàlies franquistes, represàlies? Ara m'assabento que fer justícia és represàlia, pel fet de veure una cosa tan vergonyosa en aquesta localitat costera hem proseguit a retirar-la i també com a resposta a la retirada de la placa que hi havia al cementiri del nostre bàndol guanyador, sense el qual, ara Espanya no existiria, ni la democràcia, tot i que bé... tampoc ens interessa aquesta democràcia". En el blog dels autors dels atacs apareix la bandera espanyola feixista.

Això coincideix amb el moment en què el govern espanyol està preparant la llei sobre la memòria històrica, durament cri-

ticada per les associacions de familiars de represaliats, per les víctimes de la dictadura, pels historiadors i per diverses associacions de defensa dels drets humans, com ara Human Rights Watch, en considerar que es tracta d'una segona llei de punt final.

► **No retiren el llegat feixista**
I és que la llei no obliga a retirar les plaques amb noms o estàtues franquistes dels carrers. Tampoc s'anul·len els judicis sumaríssims del franquisme, que van servir per executar milers de presos, com Julián Grimau, Joan Peiró i Salvador Puig Antich. L'Estat tampoc assumeix completament la localització i l'exhumació de les fosses comunes, on es calcula que hi ha més de 30.000 desapareguts assassinats pels franquistes. ☹

CATALUNYA // LUIS IGLESIAS PROVÉ DE LA COMANDÀNCIA DE NAVARRA

El nou cap de la Guàrdia Civil creu que a la Benemèrita 'se l'estima'

Blanca Balanyà

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Els agents de la Guàrdia Civil de Catalunya tenen un nou patró des del 4 de setembre: el general de brigada Luis Iglesias. Aquest gal·lec originari de Cangas arriba al Principat amb un full de serveis on llueix la seva gestió al capdavant de la comandància de Navarra, on ha encapçalat les investigacions per detenir l'atracador mediàtic conegut com 'El solitari'. Del seu pas per Euskal Herria, però, en queden altres perles que els mitjans catalans no han destacat.

Iglesias va ingressar al cos de la Guàrdia Civil l'any 1970, encara sota el règim de Franco. Ha passat per les comandàncies d'A Coruña, Pontevedra i Càceres, i va ser destinat a Navarra l'octubre

de 2005. El 9 de març de 2006, en plena treva d'ETA, els agents de la Guàrdia Civil sota el seu comandament van rebre l'ordre de reprimir una marxa a Lizarrna per denunciar la mort de dos presos bascos pocs dies abans. La concentració es va fer en el marc d'una vaga general convocada per l'esquerra abertzale per protestar per les dues morts.

Els homes d'Iglesias, juntament amb diverses unitats de la policia espanyola, van carregar contra els manifestants i un home de 50 anys, Juan A. A., va resultar ferit. Disset persones van denunciar la Guàrdia Civil per maltractaments, una xifra que va representar el 3% del total de denúncies per tortura a l'Estat espanyol durant el 2006, segons les dades de que disposa el TAT, la coordinadora basca contra la

tortura. Cal tenir en compte que aquests fets van passar durant la treva decretada per ETA, amb la qual es van reduir substancialment les denúncies per maltractaments a Euskal Herria.

Iglesias va ingressar a la Guàrdia Civil el 1970, sota el règim de Franco

► **'El cos ha de mostrar-se'**

D'entre els moments més pintorescos de la trajectòria d'aquest oficial, destaca la decisió d'organitzar una desfilada de la Guàrdia Civil en ple centre de Pamplona aprofitant la diada de la patrona

del cos, el 12 d'octubre de 2006. "Crec que al ciutadà navarrès se li pot dir: 'els meus mitjans són aquests, si vols veure'ls...'. Hem de dir-los qui som i que li podem oferir, perquè tots els mitjans amb que treballem són seus, els estan pagant i han de saber que existeixen", va argumentar llavors Iglesias al Diario de Navarra.

L'exhibició armada de la Guàrdia Civil va venir precedida d'un partit de futbol entre agents del cos armat i immigrants del Congo, i va coincidir amb una manifestació de la Falange. Un bon esperpent organitzat per un general que, com explicava en una recent entrevista a El Faro de Vigo en motiu del seu ascens i trasllat a Catalunya: "Jo tinc la impressió que a la Guàrdia Civil se l'estima, tot i que algú pugui pensar el contrari". ☹

BAIX EMPORDÀ // TERRITORI

Polèmica per l'ús de l'aigua per un camp de golf al Baix Ter

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

L'empresa Golf Playa de Pals S.A. va sol·licitar al Departament de Medi Ambient el permís per a l'explotació de sis pous subterranis que es troben a la seva finca i que pertanyen a l'aquífer del Baix Ter, segons es va publicar al DOGC l'1 d'agost. Afirment que l'aigua que els arriba de la depuradora els mesos de maig, juny i juliol és insuficient per regar 32 hectàrees de camp de golf. Davant d'aquesta nova amenaça per a l'aquífer, que se suma a projectes ja existents com el de canalització del Rec del Molí, el projecte de construcció d'una bassa d'esquí nàutic i la urbanització Platja de Pals, l'entitat ecologista Gent del Ter ha presentat al·legacions, amb el suport de l'Associació de Naturalistes de Girona. En el text fan constar que les extraccions d'aigua en un aquífer situat a pocs metres del mar pot suposar-ne la salinització, amb greus conseqüències per a l'ecosistema i per a les activitats que s'hi desenvolupen. Cal tenir en compte que en molts pocs quilòmetres hi ha quatre camps de golf -Serres de Pals, Empordà, Platja de Pals i Pitch&Put-, i que el mateix departament de medi ambient qualifica el reg dels camps de golf com un ús de l'aigua "de luxe" i estableix que s'han de fer servir aigües procedents de depuradores.

BARCELONETA // URBANISME

El 'Pla dels Ascensors' és incompatible amb el Codi Civil

Oriol Matadepera

/redaccio@setmanaridirecta.info/

L'a revista Masala de Ciutat Vella (Barcelona) ha fet públic un informe dels serveis jurídics del Sector d'Urbanisme de l'Ajuntament que admet dificultats legals per a l'aprovació del Programa "per la Rehabilitació de l'Habitatge de la Barceloneta", el conegut "Pla dels Ascensors". El document, signat pel director jurídic d'Urbanisme, Enric Lambies, i datat vuit dies abans d'aprovar-se el pla pel ple municipal de febrer, enumera incompatibilitats amb el Codi Civil. Una de les principals dificultats és la necessitat de consens de quatre cinques parts de la comunitat que exigeix la llei per a portar a terme modificacions de la magnitud de les quals imposa el pla com la fusió de blocs, destrucció de pisos, variació de l'estructura i els drets de propietat. Aquest 'petit detall' significa que sense l'autorització expressa de gairebé tots els propietaris afectats no es podria començar cap obra. Això contrasta amb la postura municipal que ha fet bandera del 51% mínim com a majoria per a tirar endavant el projecte. ☹

Roda el món

/internacional@setmanaridirecta.info/

ENTREVISTA // VANDANA SHIVA, ECOFEMINISTA ÍNDIA

“Gandhi deia: demano a Déu que em faci més com una dona”

Vandana Shiva necessita poques presentacions. Senzillament dir que és la veu internacional d'un moviment agrari indi –tan desconegut aquí com potent allà– que, des de fa 30 anys, lluita contra la desforestació i l'agricultura industrial; i en defensa d'un model que beneficiï el pagès i produeixi menjar barat i de qualitat per a la població. Recentment s'ha vist obligada a sumar les lluites contra els transgènics i el canvi climàtic a les seves reivindicacions.

↳ Guillem Sánchez i Barrull
/Barcelona/

Vostè representa un moviment camperol que defensa els boscos. No és una mica contradictori?

El 1977 hi havia un moviment de dones que abraçava els arbres per evitar-ne la tala. El govern les criticava, doncs deia que impedien el desenvolupament perquè, taltant-los, els arbres produïen ingressos, diners, economia. Però aquestes dones no estaven d'acord, deien que els arbres produeixen aigua, terra i aire pur i aquest és el valor dels arbres, no els diners. Les autoritats entenien això de la desforestació i la terra, però no això de l'aire pur. Ha fet falta el canvi climàtic perquè se n'adonin que els arbres són la nostra primera línia de defensa contra aquest. No només perquè absorbeixen el diòxid de carboni, sinó perquè són els nostres amics, els nostres socis contra la sequera i la desertificació. Hem fet un programa a Dagueztan [regió de l'Índia] on demostrem que les granges amb més arbres tenen un 150% més de carboni, i un 70% més d'humitat que les que no en tenen.

“Ha fet falta el canvi climàtic perquè se n'adonin que els arbres són la nostra primera línia de defensa”

En canvi, ara hi ha un mercat d'emissions i els arbres són diners mentre estiguin plantats.

Sí, el Herald Tribune ja parla d'una nova moneda: el diòxid de carboni; que és un nou negoci que fa guanyar molts diners. Però crec que no és la solució. Aquesta passa per tornar a la moneda na-

Guillem Sanchez

tural: els arbres, les espècies... hem de reinvertir en la naturalesa. Aquí compartiu amb altres països del tercer món el perill de la desertificació. Els arbres conserven l'aigua, en són els guardians. I aquesta és l'economia que hem de tornar a construir, l'economia de la natura, de les dones. Amb el canvi climàtic ens trobem davant un diàleg de civilitzacions. Una part que vol reduir-ho tot al comerç, als diners: aquest és el món del patriarcat capitalista, és el món que genera tot aquest desastre i que ho deixa tot perquè altres ho solucionin. L'altre paradigma és quan reconeixem que som fills de Gaia i que hem de viure dins els seus límits. Una millor vida no és el poder de destruir sinó el poder de crear una nova vida. En fer això estem garantint la supervivència a llarg termini, i això és l'autèntica economia.

Sovint parles de la importància de les dones a l'hora d'impulsar canvis socials. En què rau aquesta importància?

La meua organització està dirigida per dones, i la nostra feina més

important és salvar les llavors i produir menjar de bona qualitat. En aquestes tasques, les dones són primordials, doncs, a petita escala, les dones són les productores més grans. En termes de qualitat, les dones saben fer-ho, senzillament perquè és el que han fet sempre. Tan sols el seu coneixement especialitzat és la garantia contra la cultura de l'escombraria. Són molt útils per defensar aquesta altra visió del món de la que parlava abans. Han organitzat una universitat per a dones per a reforçar i reconèixer el coneixement, les habilitats i l'experiència de les dones, perquè no es perdi la capacitat de produir les coses a baix cost i a petita escala.

I en aquesta societat, quin ha de ser el paper dels homes?

No només elles poden tenir aquestes habilitats. De fet, aquestes ho traspassen als fills. Com a ecofeminista crec en un món en què els homes també siguin ecofeministes. Per això, però, els homes han de desaprendre que cal dominar altres persones perquè la vida tingui sentit. Les nostres mares ens poden ensenyar

que la cura, el compartir, és el més important per a tothom, homes i dones. Al llarg de segles ens han ensenyat que la cura no és una qualitat i que els homes en podien prescindir. Però, per ser veritablement humà, els homes han de ser més femenins. Gandhi deia una oració cada dia: “demano a Déu que em faci més com una dona”.

Vostè defensa un model agrícola basat en els cultius ecològics, però l'Índia ja ha superat els mil milions d'habitants. Es pot alimentar tota aquesta població només amb agricultura ecològica?

Precisament si tenim més persones per alimentar necessitem sistemes que produeixin més amb menys. No podem malgastar ni la terra ni l'aigua. No ens val una agricultura que necessiti deu vegades més recursos del que produeix. El sistema anomenat agricultura intensiva sols és intensiva en pesticides i recursos. Aquesta intensitat de substàncies químiques augmenta la contaminació, la intensitat financera crea problemes als agricultors i la intensitat energètica ha produït el canvi climàtic. El que hem anat desen-

volupant a l'Índia són granges amb agricultors on es practica la biodiversitat, i això inclou l'agricultura, la ramaderia i els arbres. S'ha demostrat que l'ús d'agricultura ecològica incrementa dues i tres vegades la producció. L'agricultura industrial genera més atur però no més menjar. La biodiversitat és la nostra defensa davant el canvi climàtic i els mercats volàtils. Però no es tracta només de quant es produeix, sinó qui controla la terra i perquè. Es pot tenir fam amb una producció molt elevada i es pot eliminar amb l'agricultura ecològica, però aquest tipus d'agricultura ha de recollir el dret de les persones a menjar.

Vosaltres esteu duent a terme una dura batalla contra les patents de les llavors i la multinacional Monsanto. Quin serà el final?

Fa temps que les grans corporacions volen controlar la biodiversitat al planeta. Ens parlen dels drets intel·lectuals, que és una forma molt bonica de dir-ho, però hem observat com els drets intel·lectuals de Monsanto signifiquen menys drets per als agricultors. En aquest sentit, això només acabarà quan s'acabi amb les patents sobre les llavors, quan aquestes tornin a ser un bé

“Tan sols el coneixement de les dones és la garantia contra la cultura de l'escombraria”

comú. I això passarà quan l'OMC (Organització Mundial del Comerç) compleixi les seves obligacions i apliqui l'article 23.d que obliga als països a treure patents, aprovat per l'acord de tots els països del sud. Però el poder de les corporacions i el suport que reben dels països del nord han impedit que això es dugui a terme. Mentrestant, defensem el dret de les nostres llavors a escala local. Seguint l'exemple de Gandhi –que va caminar fins la platja per produir la seva pròpia sal– que va dir que no pensava obeir les vostres lleis. Passa una cosa similar amb les llavors: són una part de la natura, venen del passat, de la feina dels nostres avantpassats i les necessitem per a la nostra supervivència. I, per tant, no obeirem les lleis que fan que siguin propietat de Monsanto. ☪

MARROC // LA PARTICIPACIÓ VA SER D'UN 37%

L'abstenció boicoteja les eleccions

☞ **Blanca Camps**
/Rabat (Marroc)/

Amb cara de pòquer anunciava Chakib Benmoussa, ministre de l'Interior del Marroc, la taxa provisional de participació a les eleccions legislatives marroquines: 37%, front un 51,6% el 2002. 37% d'un total de 15,5 milions d'inscrits, és a dir, incloent un milió de vots en blanc o nuls i sense comptar els 4,7 milions d'adults restants que no han retirat mai la seva targeta electoral.

Un "expert" suggeria que els divendres es menja cuscús i que, en ser difícil de digerir, treu les ganes de sortir de casa

Així doncs, qui ha guanyat en aquestes eleccions? Oficialment, el Partit de l'Istiqlal, però el veritable vencedor en aquestes legislatives ha estat el poble marroquí, expressant el seu rebuig, indiferència o malestar contra una classe política allunyada de la realitat i del poble. Els fidels al règim apuntaven altres causes de la poca participació: "els marroquins són tan devots que el fet que la cita electoral fos un divendres (dia sagrat dels musulmans) n'ha augmentat l'abstenció"; o l'opinió d'un "expert" que suggeria com a causa el fet que els divendres es menja cuscús i que, en ser difícil de digerir, treu les ganes de sortir de casa. S'ha dit de tot menys

Manifestació l'1 de setembre a Rabat per demanar el boicot de las eleccions

reconèixer que 33 partits, més tretze llistes independents, que el discurs reial sobre del deure de votar i els diners públics gastats en una llarga campanya per la participació no han impedit que la gran majoria de la població es quedés a casa.

I és que els marroquins saben perfectament que independentment de qui sigui al Parlament, el rei i el seu entorn decidiran el nom del primer ministre i marcaran l'estratègia de desenvolupament nacional. Per dissipar-ne qualsevol dubte, el mateix monarca Mohamed VI ho deixava clar en el seu discurs del 30 de juliol, referint-se a les properes eleccions: "Se'ns ha confiat el tirar endavant, siguin quines siguin les conjuntures dins de la nostra concepció de monarquia ciutadana

(...) el règim que desitgem és la monarquia activa, que no es redueix a un concepte o a poders executius, legislatius o judicials separats, sinó a la monarquia marroquina legítima".

Les causes del boicot

Quatre corrents bàsiques integren el boicot a aquestes eleccions: l'esquerra extraparlamentària, part del moviment amazighista, corrents islamistes i una gran massa de la població que no s'identifica amb l'actual sistema de partits.

Al món rural, on l'actuació de l'Estat és pràcticament inexistent, les eleccions al Parlament queden llunyanes. "Jo només voto a les eleccions comunals, per les persones i no pels partits, perquè els partits només són una excusa per

accedir al joc de poder", comenta Ouassal, membre actiu d'una associació local del sud del Marroc. Però també a ciutat la població expressa el seu menyspreu i desconfiança sense embuts, canalitzant la frustració envers un règim on el cap visible és intocable i del qual molts no gosen parlar malament.

L'abstenció és, doncs, per a alguns, un càstig contra la corrupció i l'immobilisme dels polítics, però per a altres és un problema estructural del sistema. El partit Annahj Addemocrati sorgit del perseguit marxista-leninista l'Ial Amam boicoteja des del seu naixement les eleccions, ja que considera que concórrer només serveix per a legitimar un règim de monarquia executiva. Sindicats i associa-

cions d'esquerres també recolzen aquesta idea i n'han hagut de patir les conseqüències repressives: activistes empresonats per participar en manifestacions, publicacions ofegades judicialment i financera per delictes d'opinió... Mentre els observadors internacionals posen nota a la transparència democràtica de les legislatives, activistes i professionals reben les conseqüències d'un règim en què el debat està limitat per la sacralitat de la religió, la monarquia i la integritat territorial.

El Partit Democràtic Amazigh també apel·la al boicot d'un sistema que considera que margina el poble amazigh en els seus drets polítics i culturals i ha organitzat manifestacions per animar la gent al boicot arreu del territori.

Un altre corrent important és el d'aquella gent que s'inscriu dins d'una visió més religiosa de la política respresentada, principalment, pel moviment místicoreligiós de Adl u Al Ihsane (Justícia i Caritat). L'il·legal moviment és molt clar en les seves crítiques a la concentració de poder i al rol d'Amir al-Muminin (Príncep dels Creients) que ostenta el monarca i veu com creixen els seus simpatitzants tot i l'estreta vigilància del règim.

Per una o altra raó, una gran majoria no se sent implicada amb el sistema actual. Si algú fa cas d'aquesta majoria absoluta d'abstenció, el debat sobre una reforma, com l'anomenen uns, o un canvi constitucional, com busquen d'altres, hauria de ser la prioritat per a un règim que veu com el seu poder absolut li passarà factura si no canvia d'estratègia. I és que la imatge d'una monarquia moderna i estable que tant agrada a Europa i als Estats Units no és eterna si el poble marroquí no hi està d'acord. ☉

BRASIL // JORNADES DE LLUITA POPULAR DURANT LA SETMANA DE LA PÀTRIA

Volen recuperar la mineria

☞ **Brasil de Fato - Directa**
/Sao Paulo (Brasil) - Barcelona/

Amb el lema "Això no Vall! Volem participació al destí de la nació", desenes de milers de persones van sortir als carrers de les principals ciutats brasileres durant la celebració, el 7 de setembre, del Dia de la Independència. Aquesta mobilització,enguany celebrada per tretzè cop consecutiu, està emmarcada en l'anomenat Crit dels Exclosos, im-

pulsat per una seixantena d'organitzacions i moviments socials, així com les pastorals socials de l'Església Catòlica.

La jornada de lluita s'ha centrat en l'exigència de recuperació de l'empresa minera Vale del Rio Doce —per això el joc de paraules entre el lema "Això no Vall!" i el nom de la companyia, coneguda popularment com "La Vale"— l'extractora de ferro més gran del món, i una de les més grans en altres minerals com el coure i l'alu-

mini, i que posseeix la seva pròpia infraestructura siderúrgica, ferroviària i naviera.

La privatització de Vale del Rio Doce es va produir durant l'onada neoliberal de finals dels noranta, durant la presidència de Fernando Henrique Cardoso i va ser contestada durament per l'esquerra amb manifestacions i mocions parlamentàries pel llavors opositor Partit dels Treballadors (PT, avui al govern), i segons els seus crítics es va vendre per un tres per cent del

seu valor real. Encara queden quasi un centenar d'impugnacions judicials en espera de ser resoltes.

A més de les manifestacions, durant tota la primera setmana del mes, s'ha fet una consulta popular sobre el destí que ha de tenir la companyia. A falta de resultats definitius, ja se sap que hi han participat milions de persones i que segurament —per les característiques d'aquest tipus de consultes— s'haurà optat per l'estatalització. A més, la campanya ha

servit per endegar un ampli debat social sobre les privatitzacions i les seves conseqüències —com el pagament del deute extern, la reforma de les pensions o la responsabilitat social de les empreses— que afecten el conjunt del model econòmic. La coincidència de la campanya amb el congrés del PT ha fet que els seus delegats li donessin suport, tot i l'oposició de la direcció, Lula inclòs, que ha declarat que "és un tema que està als tribunals". ☉

anticapitalisme
alternatives
contrainformació
solidaritat

illacrua

la revista alternativa
dels Països Catalans

www.illacrua.net

AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE scc/

LA COOPERATIVA

So i llums

Tel: 93 443 01 90
Fax: 93 329 71 52

autonomia@autonomiadelspectacle.com

AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE scc/

RADIO P.I.C.A.

www.radiopica.net

**SOLIDARIDAD
OBRERA**

Portaveu de la CNT a Catalunya
Contrainformació feta
per i per als treballadors/es
Subscriu-te!

www.soliobrera.org

Observatori dels mitjans

/observatorimitjans@setmanaridirecta.info/

La culpa del fracàs escolar és dels immigrants

Enric Borràs Abelló

Oaixò és el que sembla que vol indicar La Vanguardia del diumenge 9 de setembre. Obre la portada amb el títol "L'augment de la immigració alerta la tornada a les escoles" i dedica dues pàgines als problemes que causen els nens immigrants al sistema escolar del Principat. Segons el periodista Josep Playà, "la presència de 133.000 alumnes immigrants agreuja els déficits escolars". Bé, hi ha qui podria dir que el que agreuja el déficit de l'escola pública és la manca de finançament i de recursos, més que no per la presència d'immigrants. De fet, el mateix article diu que a les escoles privades i concertades només hi va a parar un disset per cent de l'alumnat estranger, sense comptar els immigrants originaris d'Espanya, mentre que la resta de nous nens entra en escoles públiques. Tot i això, les escoles concertades conti-

nuen rebent subvencions públiques, de manera que part dels diners que podrien servir per preparar les escoles públiques i contractar més mestres per acollir els nous estudiants van a parar en escoles on gairebé no hi entren immigrants. L'article reconeix que les diferències entre escoles públiques i privades augmenten, perquè les úniques que assumeixen nous nens al ritme que arriben són les públiques, però per als periodistes de La Vanguardia aquest no és el problema principal, el problema és que arriba massa gent nova i el sistema no la pot assimilar. De fet, segons els periodistes, aquesta immigració massiva ha agreujat déficits com el del fracàs escolar, un dels més alts d'Europa. Més endavant també diuen que la segregació entre estudiants de diferents nivells també deixa sense incentius l'alumnat dels grups amb un nivell més baix, cosa que afavoreix el fracàs escolar. Tot i aquests arguments, la manca de diners, la

Any	Nombre	%
2002	74.491	7,6%
2003	92.821	9,3%
2004	104.809	10,8%
2005	121.422	11,8%
2006	133.000	12,5%

segregació, la manca de recursos per a les aules d'acollida... La Vanguardia situa la immigració com el problema més greu del sistema educatiu públic del Principat. No pot ser que la incapacitat d'assumir l'a-

lumnat nouvingut només sigui un símptoma més d'un sistema educatiu que no té prou suport? Si hi haguessin els recursos necessaris, La Vanguardia hauria pogut fer un article així?

Planeta torna als anys del NO-DO

Joan G. Vallvé

Si mireu amb atenció podreu veure als quioscos, entre els fascicles de pel·lícules clàssiques i cases de nines de l'època victoriana, un col·leccionable anomenat "Los años del NO-DO". Fins i tot ha sortit anunciat a la televisió. El grup Planeta l'ha presentat gairebé com una novetat, tot i que el diari El Mundo ja l'incloïa gratuïtament cada diumenge al setembre de l'any passat. Es ven com si es tractés d'un treball documental sobre els Noticieros Documentales del franquisme,

els coneguts NO-DO, una eina de propaganda que va fer servei fins que l'únic canal de televisió permès no li va fer

ombra. Però, de fet, aquests DVD expliquen la història de l'Estat espanyol a través dels NO-DO. Utilitzen els NO-DO com a fil conductor per tal d'explicar la història, barrejant trossos d'aquests anuncis franquistes amb imatges de l'època amb una veu en off actual. Els fragments de NO-DO que apareixen als DVD no es contradiuen amb la història que explica el locutor, sinó que tan sols es complementen. En lloc de ressaltar les mentides, la propaganda i el buit informatiu dels documentals franquistes, el locutor només omple alguns forats, explica algunes de

les coses que els aparells de propaganda de la dictadura van decidir ometre.

Els fragments de NO-DO i les explicacions històriques insípides i imprecises del locutor s'encadenen sense contrastos, com si els uns fossin els continuadors dels altres per pròpia naturalesa, i a la inversa. "Los años del NO-DO" és un recull de DVD avorrits, que no diuen res de nou, no critiquen i presenten una història que intenta ser apta per a tots els públics, incloent-hi el del bàndol dels vencedors. De fet, es tracta de la col·lecció perfecta per als nostàlgics del franquisme.

Una crònica desacomplexada

Angelo Pineda

El diari El Mundo va publicar el 10 de setembre un petit text que pretenia ser una crònica de l'acte a Gràcia amb motiu de la Diada, i en què va intervenir el cantant de KOP, Juanra. I dic que pretenia ser una crònica perquè amb una antipatia manifesta del redactor —que firmava amb les sigles N.G.— cap a en Juanra i els grups organitzadors, el text no complia cap funció informativa. La crònica només destaca, mitjançant la reiteració, la

brevetat del discurs d'en Juanra (ho repeteix tres vegades en un dubtós estil literari) i els càrrecs pels quals va ser condemnat fa cinc anys. Malgrat que, com reconeix N.G., no es va referir a les acusacions judicials en el seu parlament; el cronista considera una "subtil presentació" anomenar l'Audiència Nacional com a "tribunal de guerra". De la resta del discurs, quasi no diu res que no sigui la cita que serveix de títol a l'escrit, "Contra l'immobilisme democràtic d'ERC"; i unes vagues referències ideològiques que no serveixen per a fer-se una idea global: "Ni tres

minuts van durar les seves paraules... Però li va donar temps a citar l'Ovidi Montllor i proclamar que segueix la lluita en busca del socialisme i l'independentisme. I això que va ser breu". Després de la lectura, sabem més de l'interès de N.G. en la notícia que estava cobrint que en l'acte mateix.

Del públic, el redactor calcula que eren "menys d'una trentena", tot i que l'organització dels "joves antisistema" havia posat a la venda un centenar de tiquets pel dinar que van ser insuficients per atendre a totes les persones que volien menjar.

A més, l'autor especula sobre el retard de l'inici del discurs d'en Juanra: "es va retardar, probablement a l'espera de que arribessin més assistents a un acte semblant". La presentació d'en Juanra, "l'estrella de la festa", va ser marcada, segons opina N.G., per la presència de parelles en les terrasses de la plaça que gaudien "del menú d'un bar restaurant". Poc més es pot dir d'aquesta ostentació de menyspreu, la relació de la qual, amb el periodisme, és una incògnita.

Freqüències de ràdios lliures o populars

Ràdio Bronka 104.5FM (Bcn Nord, Gramenet i Badalona) i 104.45FM (Bcn Sud i Hospitalet), Contrabanda 91.4FM (Barcelona), Ràdio Línea IV 103.9FM (Barcelona), Ràdio Pica 96.6FM (Barcelona), Radio 90 101.4FM (Olot), Ràdio Barraka 103.1FM (Terrassa), Ràdio Kaos 90.1FM (Terrassa), Ràdio Klara 104.4FM (València), Ràdio Malva 105.0 FM (València), La Tele 52UHF (www.okupemlesones.org)

C.C.LA FÀBRICA
oberta tots els dies

menges
concerts
exposicions...

Carretera de Juià nº 46
CELDRÀ (Gironés)
lafabrica@girona.com
972 493 060

Associació Cultural El Raval
El Lokal

llibres, contrainformació
revistes, música,
samarretes, pedaços...

horari
matins: de dimarts a divendres de 10.30 a 14h
tardes: de dilluns a dissabte de 17 a 21h

c/ de la Cera 1 bis 08001 Barcelona
Tel: 933 290 643 Fax: 933 290 858
ellokal@pangea.org

subscriu-te a
L'ACCENT
laccent@laccent.info

El Periòdic dels Països Catalans

Nombre e any que consten

Rebent el 20% de rebudes i catalans amb dret a vot donen suport a la construcció d'Europa

KAMILOSETAS MUSKARIA

distribuidora llibertària
www.nodo50.org/kamilosetas
kamilosetas@nodo50.org

Catalunya

Mexic, Mútics i Alternatives

Núm. 89 Maig '07
La publicació de la CGT de Catalunya
www.revistacatalunya.cat

Subscriu-te a la directa

Per 60 euros l'any pots rebre la Directa a partir d'ara i durant un any

NOM I COGNOMS _____

ADREÇA _____ CODI POSTAL _____

POBLACIÓ _____

TELÈFON FIXE I/O MÒBIL _____ CORREU ELECTRÒNIC _____

SUBSCRIPCIÓ NORMAL (60 EUROS) _____ ALTRES QUANTITATS (SI VOLS CONTRIBUIR AMB UNA QUANTITAT EXTRA, INDICA-LA) _____

FORMA DE PAGAMENT

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA NÚMERO DE COMPTE (20 XIFRES) _____

NOM DE LA PERSONA TITULAR _____

ALTRES FORMES DE PAGAMENT: SI PREFEREIXES PAGAR LA SUBSCRIPCIÓ PER MITJÀ D'UN INGRÉS O D'UNA TRANSFERÈNCIA O EN EFECTIU, O TENS

QUALSEVOL QÜESTIÓ QUE VULGUIS CONSULTAR, CONTACTA AMB LA DIRECTA.

ENVIJA AQUESTA BUTLLETA A: JUAN RAMÓN JIMÉNEZ 22, 08902 HOSPITALET DE LLOBREGAT

TAMBÉ PODEU FER ARRIBAR LES VOSTRES DADES A TRAVÉS DELS TELÈFONS DE LA DIRECTA, PER CORREU ELECTRÒNIC O PER MITJÀ DE LA PÀGINA WEB.

TELÈFONS 935 270 982 / 661 493 117. CORREU ELECTRÒNIC: subscripcio@setmanaridirecta.info WEB: www.setmanaridirecta.info

Subscripcions

La subscripció és la manera més efectiva per poder llegir DIRECTA setmanalment i també per donar el teu suport al projecte. Durant un any i per un cost de 60 euros, amb la teva subscripció el setmanari guanya en qualitat i presència al territori.

Ens pots enviar les teves dades a: <subscripcio@setmanaridirecta.info>

o entrant a la web i omplint el formulari: www.setmanaridirecta.info

O bé, truca'ns al 935 270 982 ó al 661 493 117.

Presentacions i parades

(Si voleu organitzar una presentació del setmanari, truqueu o escriviu un mail a internacional@setmanaridirecta.info)

Corresponsalies**-Baix Llobregat** <baixllobregat@setmanaridirecta.info>**-Barcelona** <redaccio@setmanaridirecta.info>**-Berguedà** <bergueda@setmanaridirecta.info>**-El Camp (Baix Camp, Alt Camp, Priorat, Conca de Barberà, Baix Gaià i Tarragonès)** <elcamp@setmanaridirecta.info>**-Girona (Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, La Selva, Pla de l'Estany i La Garrotxa)** <girona@setmanaridirecta.info>**-Maresme** <maresme@setmanaridirecta.info>**-Menorca** <menorca@setmanaridirecta.info>**-Osona** <osona@setmanaridirecta.info>**-Terres de Ponent (Les Garrigues, Segarra, Urgell, Pla d'Urgell, Segrià i Noguera)** <terresponent@setmanaridirecta.info>**-Vallès Occidental** <terrassa@setmanaridirecta.info> i

<sabadell@setmanaridirecta.info>

-Vallès Oriental <granollers@setmanaridirecta.info>**-Solsonès** <solsones@setmanaridirecta.info>**Punts de venda**

BADALONA

La Mussara Sant Joan de la Creu 70

BARCELONA

GRÀCIA

Cap i Cua Torrent de l'Olla, 99**Infoespai** Plaça del Sol, 19**Taifa** Verdi, 12**Distrivinyes** De l'or, 8 (Plaça del Diamant)**Llibreria Punt i coma** Guillem Tell, 29

GUINARDÓ

Rocaguinarda Xiprer, 13

EIXAMPLE

Quiosc Manu Nàpols-Roselló**Xarxa Consum Solidari** Rocafort, 198

POBLENOU

Taverna Ítaca Pallars, 230**Cus-Cus** Rambla Poblenou, 77

SANT ANDREU-SAGRERA

Patapalo Rubén Darío, 25**Andyblue** Bar de la Biblioteca de Can Fabra**Trèvol** Antonio Ricardos, 14

NOU BARRIS

Ateneu Popular 9 Barris Portlligat, 11-15**Casal de Joves de Roquetes** Vidal i Guasch 16**El Tinter** La Plana, 10**Can Basté** Passeig Fabra i Puig, 274**Llibreria Xoc** Passeig Fabra i Puig, 325

CIUTAT VELLA

AQUENI Méndez Núñez, 1 principal**Xarxa Consum Solidari** Pl. Sant Agustí Vell, 15**Pròleg** Dageria, 13**El Lokal** Cera, 1 bis**La Rosa de Foc** Joaquim Costa, 34**Quiosc Colom** Rambles**Quiosc Santa Mònica** Rambles**Quiosc Tallers** Rambles**Quiosc Canaletes** Rambles**Llibreria Medios** Vallldonzella 7

SANTS

Espai Obert Violant d'Hongria, 71**La Ciutat Invisible** Riego, 35**Terra d'Escudella** Premià, 20**Teteria Malea** Riego, 16**Entropiactiva** Socors, 7

CORBERA DE LLOBREGAT

Llibreria Corbera Psg. dels Arbres, 4**Le Centro** Andreu Cerdà, 12

CORNELLÀ DE LLOBREGAT

El Grillo Libertario Llinars, 44**CSO Banka Rota** Rubió i Ors, 103

ESPLUGUES DE LLOBREGAT

Ubud Artesania Mestre Joaquim Rosal, 22

GIRONA

Llibreria 22 Hortes, 22**Llibreria Les Voltes** Plaça del Vi, 2**La Màquia** Vern, 15

GRANOLLERS

Llibreria La Gralla Plaça dels Càbrils, 5**Anònims** Miquel Ricomà, 57**El Racó Ecològic** Roger de Flor, 85

HOSPITALET DE LLOBREGAT

Quiosc Montserrat Pl. Mare de Déu de Montserrat**La República** Rosalía de Castro, 92**Centre d'Estudis de l'Hospitalet** Major, 54 1º

IGUALADA

At. Llib. El Porvenir Passeig Jacint Verdaguer, 122

LLEIDA

Ateneu La Maranya Parc, 13**La Falcata** La Panera, 2

MATARÓ

Arcàdia Cafè Cultural Pujol, 26**Llibreria Robafaves** Nou, 9

MANRESA

Cafè l'Havana Plaça Gispert**Moes** Joc de la pilota, 9

MOLINS DE REI

Llibreria Barba Rafael Casanoves, 45**La Bodegueta** Pintor Fortuny, 45

PIERA

Vie Victis - Ciber Garito De la Plaça, 31

REUS

Bat a Bat Kultur Sant Elies, 29

RIBES DEL GARRAF

Llibreria Gabaldà Plaça de la Font, 2

SANT BOI DE LLOBREGAT

Ateneu de Sant Boi

SANT FELIU DE LLOBREGAT

Teteria Índia Jacint Verdaguer, 9

SANT JOAN DESPÍ

Llibreria Recort Major, 60

LA SEU D'URGELL

Llibreria La Llibreria Sant Ot 1

SOLSONA

Llibreria Cal Dach Sant Miquel 5**Casal Popular La Fura** Plaça Sant Pere 8**Llibreria Pellicer** Pg. Pare Claret 12

i Avinguda del Pont 4

TARRAGONA

CGT Tarragona Rambla Nova, 97-99, 2n pis

TERRASSA

Kasalet Societat, 4

VIC

Llibreria La Tralla Riera, 5

VILAFRANCA DEL PENEDES

La Fornal Sant Julià, 20

Què es cou

El col·lectiu Decreixement surt al carrer pel 'Dia sense cotxes'

↳ Gemma Garcia

/campanyes@setmanaridirecta.info/

Enguany, el "Dia sense cotxes" que la Unió Europea celebra oficialment el proper 22 de setembre, pren un caire reivindicatiu i reflexiu amb la posada en marxa d'una jornada d'activitats i manifestacions a Barcelona, organitzades per l'Entesa pel Decreixement.

La celebració descafeïnada d'aquest "Dia sense cotxes" per part de les administracions ha portat aquest col·lectiu a "fer sortir el decreixement al carrer", tal i com explica l'Enric Duran, membre de l'Entesa. Aquest col·lectiu, partint de la base que els recursos planetaris són limitats i tenint en compte els efectes de la contaminació atmosfèrica, es declara objectora del creixement econòmic i del desenvolupament en les diferents formes que ha pres al llarg de la història. Es tracta de posar en evidència la situació actual desorbitada de producció i consum, i davant d'aquesta, dur a terme una cultura de la responsabilitat en el consum dels recursos i en la conservació de la naturalesa.

Albert Garcia

Les bicicletes han de lluitar per un espai a la selva d'asfalt

El cotxe pren protagonisme des del punt de vista de destrucció del territori i del medi i com a model de l'individualisme i de la competitivitat

Per tant, el dia escollit per sortir al carrer no és gratuït si es tenen en compte les conseqüències que genera l'ús del vehicle privat, en quant a consum energètic, contaminació i destrucció del territori, entre d'altres.

Les xerrades i els debats són els protagonistes de tota la jornada i s'estructuren en diversos eixos. Tal i com requereix el dia escollit, el cotxe pren protagonisme des del punt de vista de destrucció del territori i del medi, però també com a model de l'individualisme i la competitivitat. La crisi ecològica i els combustibles també centraran les discussions de la jornada. Paral·lelament, està previst un mercat d'intercanvi i tallers diversos com aprendre a reparar-se la bici, a càrrec de Bicios@s, de Nou Barris.

També hi haurà espai per a les exposicions, per gaudir d'un dinar popular i escoltar algunes actuacions musicals. La disjuntiva entre models de societat ("creixent" o "decreixent") serà la manera d'aglutinar tots els aspectes tractats al llarg del dia.

Tot aquest gruix d'activitats està subjecte a l'autorització per part de l'Ajuntament de Barcelona a cedir l'espai sol·licitat, que comprèn un tram del Passeig de Gràcia amb Aragó. L'Enric Duran ha assegurat que, sigui quin sigui l'espai, la intenció de l'Entesa és consumir energia renovable. Les bicicletes, l'energia solar i l'oli reciclat seran els motors de la jornada.

Un "Dia sense cotxes" que conclourà amb una marxa en bicicleta, o altres vehicles sense motor, i a peu pels carrers de la ciutat. D'aquesta manera, pretenen reclamar els carrers i donar-los altres usos.

Aquest reclam de la bicicleta i crítica al cotxe cal emmarcar-los en la recent aprovació, el passat 23 d'agost, de la nova ordenança de circulació de vianants i vehicles a Barcelona, que preveu multes de fins a 450 euros per lligar la bici a arbres, semàfors, bancs i papereres.

▶ **Arrels del decreixement**

Per entendre el decreixement cal que ens remuntem uns 30 anys enrera i ens situem en el contingut de l'informe "Els límits del creixement", del Club de Roma, on s'exposava que el crei-

xement infinit és impossible en un planeta finit. Personalitats com el pensador Ivan Illich ja posaren en dubte el desenvolupament, i d'altres, com el matemàtic i economista Nicolas Georgescu-Roegen, manifestaven la incompatibilitat entre creixement econòmic i conservació ecològica. Per tant, es tracta

L'Entesa pel Decreixement es declara objectora del creixement econòmic i del desenvolupament

d'un moviment que té els seus antecedents a mitjans del segle XX però es consolida el 2002 a partir de una trobada internacional a París sobre postdesenvolupament, titulada "Desfer el desenvolupament, refer el món". En aquest encontre doncs, es trobaren els dos corrents cultivats durant els anys 60 i 70. Per una banda, la crítica al desenvolupament i a la societat de consum, i per l'altra, la manca de fonament ecològic de les teories del creixement. D'aquesta manera s'ha anat consolidant el moviment pel decreixement, que aterrarà a Catalunya el 2007, arrand'unes trobades i posades

en comú a la pàgina web crisisenergetica.org. Per ajudar a créixer el moviment, arrencaren l'Entesa pel Decreixement, amb l'objectiu de ser un punt de trobada i de diàleg de gent i moviments diversos, i construir, d'aquesta manera, alternatives al creixement econòmic.

L'economista i filòsof Serge Latouche prefeix anomenar el moviment "acreixement", tal i com utilitzem "ateu", per remarcar la càrrega religiosa de la creença en el desenvolupament. Recolzar el moviment pel decreixement doncs, no significa retornar a l'Edat Mitjana sinó que, com esmenta el propi Latouche en una entrevista concedida a la revista *Ecotema*, es tracta "d'abandonar l'objectiu del creixement pel creixement", el motor del qual no és altre que la "recerca del profit pels qui detenen el capital i les conseqüències del qual són desastroses per al medi ambient".

▶ **Objectar el creixement**

A grans trets, per a la construcció d'un soceitat pel decreixement, cal relocalitzar les activitats, evitar els viatges quilomètrics de les

mercaderies, reduir el consum energètic, penalitzar la despesa publicitària, la qual s'encarrega de generar noves i falses necessitats, i retornar a una agricultura propera a les persones. Tots aquests canvis, sota el paraigua de la no-acumulació.

Per contribuir a aquestes noves dinàmiques, un objector del creixement havia abandonat la moto com a transport diari per anar en bicicleta. Va passar de ser doble llogater a compartir pis amb altres persones, i a buscar alternatives a l'avió quan ha de viatjar. La premissa és no voler o acceptar més del que necessito i, com assegura aquest objector, "donar el màxim profit a tot allò de què dispo".

El proper 22 de setembre, des de l'Entesa pel Decreixement es pretén reivindicar l'abandó d'un transport contaminant, invasor de l'espai públic i símbol d'un model de societat de creixement. El "Dia sense cotxes" passa, doncs, de ser un dia purament simbòlic a representar un espai on es visibilitza el moviment pel Decreixement. ☺

Per contactar:

ENTESA PEL DECREIXEMENT
www.decreixement.net
info@decreixement.net
 Telèfon: 933 907 236

Un nou mètode de producció cinematogràfica assegura la llibertat creativa

UNA PRODUCTORA INDEPENDENT ESTÀ PRODUINT LA SEVA PRIMERA GRAN OBRA AMB LA PARTICIPACIÓ D'ENTITATS I PARTICULARS

⇒ **Pep Guilanyà Casas**
/campanyes@setmanaridirecta.info/

La Cajanegra Produccions és una productora independent de Premià de Mar formada per Miriam Soms i Víctor Saràbia. Actualment, estan produint un documental amb un nou mètode de producció amb major implicació social i llibertat creativa i en el qual la col·laboració passa per sobre de la competitivitat.

La indústria cinematogràfica retalla i modifica continguts amb criteris comercials

Habitualment, una primera gran obra sol ser coproduïda amb productores amb més anys d'experiència. Aquesta vinculació és necessària per obtenir accés a subvencions públiques i precompres per part de les televisions. El preu d'aquestes ajudes econòmiques és la temuda titora censora del soci capitalista. La indústria cinematogràfica retalla i modifica continguts amb criteris comercials i emprobreix l'argument amb els límits del que és políticament correcte.

En aquest nou mètode es canvia el suport econòmic de la coproductora pel suport d'entitats i particulars, tant a les que interessen el projecte del documental en si, com també d'aquelles interessades en el mètode de producció. Aquestes rebran com a contrapartides, entre altres, un dibuix original d'en Joaquín Blázquez i la participació a un sorteig que es farà amb dibuixos originals que els artistes que participen en el documental han fet especialment per col·laborar en el projecte.

El documental té un pressupost total de 60.000 euros (música, guió, rodatge, producció, postproducció...). Per iniciar el projecte compten amb una quarta part del pressupost aportada per persones que coneixien el projecte abans que aquest sortís a la llum. El risc que assumeixen és el de no cobrar per l'esforç i la feina que estan fent.

► **El documental**
Melvin contra et, la història de Joaquín Blázquez és el títol del documental. Aquest narra la his-

tòria de Joaquín, un dibuixant de còmics força precoç. Als tretze anys fa el seu primer treball professional, als divuit realitza la seva primera sèrie, als 29 anys crea *Melvin* per encàrrec d'una editorial americana el 1975. Set anys més tard, s'endua una gran sorpresa quan un personatge

molt semblant salta a la gran pantalla com a *E.T. L'extraterrestre* convertint-se en un dels símbols més importants del setè art. Joaquín va obsessionar-se en el reconeixement dels drets d'autor pel disseny de la criatura. Va morir sense poder-ne obtenir cap resultat.

El risc que assumeixen és el de no cobrar per l'esforç i la feina que estan realitzant

La vida de Joaquín, fil conductor del documental, transcorre en paral·lel amb tota una generació d'historietistes que varen treballar per editorials estrangeres. Mitjançant entrevistes intimistes es penetra en la turmentada ment d'en Joaquín, en la seva lluita pel reconeixement de *Melvin*. En el procés es revisa una època en la qual autors reconeguts internacionalment van lluitar contra allò establert. ☺

Per contactar:

WWW.MELVINCONTRAET.COM

Salvem Montserrat està a punt d'arribar a les 50.000 signatures

⇒ **Jordi Panyella**
/campanyes@setmanaridirecta.info/

La recollida de signatures per Internet que un grup de veïns, veïnes i entitats de Collbató està fent contra l'ampliació del polígon industrial Les Ginesteres està a punt d'arribar a les 50.000 adhesions. Aquesta campanya es va iniciar al mes de juliol després que l'Ajuntament de Collbató, en mans del PSC, va acordar, el 3 de maig d'enguany, l'aprovació inicial del projecte d'ampliació de la zona industrial Les Ginesteres, de set hectàrees, en 21 hectàrees més. Aquesta ampliació inclou la requalificació de 21 hectàrees de sòl agrícola en sòl urbanitzable.

El projecte representa la destrucció del millor sòl agrícola de Collbató i una amenaça per a l'entorn privilegiat de Montserrat

Segons Salvem Montserrat, "el projecte representa la destrucció

del millor sòl agrícola de Collbató i una amenaça per a l'entorn privilegiat de Montserrat, molt especialment per als espais del Parc Natural de Montserrat, una zona especial de protecció de les aus (ZEPA), i de la Xarxa Natura 2000 que limiten amb el nou polígon industrial". Alhora, denuncien que "l'equip de govern està tirant endavant l'ampliació malgrat els informes desfavorables dels serveis tècnics d'Urbanisme i de Medi Ambient del propi Ajuntament". En unes declaracions al diari El País, l'alcaldessa de Collbató, Josefina Martínez, assegurava que a part de no contaminar, la construcció del polígon permetrà "sanejar les finances de l'Ajuntament".

A Collbató, un municipi de poc més de 3.500 habitants s'han recollit més de 1.200 al·legacions del veïnat contra la construcció del polígon, que comptarà amb més de 140 naus industrials de dotze metres d'alçada i aparcaments per a més de 1.000 vehicles. A més, segons explica Salvem Montserrat, algunes de les activitats que admetrà el polígon són "altament contaminants, com la forja de metalls amb martells d'energia tèrmica fins a 350 kW, tractaments electrolítics, aliatges de

metalls amb fòsfor i escòries siderúrgiques, preparació de ciments, indústries químiques, materials abrasius, gestió de residus perillosos com amiant, cianur, crom, dissolvents, pesticides, fòsfor, olis usats i manipulació de materials explosius, entre d'altres".

Fins al moment, Salvem Montserrat ha aconseguit gairebé 50.000 adhesions, la majoria a títol individual (unes 47.000), i la resta d'entitats ecologistes, socials, esportives, culturals, educatives, i, també, polítiques. ☺

Per contactar:

WWW.INFOMONTSERRAT.COM/SALVEMMONTSERRAT

Publicitat

21,22 i 23 setembre
Caldes de Montbui
(Vallès Oriental)

trobadeta de joves dels països catalans

alça't

SUTAGAR
DESKARATS
ALERTA ROJA

GOSSA SORDA

BOIKOT
OBRINT PAS

REVOLTA 21
PIRAT'S
GITAIA

cultura, natura, ràdio Alça't, acampada, cultura popular, actes polítics, música + INFO WWW.trobada.cat

CAJEI
Coordinadora d'Assemblees de Joves de l'Esquerra Independentista

Elia Kazan: 'outsider', progressista i delator

REPÀS A L'OBRA RECENTMENT REEDITADA D'UN CINEASTA CRÍTIC I CONTRADICTORI QUE VA INTENTAR JUSTIFICAR LA DELACIÓ EN PLENA 'CACERA DE BRUIXES' ALS ESTATS UNITS

✉ Ignasi Franch
/cultura@setmanaridirecta.info/

Pocs directors del Hollywood clàssic van construir una filmografia amb obres que suportessin una lectura tan biografista com Elia Kazan. Turc d'origen grec i criat als Estats Units, el marca la seva condició de doble *outsider*: immigrant i repudiat per part de la societat artística per col·laborar amb el Comitè d'Activitats Anticomunistes (CAA), l'organisme oficial encarregat de perseguir les activitats dels militants comunistes als Estats Units en l'època de l'anomenada "Cacera de Bruixes". L'any 1952, el director d'*Un tranvia llamado deseo* va decidir declarar voluntàriament davant del Comitè, afegint dos noms a la llista de membres del Partit Comunista i trencant així amb la pràctica consensuada de delatar només als ja imputats en anteriors processos.

Aquest va ser un nou inici per a ell, una acció que sempre va defensar com un acte no de por, sinó de fe en un progressisme independent del comunisme soviètic en què havia cregut, i justificant la delació com una resposta al que considerava "secretisme comunista". Aquests fets van marcar la seva vida i, de manera evident, la seva obra posterior, amb la que va intentar justificar la seva actitud.

El dubte de la delació

El dubte davant la delació o el conivència amb aquesta un cop duta a terme, i la convivència o arribada a comunitats que són hostils o alienes, són dues constants en la seva filmografia. Si a això hi afegim la creença en el cinema primer com a eina política en una línia comunista, després com una més vaga eina de transformació social progressista, el resultat és una de les obres més personals del

Hollywood dels grans estudis. Treballant amb Marlon Brando o el dramaturg Tennessee Williams, Kazan va fer films paradigmàtics de l'influència del mètode de l'Actors Studio: uns intèrprets entregats i les enèrgiques peces de Williams van fer que moltes de les seves pel·lícules fossin hipervitaminades sessions de treball dramàtic en espais claustrofòbics.

Reveladors de secrets

Lluny dels temps d'èxit i premis, un sexagenari Elia Kazan va aixecar un projecte d'íntim pressupost que va suposar una infravalorada actualització dels seus temps propers al "Mètode". *Los visitantes* és una interessant i amarga reflexió, plena de conflictes morals, localitzada en espais reduïts, sobre la condició intrínsecament violenta dels homes. Bill (James Woods), és un jove que rep a la casa familiar l'indesitjada visita de dos excompañys de l'exèrcit, que acaben de sortir de

la presó on ell mateix els va conduir en denunciar-los per crims de guerra al Vietnam.

Los visitantes mostra constants i variacions de Kazan: l'interès pel treball actoral i l'estudi psicològic dels personatges no ha canviat. Ara, però, el *tempo* i les interpretacions són més pausades, i això canvia la dinàmica general: si obres com *Baby Doll* estaven a vessar de moments intensos, a *Los visitantes* manté una força subjacent fins el moment del desenllaç. El que no canvia és el tractament apològic de la delació, qüestionada, però, a la fi, fonamentada en una causa justa.

A la hercúlia *Baby Doll* trobem una altra del·lació. Situada lluny de les muntanyes nevades on té lloc *Los visitantes*, sinó al sud dels EUA, tan ben treballat per Tennessee Williams, el director concep un particular film que, amb una incansable intensitat tant pel que fa al treball interpretatiu com per un

interessant treball visual, barreja la comèdia negra i el drama passional amb pinzellades socials. Archie Lee, l'amo d'una desmuntadora de cotó, està desesperat per dos motius: la competència d'una instal·lació sindical, i el seu matrimoni amb *Baby Doll*, una jovesíssima consort que fins el moment s'ha negat a practicar sexe.

Quan Archie Lee comet un acte desesperat, Vaccaro, el responsable de la desmuntadora sindical, recorre a la seva màquina. Percebut l'innocència de *Baby Doll* descobreix que aquesta pot ser una testimoni de càrrec contra el seu propi marit, i comença un memorable joc del gat i la rata, de seducció, de tensió sexual, de manipulació psicològica i d'amenaça física que donarà molts girs fins al seu dramàtic desenllaç.

Peixos fora de l'aigua

Vaccaro, el personatge d'Eli Wallach a *Baby Doll*, és un italo-americà sindicalista en un món

de terratinents blancs que mantenen treballadors negres en condicions paraesclavistes. Però si hi ha un exemple memorable de peix fora de l'aigua a la filmografia de Kazan és l'indomable Chuck Glover de *Río Salvaje*. Agent del govern, ha d'aconseguir que una anciana terratinent vengui les seves propietats, que seran inundades en un pla de construcció de preses que durà electricitat i estalviarà catàstrofes naturals a les poblacions properes al riu Tennessee.

La seva missió tindrà tota mena de contratemps, i l'administrador xocarà amb l'individualisme d'Ella Garth, que no reconeixrà l'autoritat del govern federal, i amb la resistència de tot el poble a les seves accions contrasegregacionistes. Les amenaces i agressions se succeiran, juntament amb una història d'amor, en un memorable drama progressista amb caligrafia clàssica, simbolismes i un Kazan que ha de mirar amb ulls diferents els personatges a través de les panoràmiques lents del Cinemascope.

Una altra col·lisió entre l'individualisme i el govern federal la trobem a *Pánico en las calles*, una molt notable intriga criminal d'un Kazan encara primerenc però ja interessat en produir films trepidants i intensos. El Dr. Reed, del departament de Salut, ha de controlar la propagació d'una epidemia quan es descobreix un cadaver portador d'un perillós virus. Era previsible que els seus assassins, exposats a la malaltia, no col·laboressin, ni tampoc altres personatges de la societat paral·lela dels baixos fons, però no que les autoritats locals tampoc ho fessin. No obstant, el film acaba amb un missatge positiu de respecte mutu entre els dos protagonistes oposats, Reed i el policia que l'havia d'ajudar/vigilar.

Contra els 'mass media'

Una de les pel·lícules on Kazan va mostrar un enfocament pedagògic més evident va ser *Un rostro en la multitud*. L'anècdota que propulsa la trama és curiosa: una locutora radiofònica cerca els seus rostres entre la multitud en la garjola del seu poble. Allà descobreix Rhodes, un rodamon que, amb una cançó, la sedueix

fins al punt portar-lo a la ràdio. Amb el seu discurs planer i ingeniuista, Rhodes triomfarà i, ja a la televisió, serà reclutat com un instrument de manipulació de masses mitjançant un *lobby* político-empresarial.

El mateix Kazan va criticar anys després els excessos d'un enfocament massa tendencios. La limitada però atractiva

interpretació del protagonista, juntament amb la seva relació amb la seva companyia Marcia, fa de la primera meitat del film una encisadora comèdia que es va decantant de manera inevitable cap al drama. Després la sàtira resulta massa evident i crispada, i la crida d'alerta de Kazan i Budd Schulberg contra el poder alie-

nant i manipulador de la televisió resulta prou exagerada com per distanciar l'espectador. De nou, trobem una nova revelació de secrets, una peculiar delació amb efectes catàrtics, en un film apreciable pels seus propòsits i lucidesa en anticipar el futur de la comunicació, però un xic envellit a ulls moderns.

Filmografia

RECENTMENT S'HAN REEDITAT EN DVD LES SEGÜENTS OBRES D'ELIA KAZAN:

- > *Baby Doll* (SUEVIA FILMS, 1956)
- > *Un rostro en la multitud* (SUEVIA FILMS, 1957)
- > *Pack Elia Kazan* (VELLAVISIÓ; INCLOU LAZOS HUMANOS, 1945; PÁNICO EN LAS CALLES, 1950; RÍO SALVAJE, 1960; LOS VISITANTES, 1972)

Pim-Pam-Pum

“Falten deu anys pel disc definitiu de rap en català”

Gato-el-Qiman Radicat al barri de Gràcia de Barcelona, Gato-el-Qiman és una més de la multitud de veus que, des de l'*underground* i el “fes-t'ho tu mateix” més absolut, malden per consolidar un rap insolent i sense pèls a la llengua. Ho fa en companyia de DJ KDÖ als plats, i editant un disc-maqueta, *Dies de merda a la millor botiga del món*, que es pot descarregar d'internet. <www.gatoelqiman.com>

⇨ **Roger Palà**
/cultura@setmanaridirecta.info/

Fa molt temps que tenim notícies de Gato-el-Qiman i KDÖ, però fins ara la vostra producció havia estat més aviat escassa...

Fins ara hem enregistrat ben poques coses, però no per mandra: Gato & DJ KDÖ és un projecte enfocat principalment al directe, per això el DJ hi té molt de pes i ens hem preocupat molt més de rodar el nostre viu que de passar hores a l'estudi.

Que hi passa en un 'dia de merda' normal a 'la millor botiga del món'?

Que aquest nacionalisme-patrioter-cívic-barceloní ens colla cada cop més: les sales i els bars petits tanquen en nom d'una malentesa

convivència a la ciutat, es reprimeix la cultura popular per imposar-ne una altra suposadament cosmopolita i tolerant però que en el fons l'únic valor que té és aplanar el camí per a la vinguda massiva de “guiris” perquè algú es tregui una bona pasta. I, sobretot, a Barcelona hi regna una cultura Gestapo que passa per, burocràticament, fer la vida impossible a la gent.

Perquè heu decidit per penjar el CD a Internet?

En el cas dels músics la cosa és tan senzilla o tan complicada com sempre: fer música i tocar-la. Per al negoci discogràfic és un moment una mica estrany, a mi em fa l'efecte que s'estan reconvertint en agències de management. Nosaltres sempre hem tocat a llocs petits, d'aquells foscos, plens de fum i gent molt

variada. Ens ha anat prou bé i amb la nostra xarxa de contactes en aquest tipus de locals ja en tenim prou per tocar regularment. Una altra cosa seria que una discogràfica s'animés a pagar-nos l'edició del disc...

Creus que això del rap en català té cap futur?

Uf! El futur del català en la música em sembla més una pregunta per fer a un lingüista o a un antropòleg. En tot cas, no crec que sigui un invent, el que ha passat és que per raons que seria massa llarg d'explicar, era molt fàcil i ràpid preveure el fenomen i molt difícil i llarg de dur a terme. Encara falten entre 5 i 10 anys perquè surti el disc definitiu de rap en la nostra llengua, i el més important és que aquest disc finalment existeixi, no tant qui ha estat o no el primer.

Les alternatives del setembre

BELLVITGE, POBLENOU I LA SALUT, PRÒXIMES
CITES DEL CALENDARI DE FESTES POPULARS

Albert Garcia

⇨ **Antònia Andreu**
/cultura@setmanaridirecta.info/

El calendari festiu dissident no s'acaba quan arriba el mes de setembre: tot el contrari. D'entre les pròximes cites imprescindibles destaquen les desenes festes alternatives dels barris de Bellvitge de l'Hospitalet i del Poblenou de Barcelona, que van començar el passat 7 de setembre i s'allargaran fins el proper diumenge dia 16, i les festes alternatives del barri de la Salut de Barcelona, els dies 14, 15 i 16 de setembre.

Les alternatives de Bellvitge celebren deu anys carregades d'activitats. Organitzades per l'associació cultural popular el Txiringuito, els diners recaptats aniran destinats a un projecte comunitari per crear un centre de reunió i organització a Tonala, a la zona de Costa Sierra de l'estat de Chiapas (Mèxic). Fins al diumenge encara podreu gaudir d'un mercat

d'intercanvi (dijous 13, de 16 a 20h), un concert de *punk* amb les formacions locals Acido Cítrico (Bellvitge) i Cruje (l'Hospitalet) (divendres 14, 23h), una nit de *hip-hop* amb Al Terkados i El Nota (dissabte 15, 23h) i un dinar popular (diumenge 16, 14h).

Alt voltatge al Poblenou

Les festes del Poblenou celebren el proper cap de setmana les seves jornades de més activitat. Sota el lema “10 anys socialitzant l'independentisme al barri”, el Casal Popular Octubre convoca nits musicals d'alt voltatge al ja tradicional espai-cruïlla entre Llacuna i Ramon Turró. Divendres 13 hi haurà **hardcore** amb els valencians Voltor i els santsencs Ràbia Positiva, i clourà la nit el *sound system* de *ragga* i *dancehall* Rebelmadiq Sound System. Dissabte 15 hi haurà nit de *hip-hop* i ritmes tropicals amb els locals Projectils Lírics, els sards Stranos Elementos, l'*skareggae* de Ràdio Raheem i el *sound*

system de Xeriff de Dr. Calypso.

Quatre espais alliberats s'han unit aquest 2007 per impulsar les festes alternatives del barri de La Salut de Barcelona, que enguany es fan a la Rambla Mercedes, a tocar del Parc Güell: els Blokes Fantasma, la Kasa de la Muntanya, Ekipo 8 i Marichiweu. Les festes comencen amb unes “Olimpiades populars” el divendres 14 a les sis de la tarda. El dissabte 15 se celebra el festival A trankas y a Barrankas, el desè aniversari de la distribuïdora Logobofia. Durant tot el dia hi haurà una trobada de distribuïdores alternatives, activitats per la canalla, un dinar popular i, de nit, un concert amb dos escenaris: Putilatex, Derrota i Camara de Gas a la Rambla Mercedes i una sessió de *Djs* a la porta de la Kasa de la Muntanya. El diumenge se celebrarà el pregó alternatiu a la Rambla Mercedes i un concert de fi de festa amb Kako, Eyaculació Postmortem i Terror y Miseria.

El traç inquiet

EL DIBUIXANT JORDI BORRÀS EXPOSA “L'HOME ELEFANT” AL CAFÉ L'ARTEMISIA DEL POBLENOU

L'home elefant
CAFÉ L'ARTEMISIA. C. PUJADES 192, BARCELONA
DE DILLUNS A DIVENDRES DE 8 A 14H
I DISSABTES DE 9 A 14H
<jordiborras.blogspot.com>

⇨ **Mar Ribas**
/cultura@setmanaridirecta.info/

Amb tan sols un breu contacte, s'aprecia a l'instatant la fusta amb la qual està fet en Jordi Borràs. Aquest gracienc, d'ofici dibuixant, és un esperit jove, inquiet i permanentment insatisfet, al més pur estil del geni tempestuós a la recerca constant de la millor manera d'expressar l'amplíssim món interior que l'assetja i el belluga, empenyent-lo a prendre els estris propis de l'artista per il·lustrar els seus pensaments.

La unió de la intel·ligència, la sensibilitat i la facilitat pel traç l'ha dut a exposar en múltiples ocasions i des d'una edat primerenca la seva obra, habitualment clara, transparent, d'una notable profunditat i amb pinzellades de

certa melancolia pel passat. Actualment, podem gaudir de la seva feina a l'Espai l'Artemisia, on de l'1 al 30 de setembre exposa *L'Home Elefant*, que consta de sis obres en tinta xinesa i aquarel·la inspirades en la coneguda història de John Merrick.

Il·lustrador de la DIRECTA

Els lectors de la DIRECTA, però, poden gaudir del seu dibuix de manera periòdica, ja que fa uns mesos que ha iniciat una col·laboració amb aquest setmanari. Explica que un dels gèneres amb el qual gaudeix més és la il·lustració de premsa: “acostuma a ser una feina ràpida, espontània, que t'obliga a espremer el cervell en poques hores i ser capaç de crear una imatge mordaça, sovint crítica i marcadament política”. En aquesta línia, ha col·laborat amb

Userda, suplement de pensament ecologista del setmanari El Triangle, i amb el periòdic local L'Independent de Gràcia.

Inconformista i crític per naturalesa, se sent profundament allunyat de l'expressió artística actual en general, estèticament acceptable però, al seu parer, profundament vanal. Borràs va començar a exposar de ben jove amb *Sentiments i altres paranoies*, l'any 2000 a l'Espai Índex de Gràcia. Ja aleshores s'intuïa la voluntat de dotar l'obra de “contingut sentimental, ideològic, polític, conceptual i simbolista”. Dos anys més tard repeteix escenari, aquesta vegada mostrant noves obres sota el títol *Declaració de principis*. Per humilitat o per prudència, en Jordi entreveu un futur incert i difícil, però ple d'idees noves i d'il·lusió.

'Braakland' o la vida

Estel B. Serra
/cultura@setmanaridirecta.info/

Nou figures en terra oblidada. La companyia holandesa Dakar amb col·laboració amb Toneelhuis Antwerp ha presentat durant aquests dies a la Fira de Tàrrrega el seu darrer muntatge: *Braakland*. Una companyia creada el 2001 per Guido Kleen, director artístic que treballa en la recerca de la connexió entre l'art, l'actor i el món on vivim. Dirigida per Lotte van den Berg, *Braakland* apareix com una peça austera i plàstica, en terra de ningú.

L'espectació està creada: al comprar l'entrada informen que cal ser-hi tres quarts d'hora abans perquè cal agafar un autobús. No es comunica el recorregut i només s'assenyala que es dugui calçat adequat per caminar. I a més, les primeres crítiques mediàtiques alarmen de la quantitat de violència explícita de l'actuació. La realitat canvia. El públic arriba als afores de Tàrrrega, camina un bon tros entre camps de secà i es troba amb dues grades enmig del no-res. A partir d'aquí i en silenci absolut, figures humanes comencen a recórrer l'horitzó,

partint de diferents punts fins a trobar-se, vulnerables, en aquest gran espai. L'acció es desencadena lentament, treballant cada petit gest, moviment, que mostra com aquestes criatures es rendeixen a les lleis de la vida i de la mort. Sense protegir-se i sense defensar-se. La interpretació és lliure, des d'un camp de concentració fins la fi del món, però el que és unànime i palpable és la tristesa de l'existència humana quan no té ànims per sobreviure. *Braakland* aconsegueix aquest art de no deixar indiferent.

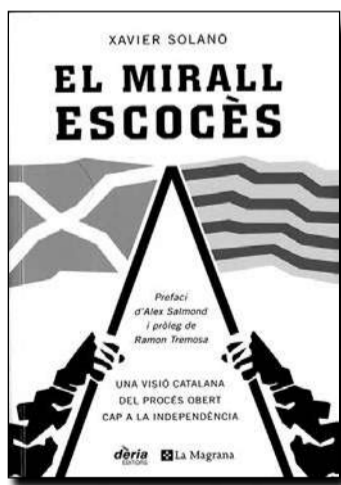
Anímic

'HAU O HIU'
(LES PETITES COSES RECORDS)
POP INTIMISTA

Hi ha discos que són com peces d'orfebreria, elaborades artesanalment al marge de qualsevol luxe de mitjans i sense més pretensió que aconseguir bastir una proposta personal, interessant i allunyada dels estàndards que poblen les cada cop més convencionals radiofòrmules. El grup d'Esparraguera Anímic formen part d'aquest ventall de propostes *outsiders* que mai ompliran estadis ni grans recintes, i, que pel to de la seva música, ho tindran difícil per fer-se un lloc en els circuits convencionals de Catalunya, és a dir, el de la festa major i el de les músiques

ballables. La seva quarta referència discogràfica és un disc minuciosament treballat, amb una estètica que recorda als contes pels infants. *Hau o hiu* explora un univers entre l'experimentació pop i la cançó, amb una sèrie de temes en anglès i català que podrien ser la banda sonora d'un conte de Lewis Carrol minuciosament treballat. Amb el niu ben assentat en una gran casa a la falda de la muntanya de Montserrat que ha esdevingut a l'hora local d'assaig i vivenda, els Anímic segueixen exposant la seva música intimista, càlida i suau. ROGER PALÀ

'El mirall escocès'
'UNA VISIÓ CATALANA DEL PROCÉS OBERT CAP A LA INDEPENDÈNCIA'
Xavier Solano. 2007
Dèria Editors/La Magrana

Quan mirem cap a les Illes Britàniques, sovint ens fixem més en el conflicte d'Irlanda del Nord que no en una altra nació que, per les seves característiques, potser té més semblances amb la situació que pateixen els Països Catalans: Escòcia. Aquest llibre del polític Xavier Solano, un català que ha esdevingut assessor de l'Scottish National Party d'Alex Salmond, és una radiografia prou completa per entendre les variables del conflicte nacional escocès. Més encara quan la victòria històrica de l'SNP en les eleccions autonòmiques del passat mes de maig han situat Escòcia a les portes d'un referèndum d'autodeterminació. El que més sorprendrà al lector és com la possibilitat de la independència és assumida pels seus partidaris i detractors com una opció natural, un debat civilitzat que, a l'Estat espanyol, desferma les passions més baixes de cada part

en conflicte. Segurament la clau d'aquest *fair play*, com explica Solano, rau en el fet que el Regne Unit rep aquest nom de la unió adoptada pels Parlaments d'Escòcia i d'Anglaterra. A diferència de l'Estat espanyol, els anglesos sempre han reconegut Escòcia com una nació, independentment que negués el seu dret a autodeterminar-se. De fet, en aquests moments ja hi ha una notable proporció d'anglesos —més i tot que d'escocesos— partidaris de la independència d'un país antic que ha perdut la por a fer el seu propi camí. ROGER PALÀ

'La casa de cristal'

(MANGA FILMS, 1972)
DIRECTOR: TOM GRIES
GUIONISTA: TRACY KEENAN WYNN
INTÈRPRETS: VIC MORROW, CLU GULAGER, ALAN ALDA, BILLY DEE WILLIAMS
DURADA: 91 MINUTS
IDIOMES: VOSE (ANGLÈS), VE

Molt notable telefilm realitzat per Tom Gries (de qui ja hem ressenyat *Los indomables*), *La casa de cristal* va adaptar una història d'ambient carcerari escrita per Truman Capote amb una cruesa en la posada en escena i una mirada naturalista als esdeveniments que va causar força impacte en el seu moment. A partir de les vivències de dos presoners i d'un guardià nouvinguts, el film retrata l'impacte de l'arribada, la degradació de

les presons nordamericanes i la connivència dels presos més poderosos i el sistema per mantenir l'estat de les coses: el flux de drogues, els ajustaments de comptes, els grups mafiosos... En alguns aspectes el film ha envellit (cas de l'efectista banda sonora, o del *flash-back* que explica perquè el personatge protagonista, un professor de ciències polítiques, ha estat condemnat), però en general conserva molta potència dramàtica. I.F.

'La silla'

(CAMEO, 2006)
DIRECTOR I GUIONISTA: JULIO D. WALLOVITS | INTÈRPRETS: FRANCESC GARRIDO, ULISES DUMONT, FRANCESC ORELLA
DURADA: 95 MINUTS | IDIOMES: VO (CASTELLÀ), VOSE, VOSF | MATERIALS AFEGITS: COM ES VA FER, CURTMETRATGE 'LA SIMETRÍA'

Després de signar *Smoking Room* amb Roger Gual, Julio Wallovits es decanta cap a un cinema més abstracte amb l'àrida *La silla*, un conte visual de reminiscències fortament literàries on colisionen allò real i allò surreal amb un estil que recorda tant a Kafka com a Beckett. Un home dominat per l'ansietat i estranyes fòbies busca desesperadament quelcom que li sigui propi. Incansablement itinerant, però sempre rondant els mateixos paisatges urbano-industrials com en un bucle sense final, acaba trobant allò que desitja, materialitzat en una cadira. De visionat dur, és difícil determinar on hi ha drama i on hi ha humor, on hi ha pretenciositat i on hi ha relativisme en *La silla*, però més enllà de possibles excessos resta un film de lectura oberta que pot fer reflexionar sobre l'individu contemporani, sobre el pes excessiu de la seguretat otorgada pels objectes. IGNASI FRANCH

RECOMANEM

FESTA MAJOR POBLENOU 2007
Del 7 al 15 de setembre de 2007

X FESTES ALTERNATIVES DE BELLVITGE
Del 8 al 16 de setembre de 2007

ARTS VISUALS, DIVULGACIÓ, ARTS ESCÈNIQUES, MÚSICA

DIJOUS 13

Xerrada "El model Barcelona i la destrucció dels barris"

18 h. Sala d'Actes de l'Hangar
Passatge Marquès de Sta. Isabel, 40
CAN RICART
Amb Manuel Delgado (antropòleg i professor de la UB), Marc Martí (sociòleg) i debat obert amb diversos col·lectius veïnals
Per arribar-hi:
BUSOS: 7, 40, 42, 92, 141, B25
TRAMBESÒS: Pere IV
METRO: L-4 (Poblenou)
Organitza: AP Octubre
Casal Independentista del Poblenou

Oaxaca, La Otra Campaña i la contrainformació: alternatives al capitalisme a Mèxic

19 h. La Barraqueta
c/Tordera 32, Vila de Gràcia
Barcelona
Metro Diagonal o Fontana, línia 3
A càrrec de Lev Jardón, activista del projecte de contrainformació K-Huelva Radio i adherent de La Otra Campaña
Iñaki Garcia, membre del Col·lectiu de Solidaritat amb la rebel·lió zapatista de Barcelona

2ª Mostra de cinema social i documental del Poblenou

20:30 h. A. C. La raspa del Poblenou
Rodona rambla del Poblenou amb el c/Llull
El Poblenou a la Guerra Civil, 53min. Arxiu Històric Poblenou. Documental.
FASINPAT, Fàbrica sin patrón. Daniele Incalcaterra, (Argentina) 2004,68min. Documental

Cicle Documental "Pendents 2006-07"

21 h. A La Quimera
c/ Verdi 28 baix dret/Vila de Gràcia
<M> Fontana, Joaníc
"Invierno en Bagdad" J. Corcuera, 2005, 88'
Mira també: www.laquimera.org

DIVENDRES 14

Acte solidari amb els quatre detinguts a Oaxaca

18 h. Sala Bahía
c/Olzinelles, Sants
Xerrada sobre la situació actual a Chiapas i a Oaxaca, pica-pica i concert amb punxadiscos variats

Marxisme com a forma d'Alliberament Nacional

18 h. Centre Cívic Matas i Ramis
Feliu i Codina, 20 Barcelona (Barcelonès)
Xerrada a càrrec d'Oriol Martí sobre el marxisme com a forma d'anàlisi i de praxi única forma de portar a les classes populars dels pobles oprimits fins al seu alliberament social i nacional.
Organitza: Assembla de Joves d'Horta - Guinardó

DISSABTE 15

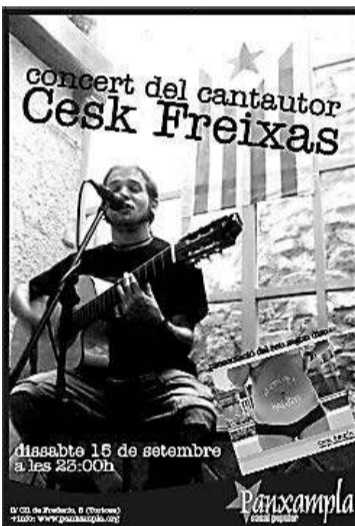
IX Nit Jove a Bellvitge

21 h. Parc de Bellvitge (Hospitalet)
Concert de La Troba Kunfu, i la família rustica.
Organitza: Diables i Diablesses de Bellvitge

CONCERT del CANTAUTOR CESH FREIXAS

23 h. Casal Popular Panxampla
Presentació del seu segon disc
Entrada gratuïta

ASSEMBLEA PER ATURAR LES OBRES DEL PLA CAUFEC

17 h. al Centre Social Cal Suís
Finestrelles 32, Esplugues de Llobregat
Tres carrers per sobre de l'Hospital Sant Joan de Deu. Metro Zona Universitària).
www.noalplacaufec.net

SORTIM DE CASA

13 SETEMBRE

MOBILITZACIONS CONTRA LA VISITA DELS BORBONS A GIRONA

Manifestació
11 h. Plaça dels Països Catalans

Concentració
20 h. Plaça del Vi

NO OBLIDEU...

P.I.C. - CAN MASDEU
Punt d'Interacció de Collserolla

ACTIVITATS I TALLERS TOTS ELS DIUMENGES, TENDA GRATIS, TROBADES, RUTA SETMANAL...

CSO CAN MASDEU
Camí de Sant Llätzer, Vall de Sant Genís
Collserola, Barcelona

La indirecta

L'ENTREVISTA // NARCÍS COMADIRA, POETA

“Barcelona és un model que està abocat al fracàs”

Narcís Comadira (Girona, 1942). Actualment resideix a Barcelona. És poeta i pintor, encara que també ha exercit en altres disciplines com la dramàtica o la traducció. La seva poesia tendeix cap a les formes clàssiques, la contemplació, la reflexió i la ironia. Poeta d'una llarga trajectòria literària. Guardonat amb diversos premis, com el Ciutat de Barcelona i el Nacional de la Crítica. El seu últim llibre és *Llast* (Edicions 62), que es troba a les llibreries des del gener.

Xavi Cols
/entrevista@setmanaridirecta.info/

Jose Manuel Cardenal

El poeta neix o es fa? Totes dues coses. Un poeta és una persona que té una manera de ser especial, per tant, neix. Però si no es fa, no es fa. No n'hi ha prou de néixer sinó que un ha de treballar. Néixer vol dir tenir un temperament que fa que et fixis en les coses. Els poetes som una mica obsessos, perquè una cosa petita ens pot arribar a obsedir fins que fem el poema i ens la traiem de sobre. També cal una inclinació pel llenguatge. Llenguatge que l'ús normal, co-

“El primer objectiu d'un poema és el poema i el primer lector és el propi poeta. Escric per la satisfacció”

municatiu, moltes vegades descarrega de la seva energia. El poeta el que fa és intentar tornar a carregar d'energia el llenguatge. Tots els poetes d'aquest país han estat una mica obsessos per la llengua. Fins i tot hi ha qui diu que Carner feia un poema només per posar en circulació una paraula medieval que ja no s'usava, només per veure si feia fortuna i es tornava a incorporar a la llengua.

Per a qui penses que escriu principalment el poeta, per a ell o per als seus lectors?

Escriu per a ell i per a la llengua. I després els lectors són un segon estadi. Però el poeta, en el fons ja pensa que algú s'ho llegirà, perquè, si no, ja no ho publicaria. El primer objectiu d'un poema és el poema i el primer lector és el propi poeta. Escriu per la satisfacció que dona la creació d'aquest objecte. Igual que, amb un quadre, el primer espectador és el propi pintor. I el poema es fa per les ganes de poder resoldre aquell problema, diguem-ne lingüístic, mètric i gramatical. El primer objectiu és la solució d'aquest problema formal. A partir d'aquí, la resta, i, evidentment, el lector és important.

Quines influències creu que han tingut les ciutats de Barcelona i Girona en la seva obra?

Girona molta. Jo vaig viure-hi fins als vint anys. I en aquella època sortíem molt menys. La ciutat era més petita, més tancada, ens coneixíem tots. Era com un poble gran, i aquestes coses suposo que configuren molt l'imaginari d'una persona jove. Girona m'ha influït per bé i per mal. Barcelona potser no tant. És una ciutat que està bé, on hi ha moltes coses, però ara l'estan destrossant per fer-la massa turística. Hi ha una tradició cultural barcelonina que suposo

que m'ha influït, però potser no tant com Girona. I quan dic Girona també vull dir la Costa Brava, l'Empordà, Roses, Sant Feliu de Guíxols, Figueres... Els llocs que de petit han sigut una mica la meua pàtria, aquest país més conegut afectivament, més sentimentalment propi.

“A mi em fa por que aquesta Barcelona vagi essent cada vegada més superficial, més espectacle i menys sòlida”

Aquesta Girona de la infància es contraposa amb el model de ciutat de Barcelona actual, no?

Sí, jo crec que és un model que està abocat al fracàs. Bé, al fracàs econòmic potser no. Ni al fracàs d'estar situat a les grans revistes de fora del país, ni al de cridar turisme. Però sí al fracàs com a comunitat, com a ciutat que els seus habitants se'n sentin. Aquesta mena de cosmopolitisme de la capital... Barcelona pot acabar

sent una ciutat d'Europa, cosmopolita, però que no sigui capital de res. A mi em fa por que aquesta Barcelona vagi essent cada vegada més superficial, més espectacle, més juerga, i menys cosa sòlida. Però avui dia parlar de cultura en majúscula està molt mal vist. Avui dia la cultura són els espectacles, el Sònar, el Fòrum i totes aquestes coses.

Sobre la polèmica de la Fira del llibre de Frankfurt, què entén vostè per cultura catalana? És tota la que es fa a Catalunya, o només la que es fa en català?

Una cosa és la cultura i una altra la literatura. La literatura catalana, evidentment, és la que es fa en català. Com la literatura francesa és la que es fa en francès, tant si la fa un belga com si la fa un anglès. Sobre això no hi ha cap discussió ni ningú del món no t'ho discutirà. Ara, la cultura... Què vol dir cultura? Home, jo crec que la cultura catalana és la que es fa, en principi, a Catalunya, però més o menys vehiculada en llengua catalana. Per tant, un escriptor que escriu en castellà aquí, fa literatura espanyola. I si forma part de la literatura espanyola, està fent cultura espanyola. Seria diferent si es tractés d'una fira de pintura, com que la llengua no importa hi podrien anar tots els pintors dels països, parlin la llengua que parlin. ●

Equilibri

Ricard Vilaregut
/opinio@setmanaridirecta.info/

Hi ha conceptes, paraules, que per l'ús que se'n fan o de qui les repeteix, dia sí, dia també, inevitablement et porten a referents que sovint resten allunyats de com un mateix les entén. Són conceptes com ara llibertat, que segons qui la digui pot prendre una dimensió o una altra, o bé plural, que coincideix amb un amic que diu que li recorda a vocabulari PSC —com sabeu els campions de l'ús pervers del llenguatge, especialment quan utilitzen el terme socialista per autoanomenar-se—, amb tot el calfred que ens travessa de dalt a baix quan els sentim tergiversar tant significada paraula. Però la millor de totes elles, la que més em fascina, és “equilibri”. Quantes vega-

“Quantes vegades heu sentit allò de “l'equilibri és fonamental” o bé, “s'ha de buscar l'equilibri”? De més petit, em venia al cap l'equilibrista de circ”

des heu sentit allò de “l'equilibri és fonamental” o bé, “s'ha de buscar l'equilibri”? I em fascina perquè abans, de més petit, al sentir-la em venia al cap l'equilibrista de circ, el que camina dalt d'un filferro amb una barra a les mans jugant-se el físic, el que s'arrisca, el que se la juga, d'acord que de manera irracional però per això mateix tant fascinant. Però de més grandet m'he adonat que darrera l'ús que se'n fa, sovint hi ha una decisió estratègica, un oportunisme calculat de situar-se al bell mig de la disputa o posició ideològica, amb la intenció de quedar com més a prop millor del desitjat centre, el ni tu ni ell sinó jo, que per alguna cosa sóc l'equilibrat. I és que m'ho repeteixo constantment per bé que sé que no hi puc fer res: no m'havia d'haver fet gran.

1x10 - DESCOMPTE PER A GRUPS! - OFERTA ADSL

Feu-nos arribar 10 butlletes de subscripció amb les dades completes* i us regalem una subscripció anual totalment de franc

* Atenció: les 10 butlletes han de venir amb totes les dades ben complimentades perquè la oferta sigui vàlida

Per correu a Juan Ramon Jiménez 22, 08902 Hospitalet de Llobregat / Per telèfon al 935 270 982 o al 661 493 117
Per internet a www.setmanaridirecta.info o a subscripcio@setmanaridirecta.info / En persona a qualsevol punt de venda

